

ஸ்ரீ சிவபாதிகேசாந்த வர்ணன

சுவாமிநாதர்

வந்திருந்த மூலமும் தமிழ் கருவாதமும்

श्रीकामकोटिग्रन्थावलि: १६

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

श्रीमत् आदिशङ्करभगवत्पादविरचितानि
॥ श्री शिवपादादिकेशान्तवर्णनादि
पञ्चशिवस्तोत्राणि ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीकाञ्चीकामकोटिपीठाधीश्वर
श्रीजगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां
श्रीमुखेन समुद्धासितानि

श्रीकामकोटिर्विजयते

द्वितीयं मुद्रणम्

श्रीकामकोटिकोशस्थानेन प्रकाशितानि

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீஸ்வராய நம:

ஸ்ரீ சிவபாஜிகேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்
ஸ்ரீ சிவகேசாஜிபாஜாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்
ஸ்ரீ வேதஸார சிவ ஸ்தோத்ரம்
ஸ்ரீ சிவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்ரம்
ஸ்ரீ தசஸ்வரோகஸ்துதி:

இவை

வேதாந்த ஸாஹித்ய சிரோமணி

ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. H. ஸுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள்

எழுதிய தமிழ் அநுவாதங்களுடனும்

மகோபதேசக, வித்யாரத்ன, ஆஸ்திகமணி, திவான்பகதூர்
கே. எஸ். ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்கள்
எழுதிய முன்னுரையுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான

ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்
அருளிய திவ்ய ஸ்ரீமுகத்தூடனும்
கூடியது

இரண்டாம் பதிப்பு

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை.

பதிப்புரிமை]

1954

[விலை அறு 14

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள்
ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸர்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்யஸ்வாமிகள்

॥ श्रीः ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य श्रीमच्छङ्करभगवत्पाद-
प्रतिष्ठित श्रीकाञ्चीकामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु श्रीम-
चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः

श्रीकामकोटिकोशस्थानसंवर्धकभक्तशिष्यजनविषये
क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

वेदान्तो निलयायते स्थिरतरानन्दः स्वरूपायते यस्य
निर्गुणस्य पूर्णस्य शान्तसकलविकल्पस्य अद्वैतस्य, यं च ओङ्का-
रस्य विवेचनी माण्डूक्यश्रुतिः तुर्यं शिवमाचष्टे, तस्यैव दीनभक्त-
जनप्रेमशीतलिम्बा वृतकाठिन्यमिव सगुणतां प्राप्तस्य आकाशः
चिकुरायते दशदिशाभोगो दुकूलायते शीतांशुः प्रसवायते सुविनयः
स्वभावायते इति श्रीभगवत्पादैः अस्मदादिदीनशिष्योद्धारैकदृष्ट्या
अस्तावि त्रयीमध्यगयजुर्गर्भस्थशतरुद्रीयप्रोतपञ्चाक्षरमणिदीप्तिज्योती-
रूप उमासहायः परमेश्वरो विभुः त्रिलोचनो नीलकण्ठः दशश्लोकी-
स्तोत्रेण शिवपञ्चाक्षरीस्तोत्रेण वेदसारशिवस्तोत्रेण च ।

“ ईश्वरानुग्रहादेव पुंसामद्वैतवासना ” इत्यादिशाले उप-
दिष्टसगुणस्येश्वरस्यानुग्रहः तस्यैकान्तभजनेन सिध्यतीति तद्भजनोप-
योगितया भगवतः परमेश्वरस्य त्रैलोक्यमोहनं रूपं प्रत्यवयवं सरस-
सरसाभिः स्रग्धराभिः नखादिशिखान्तममिवर्ष्य “ आत्मारामाश्च

मुनयो निर्ग्रन्था अप्युरुक्मे । कुर्वन्त्यहैतुकीं भक्तिम् " इति
 न्यायेन तत्र भक्तिपरवशाः इयताऽप्यपरितुष्यन्तः भगवत्पादाः
 पुनरपि शिखादिनखान्तं वर्णयांचक्रुः । यथा विष्णुपादादिकेशान्ते
 भगवत्तिलकस्य भगवत्किरीटस्य च स्तुतौ स्फाटिकैशानिलङ्गं प्रत्यभि-
 ज्ञायि, एवमत्र शिवकेशादिपादान्तस्तुतौ महेश्वरोदरसौन्दर्यवर्णना-
 वसरे वीचीभरितक्षीरार्णवल्लभभक्तचित्तस्य त्रिधामत्वरूपणेन विष्णो-
 रप्यविस्मृतिः समपादि.

मुक्तामुक्ते विचित्राकुलवलिलहरीजालशालिन्यवाञ्च-
 नाभ्यावर्ते विलोलद्भुजगवरयुते कालशतोर्विशाले ।
 युष्मच्चित्तत्रिधामा प्रतिनवरुचिरे मन्दिरे कान्तिलक्ष्म्याः
 शेतां शीतांशगौरे चिरतरमुदरक्षीरसिन्धौ सलीलम् ॥ १९
 इत्यादिना ।

अनेन मूर्तिवैषम्यादिदोषमुक्ता भक्तिरेव मुक्तये कल्पत इति
 इयमसाधारणी धोरणी भगवत्पादानाम् ।

एवं पञ्चमुखस्य पञ्चाक्षरवेद्यस्य अनया पञ्चस्तोत्र्या प्रपञ्चित-
 गुणपूगस्य निरन्तरमाकलनेन दोद्रुवत् क्षालितकल्मषं भक्तानां
 चित्तमान्तरज्योतिःप्रभादीपितं तमसः परस्तात् समस्तसाक्षिचिद्धनं
 शिवं परमकल्याणमव्याजकरुणानिधिं सर्वमङ्गलोपेतमुपेत्य तान्
 भक्तान् सर्वमङ्गलभाजनीकुर्यादित्याशास्महे ॥

प्रकृतनिवासस्थानम्
 वाक्कडे
 तारण सं० तुलाकृष्णाष्टमी
 ता० 8-11-44.

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ:

॥ ஸ்ரீ முகம் ॥

முத்ரை

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்யர்களான் ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதர்களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்திற்கு அதிபர்களாயும், ஜகத்குருவாயும் இருக்கும் ஸ்ரீமத் சந்திரசேகரேந்திர ஸாஸ்வதீ ஸ்ரீபாதர்களால், ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தை வளர்க்கும் பக்தர்களாகிய சிஷ்யஜனங்கள் விஷயத்தில் நாராயணஸ்மிருதி செய்யப்படுகிறது.

நிர்குணனாயும், எங்கும் நிறைந்தவனாயும், எல்லா வேற்றுமையும் அடங்கி அத்வைதமாயுமிருக்கும் எந்த சிவபெருமானுக்கு, வேதாந்தம் இருப்பிடமாய் விளங்குகிறதோ, நிலைபெற்ற ஆனந்தம் தன்வடிவமாய் துலங்குகிறதோ, எந்த சிவனை, ஓங்காரத்தின் பொருளை விளக்கும் மாண்டிக்ய உபனிஷத்து ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற மூன்று அவஸ்தையைக் கடந்து நான்காவதாய் ப்ரகாசிப்பதாயும், மங்களமயமாகிய சிவமாயும் கூறுகின்றதோ, அந்தப் பரமசிவன் ஏழை அடியார்களின்பால் அன்பால் பூரித்திருப்பதால், குளுமையால் நெய் உறைவதுபோல் ஸகுணமாகிறார். அப்பொழுது அவருக்கு ஆகாயம் தலையாயும், பத்து திக்குக்களும் ஆடையாயும், சந்திரன் தலையில் அணியும் மலராயும், வணக்கம் இயற்கை குணமாயும் ஆகிறது. ஆகவே ஸ்ரீ பகவத்பாதர்களால் நம்மைப்போன்ற ஏழை சிஷ்யர்களை கரையேற்றும் ஒரே நோக்கத்தால் வேதங்களுக்கு நடுவே இருக்கும் யஜுர்வேதத்திற்கு உள்ளடங்கிய ருத்ராப்ரசன்னமென்னும் சதருத்ரீயத்தில் கோக்கப்பட்ட பஞ்சாக்ஷரமென்னும் ரத்தினத்தின் ஒளியே வடிவமாய் அமைந்தவரும், உமையுடன் கூடியவரும், எங்கும் பரவி இருப்பவரும், முக்கண்ணனாய்க் கறுத்த கழுத்தை உடையவருமான பரமேச்வரன், தசஸ்லோகீ ஸ்தோத்திரத்தாலும், சிவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்திரத்தாலும், வேதஸார சிவஸ்தோத்திரத்தாலும் ஸ்துதிக்கப் பட்டுள்ளார்.

‘ஈஸ்வரானுமீரஹாடேவ பும்ஸாம் அடிவையதவாஸனா’ இது முதலிய சாஸ்திரத்தில் உபதேசித்த ஸகுண மூர்த்தியாகிய பகவானுடைய அனுக்ரகம், அவரையே இடைவிடாமல் பஜிப்பதால்

கைகூடும் என்பதால், பஜனம் செய்வதற்கு உபயோகமாக பகவானு
கிய பரமேஸ்வரனுக்கு ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் துலங்கும் மூவுலகை
யும் மயக்கச்செய்யும் எழிலை, நகம்முதல் சிகைவரையில் மிக அழகிய
ஸ்ரீமத்ய ராவிருத்தத்தில் எழுதியச் ஸ்லோகங்களால் வர்ணித்து; 'ஆத்மா
ராமாஸ்ச முனயோ நிர்-மத்யோ அப்யுருக்ரமே. குர்வந்த்யஹது
கீம்ஹக்திம்' என்ற நியாயத்தைப் பின்பற்றி சிவபெருமானிடத்தில்
பக்தி பரவசர்களாகி, அதனாலும் சந்தோஷமடையாமல் பகவத்
பாதர்கள் மறுபடியும் சிகை முதல் நகம் வரையில் வர்ணித்தார்கள்.
விஷ்ணு பாதாதிகேசாந்த வர்ணனை ஸ்தோத்திரத்தில் பகவானுடைய
நெற்றிப் பெட்டிடையும், கிரீடத்தையும் துதிக்கும்பொழுது எப்படி
ஸ்பதிகத்தால் ஆன ஈசானலிங்கம் ரூபகமூட்டப்பட்டதோ; அப்
படியே இங்கு சிவ கேசாதிபாதாந்த வர்ணனை ஸ்துதியில்,

முக்தாமுக்தே விசித்ராசுலவலிலஹர்ஜாலஸாலிந்யவாஞ்சன்-
நாஹ்யாவர்தே விலோலஹ்-ஹ-ஜமவரயுதே காலஸத்ரோர்விஸாலே
யுஷ்மச்சித்தத்ரியாமா ப்ரதிநவருசிரே மந்திரே காந்திலக்ஷ்மயா;
ஸேதாம் ஸீதாம்ஸு-மளரே சிரதரமுடி-ரக்ஷீரவிந்யள ஸலீலம் ॥

என்ற 19-ம் ஸ்லோகத்தில் மஹேஸ்வரனுடைய வயிற்றின் அழகை
வர்ணிக்கும் சமயத்தில் அலைநிறைந்த பாற்கடலில் பற்றிய பக்தன்
மனதை மஹாவிஷ்ணுவாய்க் கூறி இருப்பதால் விஷ்ணுவையும்
மறக்காமல் நினைவூட்டியிருக்கிறார்.

இதனால் மூர்த்திகளின் வேறுபாடு முதலிய குற்றம் நீங்கிய
பக்தியே முக்தியை அளிக்கவல்லது என்பதே பகவத்பாதர்களின்
தனிப்பட்ட வழி என்று தெரிகிறது.

இவ்விதம் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தால் அறியத்தகுந்த ஐந்து முகம்
கொண்ட சிவனுடைய, இந்த ஐந்து ஸ்தோத்திரங்களால் விஸ்தரிக்கப்
பட்ட குணக் கூட்டங்களை இடைவிடாமல் த்யானம் செய்வதால்
உருகி உருகி பாபம் என்னும் அழுக்கை அலம்பி அகற்றிய பக்தர்
களின் உள்ளம், உள்ளத்தின் ஒளியால் ப்ரகாச மடைந்து, அஜ்ஞான
இருளுக்கு அப்பால் இருப்பவரும், அனைத்துக்கும் சாக்ஷியானவரும்
ஞானமே உருக்கொண்டவரும், பரமகல்யாண மூர்த்தியானவரும்;
கபடமற்ற கருணைக்கடலானவரும் ஆகிய மங்களாம்பிகையான
பார்வதியோடு சேர்ந்த சிவனை அடைந்து, அந்த பக்தர்களை எல்லா
மங்களங்களுக்கும் பாத்திரமாகச் செய்யவேண்டும் என்று ஆசீர்வதிக்கி
ன்றோம்.

முகாம் : வாக்கடை, தாரண, துலா, }
க்ருஷ்ண அஷ்டமீ. 8-11-44. }

நாராயண ஸ்ம்ருதீ

மகோபதேசக, வித்யாரத்ன, ஜஸ்தீகமணி,
திவான்பகதூர் கே. எஸ். ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள்

எழுதிய

மு ன் னு னை ர

1. ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம் என்ற நூல் நிலயம் நம் முடைய நாட்டுக்கும் நாகரீகத்திற்கும் இணையற்ற தொண்டாற்றி வருகின்றது. சநாதன தர்மத்தைப் பாதுகாத்து ஒப்புயர்வற்ற சநாதன மதத்தை உலகம் போற்றும் முன்னேற்ற நிலையில் வைக்க அரும்பாடு பட்டுவரும் ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்யர் அவர்களுடைய உத்திரவுப்படி அந்த கோசஸ்தானம் பத்தியுடன் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவரையில் வெளிவந்துள்ள அரிய அழகிய நூல்களை உலகம் வாயாறப் புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்றது. ஆதி சங்கராசார்யர் அவர்களால் இயற்றப்பட்டு இந்த நூலில் வெளியிடப்பட்ட ஸ்ரீ சிவபாதாதீகேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ சிவ கேசாதிபாதாதீக வர்ணன ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ வேதஸார சிவஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ சிவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ தசக்ஷோகீஸ்துதி என்ற துதிகள் மிக உயர்ந்த கடவுள் துதியாகும். இந்நூலுக்கு முகவுரை எழுதும் அரிய பணியை எனக்கு அளித்ததற்காக என்னுடைய மறவாத நன்றியறிவு எப்பொழுதும் உரித்தாகும்.

2. மத உணர்ச்சிதான் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்நாளில் முக்கிய சம்பவம் (the chief fact in regard to man's life) என்று கார்லைல் (Carlyle) என்ற ஆங்கிலேய பேரறிஞர் கூறுகின்றார். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் கடவுளை அறியக்கூடிய மனதுள்ள மனிதனைப் படைத்த பிறகுதான் கடவுள் இன்புற்றார் என்று அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

तैत्तिरीयब्रह्मसूत्रेण मनुजं विधाय ब्रह्मावलोकयिष्यन् मुदमात्र देवः ॥

ஆகையால் நம்முடைய நாகரீகத்தின் உயிர்நிலை நம்முடைய மதமாகும். நாம் சுதந்திரமிழந்த துன்பகாலங்களிலும்கூட அதை நன்கு பாதுகாத்து வந்திருக்கின்றோம். அதன் வழியாகத்தான் பெரும் பேராசைப் புயல்களால் அடிபடும் உலகம் (आशापाशशतैर्बद्धाः काम-क्रोधपरायणाः) அறிவையும், அழகையும், அன்பையும், ஆனந்தத்தையும் அடையும். அதைக் காப்பாற்றி உலகத்திற்கு அளிக்க நம்மைக் கடவுள் வைத்திருப்பதால்தான் அனேக நாகரீகங்கள் காலப்பிழவாகத்தில் அமிழ்ந்து அழிந்தாலும் நம்மவர்களுடைய நாகரீகம் அழிவற்று சதமாக வாழ்கின்றது.

3. ஆதி சங்கராசார்யார் அவர்கள் உலகத்திற்கு அளித்த அத்வைதம் என்ற உயர்ந்த மதத்தின் மர்மங்களை நாம் நன்கு உணர்ந்தால் அதன் தத்துவ விசாரமும் தைவிக உணர்ச்சியும் (philosophic enquiry and religious fervour) நமக்கு நன்கு விளங்கும். ஏனைய நாடுகளில் தத்துவ விசாரமும் தைவிக உணர்ச்சியும் ஒன்று படவில்லை. தத்துவ விசாரமும் மதமும் அவ்விடங்களில் வெவ்வேறு வழிகளிலும் முரண்பாடாகவும் சென்றன. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் அவைகள் சமரசமாக ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்துவந்திருக்கின்றன. அவைகளின் ஒன்றுபட்ட உச்சநிலையை உபரிடதங்களிலும், கீதையிலும், ப்ரஹ்மசூத்திரங்களிலும், ஸ்ரீ சங்கரருடைய பாஷ்யங்களிலும் பிரகரண கிரந்தங்களிலும் ஸ்தோத்திரங்களிலும் நாம் நன்கு அறிய முடியும்.

4. முக்குணங்களையுங் கடந்த நிலையில் பிரபஞ்ச சம்பந்தத்தை விலக்கி நாம் செய்யும் விசாரத்தில் உருவம் குணம் கடந்த நிர்க்குண பரபிரஹ்மம் தான் நித்திய சத்தியம் என்ற அனுபவம் ஆதிசங்கராசார்யார் அவர்களால் தைரியமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது இக்காலத்தில் உள்ள மிக உயர்ந்த மேனோட்டு தத்துவ சாஸ்திரிகளால் கூறப்பட்ட கொள்கையாகும். இக்காலத்தில் மிக விரிவையடைந்து நுண்ணிய உலக ஆராய்ச்சிகளை செய்யும் விஞ்ஞான சாஸ்திரம் (Science) அக்கொள்கையையே தழுவி நிற்கின்றது. உருவம் அருவம் என்ற இருவகைப்பட்ட உலக தத்துவங்களுக்கு மூலமான கடவுள் இந்த உருவத்துடன் இருக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயக் கொள்கையாகக் கூறுவது அறிவுக்கு (Reason) பொருத்த மற்றதாகும். ஆனால் கடவுள் நிர்க்குண பிரஹ்மம்தான் சகுண பிரஹ்மம் அல்ல என்று வாதிப்பதும் பொருத்த மற்றதே. ஆதிசங்கராசார்யார் அவர்கள் நிர்க்குண ஸகுண பிரஹ்ம ஐக்யத்தைத் தெளிவாகக் கூறி இருக்கின்றார்.

न यस्यास्ति मूर्तिर्ब्रिमूर्तिं तमीडे । द्विरूपं हि ब्रह्मावगम्यते मूर्तं चामूर्तं च ।
स्यात्परमेश्वरस्यापि इच्छावशात् मायामयं रूपं साधकानुग्रहार्थम् । एक एव तु पर-
मात्मेश्वरस्तैस्तैर्गुणविशेषैर्विशिष्ट उपास्यो यद्यपि भवति, तथाऽपि यथागुणोपासनमेव
फलानि भिद्यन्ते ।

5. ஆதிசங்கராசார்யார் அவர்கள் ஞானத்தினால் தான் முக்தி என்று திரும்பித் திரும்பி வற்புறுத்திக் கூறுகின்றார்.

ज्ञानविहीनः सर्वमतेन मुक्तिं न भजति जन्मशतेन ॥ नहि अन्यत्र परमात्म-
ज्ञानात् हिततमप्राप्तिरस्ति । ब्रह्मभावश्च मोक्षः — तस्याज्ञानमेकं मुक्त्वा क्रियाया
गन्धमातृस्याप्यनुप्रवेश इह नोपपद्यते ।

ஆனாலும் கீதாசாரியர் கூறியபடி பக்தி ஞானத்தின் முக்கிய
மான அங்கம்.

मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी ।

ईश्वरानुप्रहादेव पुंसामद्वैतवासना ॥

பதஞ்சலி யோக சூத்திரங்களிலும் பக்தியால் யோக சமாதியை விரை
வில் அடையக்கூடும் என்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது. **இஷ்ரப்ரிஷா-
நாஹ்** ।

நிர்க்குண ஸ்வரூபத்தை பக்திசெய்ய முடியும் என்று பாகவதத்
தில் மூன்றாவது ஸ்கந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

लक्षणं भक्तियोगस्य निर्गुणस्य ह्युदाहृतम् ।

अहैतुक्यव्यवहिता सा भक्तिः पुरुषोत्तमे ॥

सालोक्यसार्ष्टिसामीप्यसारूप्यैकत्वमप्युत ।

दीयमानं न गृह्णन्ति विना मत्सेवनं जनाः ॥

स एव भक्तियोगाख्य आत्यन्तिक उदाहृतः ।

येनातिव्रज्य त्रिगुणं मद्भावायोपपद्यते ॥

(13, 14, 15, சுலோகங்கள்)

ஆகிலும் உருவத்துடன் கூடிய பகவானை பக்தி செய்வது
மனதிற்கு சுலபம். அது மனதிற்கு இணையற்ற தூய்மையையும்,
தெளிவையும், அமைதியையும் அளிக்கும். பாதாதி கேசாந்த வர்ணனை
கருடைய நினைவால் கடவுளுடைய உருவம் மனதில் நிலைத்து
நிற்கும். சுச்வர நாம பஜனையால் பாபங்கள் நசித்துவிடும்; மனோலயம்
கைகூடும்.

विद्यातपःप्राणनिरोधमैत्रीतीर्थाभिषेकव्रतदानजप्यैः ।

नात्यन्तशुद्धिं लभतेऽन्तरात्मा यथा हृदिस्थे भगवत्यनन्ते ॥ (भागवतम्)

अंकोलं निजबीजसन्ततिरयस्कान्तोपलं सूचिका

साध्वी नैव विमुञ्चति क्षितिरुहं सिन्धुस्सरिद्वल्लभम् ।

प्राप्नोतीह यथा तथा पशुपतेः पादारविन्दद्वयं

चेतोवृत्तिरूपेण तिष्ठति सदा सा भक्तिरित्युच्यते ॥ (शिवानन्दलहरी)

6. இத்தகைய ஹிந்து மதத்தின் ஓர் உயிர்நிலை சிவபக்தி
யாகும். கேடுபெரிடத்தில் உமாதேவியே யகூ உருவமாகத் தோன்
றியவரை பிரஹ்மம் என்று அறிவித்த கதை கூறப்பட்டுள்ளது. மாண்
கேய உபநிஷத்தில் **ப்ரஞ்சோபசம் சான்த் சிவமதீத் சதுர்ய் மன்யந்தே** என்

றுரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ச்வேதாச்வதா உபநிஷத்தில் சிவதத்துவம் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

यो देवानां प्रभवश्चोद्भवश्च विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः ।
हिरण्यगर्भं जनयामास पूर्वं स नो बुद्ध्या शुभया संयुनक्तु ।
यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चिन्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति किञ्चित् ।
वृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम् ॥

எனைய சைவ சாக்த உபநிஷத்துக்களில் சிவன், சக்தி தத்துவங்களை நன்கு விளக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

एक एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थुः
इमान् लोकानीशत ईशनीयुर्जननीयुः ।
प्रत्यज्जनास्तिष्ठति संशुकोचान्तकाले
संसृज्य विश्वा भुवनानि गोप्ता ॥ (अधर्वशिरोपनिषत्)

अचिन्त्यमव्यक्तमनन्तरूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिम् ।
तमादिमध्यान्तविहीनमेकं विभुं चिदानन्दमरूपमद्भुतम् ॥
उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं तिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तम् ।
ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् ॥
(कैवल्योपनिषत्)

स्फटिकरजतवर्णं मौक्तिकीमक्षमाला-
ममृतकलशविद्याज्ञानमुद्रां कराग्रे ।
दधतमुरगकक्ष्यं चन्द्रचूडं तिणेलं
विधृतविविधभूषं दक्षिणामूर्तिमीडे ॥ (दक्षिणामूर्त्युपनिषत्)

मायया मोहिताः शंभोर्महादेवं जगद्गुरुम् ।
न जानन्ति सुराः सर्वे सर्वकारणकारणम् ॥ (पंचब्रह्मोपनिषत्)
यो विस्फुलिगेन ललाटजेन सर्वं जगद्भस्मासात्संकरोति ।
पुनश्च सृष्ट्वा पुनरप्यरक्षद् एवं स्वतन्त्रं प्रकटीकरोति ॥ (शरभोपनिषत्)

7. ஆனால் சிலர்கள் ஸநாதந ஹிந்து மதத்தில் திருமூர்த்தி களைக் கூறப்பட்டுள்ளதே என்று ஜயப்படுகின்றார்கள். மூன்று மூர்த்திகளும் ஒரே ஈசுவரன். முத்தொழில்களில் ஒவ்வொரு தொழிலை

செய்யும்பொழுது அவருக்கு வெவ்வேறு பெயர்கள். ரிக்வேதத்தில்
एकं सद्दिप्रा बहुधा वदन्ति என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அனால் 4௬
ஷோத்தமன் என்ற பெயர் விஷ்ணுவையே குறிக்கும். மஹேச்வரன்
என்ற பெயர் சிவனையே குறிக்கும்.

हरिर्यथैकः पुरुषोत्तमः स्मृतो महेश्वरस्यम्बक एव नापरः ।

என்று காளிதாஸர் கூறுகின்றார்.

புருஷஸூக்தத்தில்

स ब्रह्मा स शिवः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ।

என்று கூறப்பட்டிருப்பது போல் கைவல்ய உபநிஷத்தில்

स ब्रह्मा स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ।

स एव विष्णुः सप्राणः स कालोऽग्निः स चन्द्रमाः ॥

என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

रुद्रो ब्रह्मा उमा वाणी तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो विष्णुरुमा लक्ष्मीस्तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

இம்மாதிரியே ஈச்வரனுக்கும் சக்திக்கும் அபேதம் கூறப்பட்
டுள்ளது. பேதப்படுத்துவது நம்முடைய மடமை.

வால்மீகி ராமாயணத்தில் பாலகாண்டம் 75 வது ஸர்க்கத்தில்

अधिकं मेनिरे विष्णुं देवाः सर्षिगणास्तदा ।

என்று கூறப்பட்டதிலிருந்து சிலர் பின்னாபிப்ராயங்களைக் கூறத்
தலைப்பட்டார்கள். அதே பாலகாண்டத்தில் 45 வது ஸர்க்கத்தில்
ஸமுத்ரமதன காலத்தில் சிவனைக்குறித்து விஷ்ணுவின் வசனத்தை
அவர்கள் கவனிக்கவேணும்.

तत्त्वदीयं सुरश्रेष्ठ सुराणामग्रजोऽसि यत् ।

अश्रूजामिमां मत्वा गृहाणेदं विषं प्रभो ॥

உத்தரகாண்டத்தில் சிவனையும் விஷ்ணுவையும் சுமானமாகவே
துதி செய்யப்படுகின்றது. மகாபாரதத்தில் விஷ்ணு ஸகஸ்ரநாமம்
போல் சிவ ஸகஸ்ரநாமமு மிருக்கின்றது. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா
தன் பிள்ளைக்கே ஸாம்பன் என்று பெயர் வைத்தார். பாகவதத்தில்
அத்ரி த்வத்தைக் கூறும்பொழுது ஈச்வரனைக் குறித்துத் தவஞ்செய்த
திருமூர்த்திகள் அவருக்குப் பின் வருமாறு கூறியதாக வர்ணிக்கப்
பட்டிருக்கின்றது.

शरणं तं प्रपद्येऽहं य एष जगदीश्वरः ।

(अत्रिवाक्यम्)

यद्वै ध्यायति ते वयम्

(विमूर्तिवाक्यम्)

தகடி யஜ்ஞக் கதையில் விஷ்ணு பின்வருமாறு கூறியதாக வர்
ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

अहं ब्रह्मा च विष्णुश्च जगतः कारणं परम् ।

आत्ममायां समाविश्य सोऽहं गुणमयीं द्विज ॥

सृजन् रक्षन् हरन्विश्वं दध्रे संज्ञां क्रियोचिताम् ॥

तस्मिन् ब्रह्मण्यद्वितीये केवले परमात्मनि ।

ब्रह्मरुद्रौ च भूतानि भेदेनाज्ञोऽनुपश्यति ॥

(भागवते चतुर्थस्कन्धे सप्तमाध्याये)

இத்தகைய அபேதத்தையே காளிதாஸர் குமார சம்பவத்தில்
வற்புறுத்துகின்றார்.

एकैव मूर्तिर्विभिदे लिधा सा सामान्यमेषां प्रथमावरत्वम् ॥

எவனுக்கு எந்த எந்த மூர்த்தியில் மனது லயமாகுமோ அவன்
அம்மூர்த்தியை வழிபடவேணும்.

योयो यांयां तनुं भक्तः श्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति ।

तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥

(भगवद्गीतायां सप्तमाध्याये)

शैवा वयं न खलु तत्र विचारणीयं

पञ्चाक्षरीजपरता नितरां तथाऽपि ।

चेतो मदीयमतसुकुसुमावभासं

स्मैराननं स्मरति गोपबधूकिशोरम् ॥

(श्रीकृष्णकृष्णमृते)

महेश्वरे वा जगतामधीश्वरे जनार्दने वा जगदन्तरात्मनि ।

न वस्तुभेदप्रतिपत्तिरस्ति मे तथाऽपि भक्तिस्तरुणेन्दुशेखरे ॥

(भर्तृहरिसुभाषिते)

இ. 8. இத்தகைய மத மர்மங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு
இந்த நூலில் முக்கிய ரத்தினங்களாக விளங்கும் சிவபாதாதிசேசாந்த
வர்ணன் ஸ்தோத்திரத்தையும் சிவகேசாதிபாதாந்த வர்ணன் ஸ்தோத்
திரத்தையும் நாம் ஆதி சங்கராசார்யா அவர்களிடமிருந்து பெற்றோம்.
அவைகளை நாம் படித்து மனனம் செய்தால் அவைகளின் அழகும்

உட்கருத்தும் நமக்கு நன்கு விளங்கும். அவைகள் பரமாத்மாவான் சங்கரனை நம்முடைய மனதில் நன்கு சித்தரிக்கின்றன. அவைகளைப் பரஹ்ம ஸ்ரீ. வீ. எச். ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரிகள் தமிழில் மொழி பெயர்த்து உட்கருத்தை அழகாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளினுள் ஹாலாஹல விஷத்தை உட்கொண்டதை வர்ணிக்கும் மூன்று சுலோகங்களையும், தசசுலோகியில் ஒரு சுலோகத்தையும் இவ்விடத்தில் நான் சுட்டிக் காட்டுகின்றேன். அவை வெகு அழகாகவும் ரசமாகவும் இருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து த்வனிக்கும் தத்துவங்களும் வெகு உயர்ந்தவைகள்.

संभ्रान्तायाः शिवायाः पतिविलयभिया सर्वलोकोपतापात्
संविन्नस्यापि विष्णोस्सरभसमुभयोर्वारणप्रेरणाभ्याम् ।
मध्ये तैशंकवीयामनुभवति दशां यत्त हालाहलोष्मा
सोऽयं सर्वापदां नः शमयतु निचयं नीलकण्ठस्य कण्ठः ॥

(शिवपादादिकेशान्त-स्तोत्रम् 25)

आत्मप्रेम्णा भवान्या स्वयमिव रचिताः सादरं सांवनन्या
मध्या तिस्रः सुनीलांजननिभगलरेखाः समाभान्ति यस्याम् ।
आकल्याणत्वभासा भृशरुचिरतरा कम्बुकल्याऽम्बिकायाः
पत्युः साऽत्यन्तमन्तर्विलसतु सततं मन्थरा कन्धरा वः ॥
वक्त्रेन्दोर्दन्तलक्ष्म्याश्चिरमधरमहाकौस्तुभस्याप्युपान्ते
सौत्थानां प्रार्थयन्त्यः स्थितिमचलभुवे वारयन्त्यै निवेशम् ।
प्रायुङ्क्तेवाशिषो यः प्रतिपदममृतत्वे स्थितः कालशत्रोः
कालं कुर्वन् गलं वो हृदयमलमयं क्षालयेत्कालकूटः ॥

(शिवकेशादिपादान्त-स्मोत्रम् 14, 15)

विष्णुब्रह्मसुराधिपप्रभृतयः सर्वेऽपि देवा यदा
संभूताज्जलधेर्विषात्परिभवं प्राप्तास्तदा संत्वरम् ।
तानातान् शरणागतानिति सुरान्यौऽरक्षदर्धक्षणात्
तस्मिन् मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥

(दशश्लोकीस्तुतिः 10)

विषयसूचिका

பொருளடக்கம்

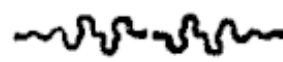
பக்கம்

1. श्री शिवपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रम् ... 1
(ஸ்ரீ சிவபாஷாஜிகேஸாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்)
2. श्री शिवकेशादिपादान्तवर्णनस्तोत्रम् ... 47
(ஸ்ரீ சிவகேஸாஜிபாஷாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்)
3. श्री वेदसारशिवस्तोत्रम् ... 84
(ஸ்ரீ வேதஸார ஸ்ரீவஸ்தோத்ரம்)
4. श्री शिवपञ्चाक्षरस्तोत्रम् ... 96
(ஸ்ரீ ஸ்ரீவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்ரம்)
5. श्री दशश्लोकीस्तुतिः ... 102
(ஸ்ரீ தசஸ்லோகீஸ்துதிஃ)

॥ श्रीः ॥

॥ श्री शिवपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ சிவபாடாடிகேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்திரம்

कल्याणं नो विधत्तां कटकतटलसत्कल्पवाटीनिकुञ्ज-

क्रीडासंसक्तविद्याधरनिकरवधूगीतरुद्रापदानः ।

तारैर्हैरम्बनादैस्तरलितनिनदत्तारकारातिकेकी

कैलासः शर्वनिर्वृत्यभिजनकपदः सर्वदा पर्वतेन्द्रः ॥ १ ॥

கல்யாணம் நோ வியத்தாம் கடகதடலஸைத்கல்பவாடிகுஞ்ஜ-
க்ரீடாஸம்ஸக்தவிடியாயாநிகாவயமீதருடிராபடாநஃ ।
தாரைஃ ஹேரம்வநாடைஃ தாளிதநினடித்தாரகாராதிக்கேகீ
கைலாஸஃ ஸர்வநிர்வருத்யவிஜனகபடிஃ ஸர்வதா பர்வதேந்-
டிஃ ॥ 1

கடக-தட - லஸத் - கல்பவாடீ - நிகுஜ - க்ரீடா-ஸம்ஸக்த - விद्याதர் - நிகர்-
வதூ-गीत-रुद्रापदानः : தாழ்வரைகளில் விளங்கும் கல்ப விருக்ஷக்
கூட்டங்களில் இருக்கும் புதருக்குள் விளையாடுவதில் ஈடுபட்ட
வித்யாதர ஸ்த்ரீகளின் கூட்டத்தால் பாடப்பட்ட பாமசிவ
னுடைய வீரச்செயலை உடையதும், தாரை: உரத்த ஹேர்மவநாடை:
வினாயகருடைய சப்தங்களால் தரலிதநினதத்-தாரகாராதி-கேகீ சஞ்சல
மானதும், சப்திக்கின்றதுமான தாரகனை வென்ற ஸுப்ரமண்ய
னின் மயிலே உடையதும் ஶர்வ-நிர்வृत्यभिजनक-पदः : பாமசிவனுக்கு
ஆனந்தத்தை விளைவிக்கும் சுற்றுப்ரதேசத்தை உடையதும்
ஆன பர்வதேந்: மலைகளுக்கு அரசனாகிய கைலாச: கைலாசம் சர்வதா
எப்பொழுதும் ந: நமக்கு கல்யாண் மங்களத்தை வித்யா
செய்யட்டும்.

கருத்து:—எந்த கைலையங்கிரியின் தாழ்வரைகளிலிருக்கும் கல்ப விருக்ஷங்களுக் கிடையே வித்யாதரிகள் உட்கார்ந்து கொண்டு பரமசிவனுடைய வெற்றியை பாட்டாகப் பாடுகின்றார்கள், எங்கு வினாயகர் அவ்வப்பொழுது உறக்க வீரிடும் சத்தத்தைக் கேட்டு குகனுடைய மயில் மேக சப்தம் என்று உள்ளம் பூரித்து அகவுகின்றதோ, பர்வதங்களில் சிறந்ததும், பரமசிவனுக்குச் சந்தோஷத்தை விளைவிப்பதுமாகிய அந்த கைலாசம் நமக்கு மங்களம் அருளவேண்டும். 1

यस्य प्राहुः स्वरूपं सकलदिविषदां सारसर्वस्वयोगं

यस्येषुः शार्ङ्गधन्वा समजनि जगतां रक्षणे जागरूकः ।

मौर्वीं दर्वीकराणामपि च परिवृढः पूत्रयी सा च लक्ष्यं

सोऽव्यादव्याजमस्मानशिवमिदनिशं नाकिनां श्रीपिनाकः ॥

யஸ்ய ப்ராஹு: ஸ்வரூபம் ஸகலதீவிஷதாம்

ஸாரஸர்வஸ்வயோகம்

யஸ்யேஷு: ஸார்ங்கமயன்வா ஸமஜனி

ஜமதாம் ரக்ஷணே ஜாமருக: ।

மௌர்வீ தீர்வீகராணாமபி ச பரிஸுரு²³

பூஸ்த்ரயீ ஸா ச லக்ஷ்யம்

ஸோடவ்யாஜவ்யாஜமஸ்மாநஸிவஸி

தனிஸம் நாகினாம் ஸ்ரீபினாக: ॥ 2

யச्य எந்த பினாகத்தினுடைய स्वरूपம் உருவத்தை சகல-
दिविषदां எல்லா தேவர்களுடைய सार-सर्वस्व-योग முக்கிய
ஸாராம்சங்களின் சேர்க்கையாக प्राहु: சொல்லுகின்றார்களோ,
जगतां உலகங்களின் रक्षणे காப்பாற்றுவதில் जागरूक: ஜாக்
ரதையோடுகூடிய शार्ङ्गधन्वा சார்ங்கம் என்னும் வில்லை உடைய
महाराविष्णु यस्य எதற்கு इषु: பாணமாக समजनि ஆன
ரோ, अपि च மேலும் दर्वीकराणां பாம்புகளுக்கு परिवृढः
அரசனாகிய வாஸுகி मौर्वी ஞாண் கயிறு ஆனானே सा உல
கத்தை துன்புறுத்திப் புகழ்பெற்ற அந்த पूत्रयी பட்டண
உருவம் கொண்ட மூன்று अक्षरांகளும் लक्ष्य குறியாகவும்
ஆனார்களோ, नाकिनां தேவர்களுக்கு अनिश எப்பொழுதும்

அசிவமித் அமங்களத்தை அகற்றும் ச: அந்த ஶ்ரீபிநாக: காந்தி
பொருந்திய பிஞ்சும் என்றனில்லு அவ்யாஜ் கபடமின்றி அஸ்யா
எங்களை அவ்யாத் காப்பாற்றவேண்டும்.

கருத்து :—எதனுடைய உருவம் எல்லா வாணோர்களு
டைய ஸாராம்சங்களும் ஒன்றாகப்பொருந்தி உண்டாகி யிருக்
கிறதோ, எதற்கு உலகை ஆளுவதில் ஊக்கம்கொண்ட நாரா
யணன் பாணமாயும், பாம்புகளின் அரசனான வாஸுகி ஞாண்
கயிராயும், த்ரிபுரர்கள் லக்ஷியமாகவும் இருக்கிறார்களோ,
தேவர்களுடைய கஷ்டத்தை என்றும் அகற்றும் அந்தப்
பரமசிவனது கையிலிருக்கும் பிஞ்சும் என்ற தனுசு கபடமில்லா
மல் நம்மைக் காப்பாற்றவேண்டும். 2

आतङ्कावेगहारी सकलदिविषदामङ्घ्रिपद्माश्रयाणां

मातङ्गाद्युग्रदैत्यप्रकरतनुगलद्रक्तधाराक्तधारः ।

क्रूरः सूरायुतानामपि च परिभवं स्वीयभासा वितन्वन्

घोराकारः कुठारो दृढतरदुरिताख्याटवीं पाटयेन्नः ॥ ३ ॥

ஆதங்காவேமஹாரீ ஸகலடிவிஷடா

மங்வீரிபடி மாஸ்ரயாணாம்

மாதங்காடியுமீரடைத்யப்ரகாதனு

மளடி ரக்தயாராக்தயாரஃ ।

க்ரூரஃ ஸூராயுதாநாமபி ச பரிஹவம்

ஸ்வீயஹாஸா விதன்வன்

யோராகாரஃ குரோ டீருபிதா

ஊரிதாவீயாடவீம் பாடயேந் நஃ ॥ 3

அஹ்ரிபத்மாஸ்யாணா் தாமரைபோன்ற தன் திருவடியைத் தஞ்ச
மாய் அடைந்த சகலடிவிஷடா் எல்லா தேவர்களுடையவும்
ஆதங்காவே-ஹாரீ கவலையையும், துன்பத்தையும் அகற்றுகின்றதும்
மாதங்காடியுமீர-தனு-கல-ரக்த-தாராக்த-தார: மாதங்கன் முதலிய கொடிய
அசுரக்கூட்டத்தின் சரீரத்தி னின்று பெருகுகின்ற இரத்தப்
பெருக்கால் பூசப்பட்ட துனியை உடையதும் க்ரூ: கொடிய
கும் ஸ்வீயமாசா தன் காந்தியால் சூராயுதானா் அபி பதியிராம் குர்யன்
களுக்கும் பரிமவ் அவமதிப்பை வितन्वन् च செய்துகொண்டும்

போரகார: பயங்கர வடிவம் கொண்டதும் ஆன குதார: கோடாலி
ந: எங்களுடைய வடதர-துரிதாஸ்யா-ரவீ மிகவும் த்ருடமான பாபம்
என்னும் காட்டை பாடியேத் பிளந்து அழிக்கவேண்டும்.

கருத்து:—அடி பணியும் தேவர்களுடைய கவலையை
அகற்றுவதும், மாதங்கன் முதலிய கொடிய அரக்கர்களின்
இரத்தத்தைப் பூசிக்கொண்டதும், பதினாயிரம் சூர்யன்களை
யும் தனது ஒளியால் பழிப்பதும், பயங்கரமான உருவம்
கொண்டதுமான சிவன் கையில் விளங்கும் கோடாலி மிகக்
கடினமான நம்முடையபாபக் காட்டை அழித்தருள வேண்டும்.

காலாராதே: கராப்ரே க்ருதவஸதிர:சாணசாதோ ரிபூணா

காலே காலே குலாதிப்ரவரதனயயா கலிபதஸ்நேஹலேப: ।

பாயாந்ந: பாவகாசி:ப்ரஸரஸஸுஸு: பாயஹந்தா நிதாந்த்

ஸூல: ஸ்ரீபாடஸேவாபஜநஸஸுஸா பாலநைகாந்தஸீல: ॥ 8 ॥

காலாராதே: கரா^{மீ}ரே க்ருதவஸதி

ரு: ஸாணஸாதோ ரிபூணம்

காலே காலே குலா^{தி}ப்ரவரதனயயா

கல்பிதஸ்நேஹலேப: ।

பாயாந்ந: பாவகாசி^{ப்}ரஸரஸஸுஸு:

பாபஹந்தா நிதாந்தம்

ஸூல: ஸ்ரீபாடிஸேவாபஜன

ஸஸுஸு^{ஸு}ஸாம் பாலனைகாந்தஸீல: ॥ 4

காலாராதே: யமனை வென்ற பாமசிவனுடைய கராப்ரே கை துனி
யில் க்ருதவஸதி: வாஸம் செய்வதும் ரிபூணா சத்ருக்களுடைய
குர: சாண-சாத: மார்பாகின்ற சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டதும்
காலே காலே அவ்வப்பொழுதும் குலாதிப்ரவரதனயயா குல பர்வதங்க
ளில் சிறந்த ஹிமவானின் பெண்ணாகிய பார்வதி அன்னையால்
கலிபத-ஸநே-ஹலேப: செய்யப்பட்ட எண்ணெயின் பூச்சோடு கூடிய
தும் பாவகாசி:ப்ரஸர-ஸஸு-ஸு: அக்னியின் ஜ்வாலையோன்ற துனியை
உடையதும், நிதாந்த் முற்றிலும் பாயஹந்தா தீவினையை ஒழிப்பதும்
ஸ்ரீபாட-ஸேவா-பஜந-ஸஸுஸா சிவனின் திருவடியின் சேவை யாகின்ற

பக்தியின் ரசத்தை அனுபவிப்பவர்களை பாலநீ-காந்த சீல: தவறாமல் காக்கும் இயல்புடையதுமான சூல: சூலம் ந: நம்மை பாபாநீ காக்கவேணும்.

கருத்து:—பரமசிவன் கையில் இருப்பதும், பகைவரின் மார்பாகிய சாணைக் கல்லில் தீட்டிப் பதம் பெற்றதும், அவ்வப் பொழுது பார்வதி தேவி எண்ணெய் தடவி செப்பனிட்டதும், நீண்டு வளர்ந்து வீசும் அக்னியின் ஜ்வாலை போன்ற துணி உடையதும், பாபத்தை அகற்றுவதும், சிவன் மலரடி சேவித்த ரசம் அறிந்து அதில் ஆழ்ந்து கிடப்போரைக் காக்கும் இயல்புடையதுமான சூலம் நம்மை காப்பாற்றுக. 4

देवस्याङ्गाश्रयायाः कुलगिरिदुहितुः नेत्रकोणप्रचार-

प्रस्तारानत्युदारान् पिपठिषुरिव यो नित्यमत्यादरेण ।

आधत्ते भङ्गितुङ्गैरनिशमवयवैरन्तरङ्गं समोदं

सोमापीडस्य सोऽयं प्रदिशतु कुशलं पाणिरङ्गः कुरङ्गः ॥ ५ ॥

தேவஸ்யாங்காஸ்ரயாயா: சூலமிரி

ஐஹிது: நேத்ரகோணப்ரசார-

ப்ரஸ்தாரானத்யுடாரான் பிபடுஷுரிவ

யோ நித்யமத்யாடிரேண ।

ஆயத்தே ஹந்திதுஹைரநிஸமவயவை

ரந்தரங்மம் ஸமோடிம்

ஸோமாபீடஸ்ய ஸோடியம் ப்ரடிஸது

சூலம் பாணிரங்ம: சூலம் ॥ 5

ய: எந்த மான் தேவஸ்ய பரமசிவனுடைய அங்காச்யாயா: மடியில் வீற்றிருக்கும் க்ரூலகிரிதுஹிது: சூலாசலமான ஹரிமவானுடைய பெண்ணாகிய பார்வதியினுடைய அதுதாரான் பக்தர்களுக்கு அனுகரகம் செய்வதில் மிக்க தாராளமான நேத்ரகோண-ப்ரசார-ப்ரஸ்தாரான் கடைக் கண்களின் பலவிதமான பரவுதல்களை நிய் என்றும் அத்யாदरेण மிகுந்த ஆவலோடு பிபடுஷுரிவ படிக்க விருப்பம் கொண்டதுபோல் பங்கிதுங்: வளைவுகளால் உயர்வுற்ற அவயவ: அவயவங்களால் சோமாபீடஸ்ய சந்திரனைத் தலைக்கு அணியாகக் கொண்ட பரமசிவ

னுடைய அந்தரங்க உள்ளத்தை சமோத் சந்தோஷத்தோடு கூடியதாக
அயதே செய்கின்றதோ, ச: அய் அந்த பாணிரஜ: பாமசிவன் கையை
நர்த்தன ஸ்தானமாகக் கொண்ட குரஜ: மான் குசல் கேசமத்தை
அநிசு எப்பொழுதும் ப்ரதிஸ்து கொடுக்கட்டும்.

கருத்து:—பாமசிவன் மடியில் வீற்றிருக்கும் பார்வதி
தேவியின் கடைக்கண் பார்வைகளைக் கற்பதற்கு ஆவல் கொண்
டதுபோல் தனது அவயவங்களை பற்பல பங்கங்கள் செய்து
வளைத்துக்கொண்டு பாமசிவனுக்கு இன்பமூட்டுவதும், சிவன்
கையில் இருப்பதுமான மான் நமக்கு கேசமத்தை விளைவிக்
கட்டும்.

குறிப்பு:—பாமசிவன் கையில் வேதம் மானுருவம்
கொண்டிருப்பதாகப் புராணம் கூறுகிறது. அது உடம்பை
பலவிதத்தில் பங்கம் (நர்த்தனத்திற் கேற்றபடி அசைத்தல்)
செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் பார்வதியின் கடைக்
கண் பார்வையின் அசைத்தலை கவனித்துக் கற்றுக்கொள்வ
தற்கு அதற்கேற்றபடி உடம்பை அசைத்துக் கொள்வதுபோல்
இருப்பதாக இந்த ச்லோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

कण्ठप्रान्तावसज्जत्कनकमयमहाघण्टिकाघोरघोषैः

कण्ठारावैरकुण्ठैरपि भरितजगच्चक्रवालान्तरालः ।

चण्डः प्रोदण्डशृङ्गः ककुदकवलितोत्तुङ्गकैलासशृङ्गः

कण्ठेकालस्य वाहः शमयतु शमलं शाश्वतः शाकरेन्द्रः ॥ ६ ॥

கண் ெப்ராந்தாவஸஜ்ஜத்கனகமய

மஹாராவண்டி காவோராவோஷை:

கண் ொராவைரகுண் ெரபி ஹரித

ஜமிச்சக்ரவாளாந்தராள:

சண் ெ: ப்ரோடி ஃ ஃண் ெஸ்ருங் ெ: ககுடி

கஸலிதோத்துங் ெகைலாஸஸ்ருங் ெ:

கண் ெகாலஸ்ய வாஹ: ஸமயது ஸமலம்

ஸாஸ்வத: ஸாக்வரோந் ெ: ॥ 6

கண்-ப்ரான்ட்-அவசஜத்-கனகமய-மஹாஃண்டிகா-ஹோஷை: கழுத்தின் ஓத்
தில் தொங்கும் பெரிய தங்க மணியினுடைய பயங்கரமான

முழுக்கங்களாலும், அகூரீ: மழுங்காத (அதிகச் சத்தத்தோடு கூடிய) கணாராவை: அபி ஹம்பா காரங்களாலும் भरित-जगच्चक्रवालान्तराल: உலக சகரத்தின் நடுவை நிரப்பியதும், चण्ड: மிக க்ரூரமானதும் प्रोद्गच्छ: பயங்கரமான கொம்பை உடையதும் ककुद-कबलितोत्तुङ्गकैलास-शृङ्ग: முதுகில் இருக்கும் ககுதத்தால் உயர்ந்த கைலாஸத்தின் சிகரத்தை ஜயித்ததும் कण्ठकालस्य कழுத்தில் கறுப்பை உடையவரான பாமசிவனின் वाह: வாஹனமானதுமான शश्वत: அழிவற்ற शाकरेन्द्र: விருஷபராஜன் शमल பாபத்தை शमयतु அகற்றட்டும். 6

கருத்து:—கழுத்தில் கட்டிய தங்கமணியின் ஓசையினாலும், தன்னுடைய ஹம்பாகாரங்களாலும் உலகனைத்தையும் நிரப்புவதும், உயர்ந்த கொம்புடையதும், கைலையங்கிரியின் உயர்ந்த சிகரத்தையும் தோற்கடிக்கும் வெண்மையான் திமிலை உடையதும் ஆன பாமசிவனுடைய வாஹனமாகிய அழிவற்ற விருஷப ராஜன் நமது தீவினையை அகற்றவேண்டும்.

निर्यदानाम्बुधारापरिमलतरलीभूतरोलम्बपाली-

झङ्कारैः शंकराद्रेः शिखरशतदरीः पूरयन् भूरिघोषैः ।

शर्वः सौवर्णशैलप्रतिमपृथुवपुः सर्वविघ्नापहर्ता

शर्वाण्याः पूर्वसूनुः स भवतु भवतां स्वस्तियो हस्तिवक्त्रः ॥

நிர்யதீ ஞானம்ஸுயாராபரிமளதரளி

ஹுதரோலம்ஸபாலீ

ஸங்காரை: ஸங்காடீரே: ஸிவரஸதரீ:

பூரயன் ஹுரிவேவாஷை: ।

ஸார்வ: ஸௌவர்ணஸைஸலப்ரதிமப்ருஸுவபு:

ஸர்வவிவ்ரோபஹர்தா

ஸர்வாண்யா: பூர்வஸுநு: ஸ பவது

பவதாம் ஸ்வஸ்திதோ ஹஸ்திவக்தரீ: ॥ 7

நியத்-தானாம்பு - ஧ாரா-பரிமல - தரலிமூத் - ரோம்வபாலி - ஐக்ஷரீ: பெருகு
கின்ற மத ஜலதாராயின் மணத்தால் கவரப்பட்ட சஞ்சலமான
வண்டுகளின் வரிசைகளின் ஜம் என்ற சப்தங்களாலும் மூரிதோஷை:
அதிகமான வீரிடுதல்களாலும் ஶக்ராதி: பரமசிவன் மலையாகிய
கைலாஸத்தின் ஶிவரஸதரீ: நூற்றுக்கணக்கான சிகாங்களில்
இருக்கும் குகைகளை பூர்யந் நிரப்பிக்கொண்டு ஶர்வ: பரமசிவனின்
பிள்ளையாயும் சௌவர்க்ஷை-பரிம-பூ-வபு: தங்க மலை எனப்படும் மேரு
பர்வதத்திற்கு ஒப்பான பருத்த சரீரத்தை உடையவரும் சர்வ-
விபாபஹர் எல்லா இடையூறுகளையும் அகற்றுபவரும் ஶர்வாஸ்யா:
பார்வதியின் பூர்வசூ: முதல் பிள்ளையானவரும் ஆன ச: ஶஸ்திவக்த்ர:
அந்தயானை முகம் உடைய கணபதி மவதா உங்களுக்கு ஶஸ்தி:
கேசமத்தை கொடுப்பவராக மவது இருக்கட்டும்.

கருத்து:—தனது கண்ணத்திலிருந்து பெருகும் மத ஜலத்
தின் வாஸனையால் கவரப்பட்ட வண்டுகளின் ஜங்காரங்களா
லும், தனது வீரிடுதல்களாலும் கைலாஸத்தின் உச்சியில்
இருக்கும் குகைகளை நிரப்பிக்கொண்டும், தங்கமலைக்கொத்த
மேனியோடும், எல்லா இடையூறுகளையும் அகற்றுபவரும்,
யானைமுகம் கொண்டவரும், பார்வதி பாமேஸ்வரர்களின்
முதல் பிள்ளையுமாகிய விநாயகர் உங்களுக்கு கேசமத்தை
கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்.

7

यः पुण्यैर्देवतानां समजनि शिवयोः श्लाघ्यवीर्यैकमत्यात्
यन्नास्ति श्रूयमाणे दितिजमटघटा भीतिभारं भजन्ते ।
भूयात्सोऽयं विभूत्यै निशितशरशिखापाटितक्रौञ्चशैलः
संसारागाधकूपोदरपतितसमुत्तारकस्तारकारिः ॥ ८ ॥

யஃ புண்யைர்ஹேவதானாம் ஸமஜனி ஸிவயோஃ
ஸ்லாவ்யீயவீர்யைகமத்யாத்
யன்னாம்நி ஸ்ருயமானே ஶிதிஜஹடவடா
ஸ்திஹாரம் ஹஜந்தே ।

ஹுயாத்ஸோ஽யம் விஹுத்யை நிஸிதஸா

ஸிவாபாடிதக்ரௌஞ்சஸைல:

ஸம்ஸாராமாயகூபோ஽பதித

ஸமுத்தாரகஸ்தாரகாரி: || 8

ய: எந்த ஸ்கந்தன் தேவதானா தேவதைகளுடைய புண்ய: புண்யங்களால் சிவயோ: பார்வதி பரமேஸ்வர்களுடைய ஸாஹயவியேக-மயாத் புகழ்த்தக்க ஒத்துமையினால் சமஜனி உண்டானாரோ யந்நாநி எவருடைய பெயர் ஜயமாண கேட்கப்படும்பொழுது திதிஜ-மட-படா: அசுர வீரர்களின் கூட்டங்கள் மீதிமார் அதிக பயத்தை மஜந்தே அடைகின்றார்களோ நிசித-சர-சிவா-பாடித-கௌசைல: காரண பாணத்தின் நுனியால் க்ரௌஞ்சமலையைப் பிளந்தவரும் சம்ஸாராஹ-கூபோ-டர-பதித-சமுத்தாரக: சம்சாரம் என்ற ஆழமான கிணற் றினுள் விழுந்தவர்களைக் கரையேற்றுபவரும் ஆன ச: அய் அந்த தாரகாரி: தாரகனைவென்ற ஸ்கந்தன் விமூத்யை ஐஸ்வர்யத்தின் பொருட்டு மூயாத் ஆகவேண்டும்.

கருத்து:—தேவர்களின் புண்ய வசத்தால் பார்வதி பரமேஸ்வர்களுக்குப் புதல்வனாய் அவதரித்தவரும், தனது கூரிய பாண நுனியால் க்ரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்தவரும், தன் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் அசுரர்கள் பயமுறக்கூடிய பராக்ரமம் வாய்ந்தவரும், சம்சார மென்ற ஆழமான கிணற் றில் விழுந்தவர்களைக் கரையேற்றுபவருமான, தாரகனை வென்ற முருகப்பெருமான் நமக்கு விசேஷமான ஐஸ்வர்ய மளிக்க வேண்டும்.

8

आरूढः प्रौढवेगप्रजवितपवनं तुङ्गतुङ्गं तुरङ्गं

चेलं नीलं वसानः करतलविलसत्काण्डकोदण्डदण्डः ।

रागद्वेषादिनानाविधमृगपटलीभीतिकुडूतभर्ता

कुर्वन्नाखेटलीलां परिलसतु मनःकानने मामकीने ॥ ९ ॥

ஆளு: ப்ரௌவேமப்ராஜவிதபவனம் துங்மதுங்மம் தூங்மம்
சேலம் நீலம் வஸான: காதலவிலஸத்காண்ஃகோடிண்ஃடிண்ஃ |
ராமடிவேஷாடிநாநாவியம்ருமபடலீஃதிக்குடிஃஹுதஹர்தா
ஞர்வன்னுவேடலீலாம் பரிலஸது மன:கானனே மாமகினே || 9

ஸ்ரீஹே-புஜவித-பவன் அதிகமான வேகத்தால் காற்றைத்
தோற்கடித்து துருதுரு அதிக உயரமான துரு குதிரையில் அரூஃ
ஏறிக் கொண்டவரும் நீல கறுப்பான சேல் வஸ்திரத்தை வஸான:
கட்டிக்கொண்டவரும் கரதல - விலஸத் - காண்ட - கோடி - டுடி: கையில்
விளங்கும் வில்லை உடையவரும் மூதமதி ப்ரமத கணங்களை
ஆட்சி செய்பவரும் ஆன சாஸ்தா மாமகினே என்னுடையதான
மன: கானனே மனதாகிற காட்டில் ராஜ-ஹேஷாடி-நானாவித மூல-படலி-மீதி-கூத்
ஆசை, வெறுப்பு முதலிய பற்பல விலங்குகளின் கூட்டத்திற்கு
பயத்தைச் செய்துகொண்டு அலேடலில் வேட்டை என்னும்
விளையாட்டை குவேன் செய்கிறவராக பரிலஸது விளங்கட்டும்.

கருத்து:—காற்றினும் கடிய வேகமுடைய உயர்ந்த குதி
ரையில் ஏறிக்கொண்டு கறுத்த துணியை உடுத்திக்கொண்டு
கையில் வில்லைந்தி நிற்கும் ப்ரமத கணங்களின் நாதனாகிய
ஹரிஹர புத்திரன் (சாஸ்தா) எனது மனமாகின்ற காட்டில்
ஆசை, வெறுப்பு முதலிய விலங்குகளை வேட்டையாடிக்
கொண்டு எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும். 9

அம்மோஜாப்யா ச ரம்மாரத்யசுரணலதாஹ்நகும்பிந்ரகும்பை:

விம்வேனேந்நோசு கம்யூரூபரி விலஸதா வித்ருமேணோத்பலாப்யாம் ।

அம்மோதேநாபி சம்மாவிதமூபஜனிதாஹ்நகும்பிந்ரகும்பை:

சம்மோ: சம்மோயோக்யம் கிமபி தநமிதம் சம்மவேத் சம்மதே ந: || 10 ||

அம்ஹோஜாஹ்யாம் ச ரம்ஹாஸசாண
 லதாஹ்வந்திவகும்ஹீந்திராகும்ஹை:
 ஸிம்ஸேனேந்தோஸ்ச கம்ஸோருபரிவிலஸதா
 விஹ்ருமேனோத்பலாஹ்யாம் ।
 அம்ஹோஹேனாபி ஸம்ஹாவிதமுபஜனிதா
 ஸம்ஸரம் ஸம்ஸராஹே:
 ஸம்ஹோ: ஸம்ஹோமயோமயம் கிமபி
 யனமிதம் ஸம்ஹவேத் ஸம்பஹே ந: ॥ 10

அம்ஹோஜாஹ்யாம் இரண்டு தாமரைகளாலும் ரம்மா ரயவரண-லதாஹ்வ-
 குஹீந்திராகும்ஹை: ச வாழை, தேர்ச் சக்கிரம், கொடி, சிறந்த யானையின்
 இரண்டு கும்பங்கள் இவைகளாலும் கம்வோ: சங்கினுடைய உபரி
 மேலே விலஸதா விளங்குகின்ற இந்தோ: சந்திரானுடைய விம்வென ச
 பிம்பத்தாலும் விருமேன பவமுத்தாலும் உபலாஹ்யாம் இரண்டு அல்லி
 மலர்களாலும் அம்ஹோஹேனாபி மேகத்தாலும் சம்பாவித் கௌரவிக்கப்
 பட்டதும் உபஜனிதாஹ்வரம் உண்டாக்கப்பட்ட ஆடம்பரத்தை
 உடையதும் ஸம்ஹோ: பரமசிவனுக்கு சம்ஹோயஸ்ய சேர்க்கைக்கு தக்
 கதுமான ஸம்வராரே: சம்பரன் என்ற அசுரனை வென்ற மன்மத
 னுடைய கிமபி இன்னது என்று சொல்ல இயலாத இவ் வன்
 இந்த தனம் ந: நமக்கு சம்வரே சம்பத்திற்காக சம்பவத் ஏற்பட
 வேண்டும்.

கருத்து:—தாமரைகள் போன்ற திருவடியும், வாழை
 போன்ற துடைகளும், தேர் சக்கிரத்திற்கொப்பான ஜகன்மும்
 கொடிபோன்ற ரோமலதையும், யானையின் இரண்டு மஸ்தகத்
 திற்குச் சமமான கொங்கைகளும், சங்குபோன்ற கழுத்திற்கு
 மேல் துலங்கும் சந்திர பிம்பம் போன்ற முகமும், அதன்
 நடுவே பவமும்போன்ற இதழும், அல்லியின் தளம்போன்ற
 கண்களும், மேகம்போன்ற கூந்தலும் படைத்து, பரமசிவனோடு
 சேர்ந்து இணைபிரியாம லிருக்கும் மன்மதனுடைய குலதனம்
 போன்ற பார்வதிதேவி நமக்கு ஸம்பத்தை வளர்க்கவேண்டும்.

குறிப்பு:—இந்த ச்லோகத்தில் தேவியை மன்மதனுடைய
 தனமாக வர்ணித்திருக்கிறது. தேவியினுடைய அவயவங்

களைத் தாமரை, வாழைமுதலானவற்றோடு சமமாய் இருப்பதாகவும் கூறி இருக்கிறது. ஆனால் தேவியையோ, தேவியின் அவயவங்களையோ குறிக்கும் சொற்கள் இங்கு காணப்படவில்லை. ஸம்ஸ்கிருத காவ்யம் படித்து பழக்கமிருப்போருக்கு இந்த ச்லோகத்தை வாசித்த உடனேயே தேவியையும், தேவியின் உருப்புக்களையும் தான் இந்த ச்லோகத்தில் குறிக்கிறார்களென்று அறியமுடியும். இவ்விதம் வர்ணிப்பது ரூபகாதிசயோக்தி என்று வழங்கும் சிறந்த அலங்காரமாகும். 10

वेणीसौभाग्यविस्मापिततपनसुताचारुवेणीविलासान्

वाणीनिर्धूतवाणीकरतलविधृतोदारवीणाविरावान् ।

एणीनेत्वान्तभङ्गीनिरसननिपुणापाङ्गकोणानुपासे

शोणान्प्राणानुदूढप्रतिनवसुषमाकन्दलानिन्दुमौलेः ॥ ११ ॥

வேணீஸௌ ஹாதீயவிஸ்மாபித

தபனஸுதாசாருவேணீவிலாஸான்

வாணீநிர்யுதவாணீகரதல

விய்ருதோடிர்விநாவிர்வான் ।

ஏணீநேத்ராந்தஹந்தீநிரஸனநிபுண

பாங்மகோணனுபாஸே

போணன்ப்ராணனுடி உபாதிநவ

ஸுஷமாகந்திலானிந்தீமௌலே: ॥ 11

வேணி-சௌமிய - விஸ்மாபித-தபன - சுதா-சார - வேணி-விலாசான் பின்னலின் அழகால் வியக்கும்படி செய்யப்பட்ட சூர்யன் பெண்ணாகிய யமுனையின் அழகிய பாவாஹத்தின் விலாஸங்களை உடையவைகளும் வாணி-நிர்யுத-வாணி-கரதல-விதூத-தாரவீணாவிராவான் வார்த்தையால் உதறித் தள்ளப்பட்ட ஸாஸ்வதியின் கையில் தாங்கிய உயர்ந்த வீணையின் நாதத்தை உடையவைகளும் எணி-நேதாந்த-நிரஸன-நிபுண-பாங்கோணானுபாசே பெண் மானுடைய கடைக்கண்ணின் பங்கங்களை விரட்டுவதில் திறமை பூண்ட கடாசுங்களை உடையவைகளும் உதூத-பரிநவ-சுஷமா-கந்தலானு புதிது புதிதாய்த் தளிர்க்கும் கார்த்தியை உடையவைகளும் ஆன இन्दுமௌலே: பாமசிவனுடைய ஶோண சிவந்தப்ராண ப்ராணங்களை (ப்ராணங்களைப்போன்ற பார்வதியை) உபாசே ஸேவிக்கின்றேன்.

கருத்து:—யமுனையின் ப்ரவாஹம்போல் கறுத்து நீண்ட பின்னலும், கலைமகளின் கையில் விளங்கும் வீணையின் நாதம் போன்ற குரலும், பெண்மானின் கடைக்கண் போன்ற கடா ஶங்களும் வாய்ந்த பிறை குடியாகிய ப்ரமசிவனுடைய ப்ரணங்கள் போன்ற பார்வதி தேவியை ஸேவிக்கின்றேன். 11.

नृत्तारंभेषु हस्ताहतमुरजधिमिद्धिकृतैरत्युदारैः

चित्तानन्दं विधत्ते सदसि भगवतः सन्ततं यः स नन्दी ।

चण्डीशाद्यास्तथाऽन्ये चतुरगुणगणप्रीणितस्वामिसत्कार-

ोत्कर्षोद्यत्प्रसादाः प्रमथपरिवृदाः पान्तु सन्तोषिणो नः ॥

ந்ருத்தார்மஹேஷ ஹஸ்தாஹதமுரஜயிமிடி

யிங்க்ருதாத்யுதாரை:

சித்தானந்தம் விதத்தே ஸதஸி

ஹவத: ஸந்ததம் ய: ஸ நந்தீ ।

சண்டீஸாடியாஸ்தயாஸ்யே சதுரமுண

மணப்ரீணிதஸ்வாமிஸத்கா-

ரோத்கர்ஷோடியத்ப்ராஸாடா: ப்ரமயபரிஸு

பாந்து ஸந்தோஷிணோ ந: ॥ 12

ய: எவர் ஸதஸி பகவானுடைய ந்ருத்தம் தொடங்
கும் பொழுது ஸதஸி ஸபையில் அத்யுதாரை: மிகவும் புகழ்த்தக்க
ஹஸ்தா-ஹத-மூரஜ-யிமித்திகுத: கையால் அடிக்கப்பட்ட மிருதங்கத்
தின் திமி திம் என்ற சப்தங்களால் சந்ததம் எப்பொழுதும் சித்தானந்த
பகவானுடைய மனதிற்கு ஆனந்தத்தை விதத்தே செய்கின்றாரோ
ச: நந்தி அந்த நந்தியும், தயா அப்படியே சதுர-குண-குண-பிரீணித-
ஸ்தாமி-ஸத்கார-ஸ்தாமி-ஸத்கார: சாமர்த்தியமான குணக்குவியல்களால்
த்ருப்தி செய்யப்பட்ட பகவான் செய்த ஸத்காரத்தினால்
உண்டான சந்தோஷ முடையவர்களும் சந்தோஷ: எப்பொழு
தும் இன்புற்றிருப்பவர்களும் ஆன அந்ந் மற்ற சண்டீஸாடியா: சண்ட
சர் முதலிய ப்ரமதகணங்கள்: ப்ரமத கணங்களில் சிறந்தவர்கள் ந:
நம்மை பான்து காக்கட்டும்.

கருத்து:—பகவானுடைய சபையில் நர்த்தனம் ஆரம்பமாகும்பொழுது திமிதும் என்று மத்தளத்தை கையால் தட்டி பரமசிவனை சந்தோஷிக்கச் செய்யும் நந்தியும், தத்தம் உயர்ந்த குணக்குவியல்களால் பரமசிவனை த்ருப்தி செய்து அவருடைய அனுக்காகம் பெற்றவர்களும், எப்பொழுதும் ஆனந்தப் படுகிறவர்களும் ஆன சண்டசன் முதலிய ப்ரமதகணங்களின் தலைவர்களும் நம்மைப்பாலித்து அருளவேண்டும். 12

मुक्तामाणिक्यजालैः परिकलितमहासालमालोकनीयं

प्रत्युप्तानर्घरत्नैर्दिशिदिशि भवनैः कल्पितैर्दिकपतीनाम् ।

उद्यानैर्द्रिकन्यापरिजनवनितामाननीयैः परीतं

हृद्यं हृद्यस्तु नित्यं मम भुवनपतेर्धाम सोमार्धमौलेः ॥ १३ ॥

முக்தாமாணிக்யஜாலை:

பரிகலிதமஹாஸாலமாலோகனீயம்

ப்ரத்யுப்தாநர்வரத்நைர்ஜிஹிஜிஹி

ஹவனै: கல்பிதைர்ஜிக்பதீனாம் ।

உஜீயானைர்ஜீரிகன்யாபரிஜன

வனிதா மானனீயை: பரீதம்

ஹ்ருஜீயம் ஹ்ருஜீயஸ்து நித்யம் மம

ஹுவனபதேர்யாம ஸோமார்யமௌலே: ॥ 13

मुक्ता-माणिक्य-जालैः முத்துக்கள், மாணிக்கங்கள் இவைகளின் கூட்டங்களால் परिकलित-महासालम् கட்டிய பெரிய கோட்டை மதிலை உடையதும் आलोकनीयं பார்க்கத்தக்கதும், प्रत्युप्ता-नर्घ-रत्नैः விலை மதிக்கமுடியாத இரத்தினங்கள் இழைத்தவைகளும், दिशि दिशि ஒவ்வொரு திக்கிலும் कल्पितैः கட்டப்பட்டவைகளும், ஆன दिकपतीनां திக்பாலர்களுடைய भवनैः வீடுகளாலும், अद्रिकन्या-परिजन-वनितामाननीयैः பார்வதியின் வேலைக்காரப் பெண்களால் அன்போடு வளர்க்கப்பட்டதும் उद्यानैः தோட்டங்களாலும் परीतं சூழப்பட்டதும் ஆன हृद्यं அழகிய भुवनपते: உலகத்திற்கே பதியாகிய सोमार्धमौले: அர்த்த சந்திரனைத் தலையில் அணிந்த பரமசிவனுடைய धाम இருப்பிடம் नित्यं எப்பொழுதும் मम என்னுடைய हृदि உள்ளத்தில் अस्तु இருக்கட்டும்.

கருத்து:—முத்துக்களும், மாணிக்கங்களும் இழைத்த கோட்டைச் சுவர்களாலும், உயர்ந்த இரத்தினங்கள் இழைத்து ஒவ்வொரு திக்கிலும் கட்டிய திக்பாலர்களின் வீடுகளாலும், பார்வதியின் தாதிகள் உலவும் அழகிய தோட்டங்களாலும் சூழப்பட்டு, அழகுவாய்ந்து பார்க்கத் தக்கதாய் விளங்கும் உலகநாதனாகிய பாமசிவனின் இருப்பிடம் என்றும் எனது உள்ளத்தில் விளங்கட்டும்.

13

स्तम्भैर्जम्भारिरत्नप्रवरविरचितैः संभृतोपान्तभागं

शुम्भत्सोपानमार्गं शुचिमणिनिचयैः गुम्भितानल्पशिल्पम् ।

कुम्भैस्सम्पूर्णशोभं शिरसि सुघटितैः शातकुम्भैरपाङ्गैः

शम्भोः संभावनीयं सकलमुनिजनैः स्वस्तिदं स्यात्सदो नः ॥

ஸ்தம்ஹைர்ஜம்ஹாரிரத்னப்ரவரவிரசிதை:

ஸம்ஹ்ருதோபாந்தஹம்

ஸும்ஹுத்ஸோபானமார்ஹம் ஸுசிமணிநிசயை:

மும்ஹிதானல்பஸில்பம் ।

கும்ஹைஸ்ஸம்பூர்ணஸோஹம் ஸிரஸி ஸுவடிதை:

ஸாதகும்பைரபாஹ்மை:

ஸம்ஹோ: ஸம்ஹாவனீயம் ஸகலமுனிஜனै:

ஸ்வஸ்திதம் ஸ்யாத்ஸுதோ ந: ॥ 14

जम्भारि-रत्न-प्रवर विरचितैः சிறந்த இந்திர நீலக்கற்களால் செய்
யப்பட்ட ஸ்தம்பை: தூண்களால் சம்ஹு-பாந்த-பாஹ் சூழப்பட்ட சுற்று
ப்ரதேசத்தை உடையதும் शुचिमणिनिचयैः வெள்ளை இரத்தினங்க
ளின் கூட்டங்களால் शुम्भत्सोपानमार्गं விளங்கும் படிக்கட்டை
உடையதும், गुम्भितानल्पशिल्पम् சேர்க்கப்பட்ட மேன்மை
பொருந்திய சித்திரக் கலைகளை உடையதும், शिरसि மேல்பக்கத்
தில் सुघटितैः நன்றாக அமைக்கப்பட்டவைகளும் अपङ्गैः அழக
கற்றவகைகளும் ஆன शातकुम्भैः தங்கமயமான कुम्भैः குடங்களால்
संपूर्णशोभं காந்தி நிறைந்ததும் सकल-मुनिजनैः எல்லா மஹர்ஷிகளா
லும் संभावनीयं கௌரவிக்கத் தக்கதுமான शम्भो: பாமசிவனுடைய

சுத: சபை ந: நமக்கு ஸ்விதத் கேஷமத்தைக் கொடுப்பதாக ஸ்யத்
இருக்கவேண்டும்.

கருத்து:—இந்திர நீலக்கல்லாலான தூண்களால் ஓரங்க
ளில் தாங்கப்பட்டதும், வெள்ளை இரத்தினங்கள் இழைத்து
ஒளிரும் படிக்கட்டை உடையதும், மேல் உச்சியில் தங்கக்
குடங்கள் அமைந்ததும், மாமுனிவர்களும் வந்து வீற்றிருக்
கும் பாமசிவன் சபை நமக்கு கேஷமத்தை அளிக்கவேண்டும்.

न्यस्तो मध्ये सभायाः परिसरविलसत्पादपीठाभिरामो

हृद्यः पादैश्चतुर्भिः कनकमणिमयैरुच्चैरुज्ज्वलात्मा ।

वासोरत्नेन केनाप्यधिकमृदुतरेणास्तृतो विस्तृतश्रीः

पीठः पीठाभरं नः शमयतु शिवयोः स्वैरसंवासयोग्यः ॥१५॥

ந்யஸ்தோ மய்யே ஸபையா: பரிஸரவிலஸத்

பாடிபீடாஹிராமோ

ஹ்ருதீய: பாடிச் சதுர்லி: கனகமணிமயை

ருச்சகைருஜ்ஜ்வலாத்மா ।

வாஸோரத்னேன கேனாப்யதிகம்ருதரோ

ணஸ்த்ருதோ விஸ்த்ருத ஸ்ரீ:

பீட: பீடாஹம் ந: ஸமயது ஸிவயோ:

ஸ்வைராஸம்வாஸயோமய: ॥ 15

சபையா: ஸபையினுடைய மध्ये நடுவில் ந்யஸ்த: போடப்பட்ட
தும், பரிஸர-விலஸத்-பாடிபீடா-பிராம: அருகில் விளங்குகின்ற பாதம்
வைத்துக்கொள்ளும் பீடத்தில் அழகாயும், ஹ்ருதீய: கவர்ச்சி
வாய்ந்ததும் உஜ்ஜ்வலை: உயர்ந்தவைகளும், கனகமணிமயை: தங்கம்,
இரத்தினங்கள் இவைகளால் ஆனவைகளும் ஆன சதுர்லி:
நான்கு பாதை: கால்களால் உஜ்ஜ்வலாது துலங்குகின்றதும், அதிக-
மூதரேண மிகவும் மெல்லிய கேனாபி சொல்ல இயலாத மேன்மை
கொண்ட வெரு வாஸோரத்னேன சிறந்த வஸ்திரத்தினால் ஆஸ்துத: மூடப்
பட்டதும் விஸ்துதஸ்ரீ: பரவிய ஒளியை உடையதும், ஸிவயோ: பார்
வதி பாமேச்வரர்களுக்கு ஸ்வைர்-சவாச-யோக்ய: தனிமையில் இஷ்

டப்படி இருப்பதற்கு ஏற்றதும் ஆன பீடம் ந: நம்முடைய
பீடமர் துன்பத்தின் பாரத்தை சமயது ஒடுக்கட்டும்.

கருத்து:—அருகில் கால்வைத்துக் கொள்ளும் பீடத்
தோடு கூடியதும், இரத்தினம் இழைத்த நாலு தங்கக்கால்க
ளால் தாங்கியதும், மேலே மெல்லிய உயர்ந்த வஸ்திரம் விரித்
ததும், பார்வதி பரமேஸ்வர்களுக்குத் தனிமையில் இருக்க
ஏற்றதும் ஆன பரமசிவன் சபைக்கு நடுவே போடப்பட்ட
பீடம் நமது துன்பத் தொகுதியை ஒடுக்கவேண்டும். 15

आसीनस्याधिपीठं त्रिजगदधिपतेरद्विपीठानुषक्तौ

पाथोजाभोगभाजौ परिसृदुलतलोह्यासिपद्मादिरेखौ ।

पातां पादावुभौ तौ नमदमरकिरीटोल्लसचारुहीर-

श्रेणीशोणायमानोन्नतनखदशकोद्भासमानौ समानौ ॥ १६ ॥

ஆவீனஸ்யாயிபீடம் த்ரிஜமடி

யிபதோங்வீ ரிபீடானுஷக்தேள

பாயோஜாஹோமஹாஜௌ பரிம்ருஷுல

தலோல்லாலி படிமாழி ரேவௌ ।

பாதாம் பாடாவுஹௌ தெள

நமடிமரகிரீடோல்லஸச்சாருஹீர

ஸ்ரேணீஸோணாயமானோன்னதநவ

டிஸகோடி ஹாஸமானௌ ஸமானௌ ॥ 16

அधिपीठं பீடத்தில் आसीनस्य உட்கார்ந்தவரான त्रिजगदधिपते:
மூன்று உலகங்களுக்கும் அபிபதியாகிய பரமசிவனுடைய,
अद्विपीठानुषक्तौ கால்கள் வைத்துக்கொள்ளும் பீடத்தில் அமைந்
திருப்பவைகளும் पाथोजा-भोग-भाजौ தாமரைகளின் உருவத்தை
தரிப்பவைகளும் परिसृदुल-तलो-ह्यासि-पद्मादि-रेखौ மிகவும் மிருதுவான
உள்ளங்காலில் விளங்கும் தாமரை முதலிய கோடுகளை உடைய
வைகளும் नमदमर - किरीटो-ल्लस-चारु-हीर-श्रेणी-शोणायमानो - उन्नत-नख-दशको-
द्भासमानौ வணங்கும் தேவர்களுடைய கிரீடங்களில் விளங்கும்
அழகிய இரத்தினங்களின் வரிசைகளால் சிவந்து உயர்ந்த
பத்து நகங்களோடு பிரகாசிப்பவைகளும் समानौ ஒன்று

கொன்று சமானமானவைகளும் ஆன து அந்த புகழ்பெற்ற
ஓமீ இரண்டு பாதீ கால்கள் பாதீ காப்பாற்றட்டும்.

கருத்து:—தாமரை போன்றவைகளும், மெல்லிய உள்ளங்
காலில் தாமரை முதலிய ரோகைகளமைந்தவைகளும், பணியும்
தேவர்களின் கிரீடங்களில் பதித்த இரத்தினங்களின் ஒளி
யால் சிவந்த பத்து நகங்களோடு கூடியவைகளும், ஒன்றுக்
கொன்று ஒத்தவைகளும் ஆன பாதபீடத்தில் வைத்த, சிம்மா
சனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பாமசிவனுடைய பாதங்கள் நம்மைக்
காப்பாற்றட்டும்.

यन्नादो वेदवाचां निगदति निखिलं लक्षणं पक्षिकेतोः

लक्ष्मीसंभोगसौख्यं विरचयति ययोश्चापरो रूपभेदः ।

शंभोस्संभावनीये पदकमलसमासङ्गतस्तुङ्गशोभे

माङ्गल्यं नः समग्रं सकलसुखकरे नूपुरे पूरयेताम् ॥ १७ ॥

யன்னாடோ வேதவாசாம் நிமடிதி நிவீலம்

லக்ஷணம் பக்ஷிகேதோ:

லக்ஷ்மீஸம்ஹோமஸௌவீயம் விரசயதி

யயோஸ்சாபரோ ரூபபேத:

ஸம்ஹோஸ்ஸம்ஹாவனீயே படிகமல

ஸமாஸங்மதஸ்துங்மஸோஹே

மாங்மல்யம் ந: ஸமத்ரம் ஸகலஸுவகரே

நூபுரே பூரயேதாம் ॥ 17

யந்நாட: எவைகளுடைய சப்தம் வேதவாக்குகளு
டைய நிவில எல்லா லக்ஷணத்தையும் நிगदति சொல்லு
கின்றதோ, யயோ: எவைகளுடைய அபர: மற்றொரு ரூபபேத: ரூப
விசேஷம் பக்ஷிகேதோ: கருடனைக் கொடியாகக்கொண்ட மஹாவிஷ்
ணுவிற்கு லக்ஷ்மி-ஸம்ஹ-ஸௌவீயம் லக்ஷ்மீயோடு சேருவதால் உண்டான
சௌக்கியத்தை விரசயதி செய்கின்றதோ, சம்भावनीये எல்லோரா
லும் கௌரவிகதத்தக்கதுகளும் ஸம்ஸோ: பாமசிவனுடைய பத-கமல-
சமாசங்கத: தாமரைபோன்ற கால்களின் சேர்க்கையால் துங்குசோ
உயர்ந்த சோபையை உடையவைகளும் சகல-சுலகரே எல்லோ
ருக்கும் இன்பமூட்டுகின்றவைகளும் ஆன நூபுரே கால் சலங்கை

கள் ந: நமக்கு சமத் பூர்ணமான மாஜ்ய மங்களத்தை பூரயேதாம்
பூர்த்திசெய்யட்டும்.

கருத்து:—(ஆதிசேஷன் பாமசிவனின் கால் சலங்கை
களாக இருக்கிறார். பதஞ்ஜலிமுனி ஆதிசேஷனுடைய அவ
தாரம். அந்தப் பதஞ்ஜலி மஹரிஷியே வேதங்களுக்கு இலக்
கணம் கூறும் வ்யாகாணத்திற்கு பாஷ்யம் செய்திருக்கிறார்.
இவ்விஷயங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்த
ஸ்லோகத்தை பாமாசார்யர் இயற்றியுள்ளார்.) 17

எவைகளின் சப்தம் வேதங்களின் இலக்கணத்தைக்கூறு
கின்றதோ, மகாவிஷ்ணுவின் படுக்கையாக இருந்தகொண்டு
எவைகள் அவருக்கு லக்ஷ்மியின் சேர்க்கையால் உண்டாகும்
சௌக்கியத்தை உண்டாக்குகின்றனவோ, பாமசிவனின் பாத
கமலங்களோடு சேருவதால் எவைகள் அதிக ஒளி பெற்று
விளங்குகின்றனவோ, எல்லோருக்கும் பூஜிக்கத் தக்கதும்,
எல்லா சுகத்தைக் கொடுப்பவைகளுமான அந்தப் பாத கமலங்
களில் அணிந்த சலங்கைகள் நமக்கு மங்களத்தை உண்டாக்க
வேண்டும்.

अङ्गे शृङ्गारयोनेः सपदि शलभतां नेत्रवह्नौ प्रयाते

शतोरुद्धृत्य तस्मादिषुधियुगमधोन्यस्तमग्रे किमेतत् ।

शङ्कामित्थं नतानाममरपरिषदामन्तरङ्कुरयत्त-

तसंघातं चारु जङ्घायुगमखिलपतेरंहसां संहरेन्नः ॥ १८ ॥

அங்மே ஸ்ருங்மாரயோனே: ஸபதி ஸலஹதாம்

நேத்ரவஹ்னௌ ப்ரயாதே

ஸத்ரோரு^ஈய^ஈத்ய தஸ்மாதிஷு^ஈயியு^ஈம

மயோந்யஸ்தம^ஈரே கிமேதத் ।

ஸங்காமித்யம் நதானாமமா

பரிஷதாமந்தாங்கூரயத்தத்-

ஸங்வாதம் சாரு ஜங்வாயு^ஈம

மனிலபதோம்ஹஸாம் ஸம்ஹரேன்ன: 18

शृङ्गारयोने: मन्मतनुदय अङ्गे साराम नेत्रवह्नौ कण्ठेनरुपि
शलभतां विद्धिष्पुच्छियिन् तन्ममये सपदि उदने प्रयाते

அடைந்தபொழுது தस्मात् அந்த ஶ்வோ: சத்ருவினிடமிருந்து எதற்
இந்த ஐபுவியுங் இரண்டு அம்புருத் தூணிகளே உத்யூய் எடுத்து அந்
எதிரில் அஃ: கீழே ந்யஸ்த் கி் வைக்கப்பட்டதா என்ன? இத்
இம்மாதிரி நதானா் வணங்கிய அமரபரிபதா் தேவர்களின் கூட்டங்
களின் அந்த: மனதில் ஶட்கா் சந்தேகத்தை அஃகூரயத் உண்டாக்கு
கின்ற சாஃ அழகிய, அஸிலபதே: எல்லாவற்றிற்கும் பதியாகிய
பாமசிவனுடைய ஜஹ்யுங் இரண்டு ஜங்கைகளும் ந: நம்முடைய
அஹசா் பாபங்களுடைய ஶட்காத் கூட்டத்தை ஶஹரெத் அழிக்க
வேண்டும்.

கருத்து :—கண்ணிலிருந்தெழுந்த அக்னியில் மன்மதன் விட்டிற் பூச்சிபோல் நொடிப்பொழுதில் நீறியபொழுது அவனுடைய இரண்டு அம்புறுத்தூணிகள் தனியாக எடுக்கப்பட்டு கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ என்று காலில் விழுந்து பணிந்த தேவர்களெல்லாம் சந்தேகமுறக்கூடிய அழகுவாய்ந்த பாமசிவனுடைய ஜங்கைகள் நமது தீச்செயல்களின் குவியலை அழிக்கவேண்டும்.

18

जानुद्वन्द्वेन मीनध्वजतृवरसमुद्घोषमानेन साकं

राजन्तौ राजरम्भाकरिकरकनकस्तम्भसंभावनीयौ ।

ऊरु गौरीकरांभोरुहसरससमामर्दनानन्दभाजौ

चारु दूरीक्रियास्तां दुरितमुपचितं जन्मजन्मान्तरे नः ॥ १९ ॥

ஜானுரி^௧ வந்தி^௧வேன மீனடி^௧ வஜந்ருவ

ரஸமுடி^௧தோபமானேன ஸாகம்

ராஜந்தொள ராஜரம்ஹாகரிகரகநக

ஸ்தம்ஹஸம்ஹாவநீயௌ ।

ஊரு மௌரீகராம்மேலு, நுஹஸரஸ்

ஸமாபர்தி நாத் ஹாஜை

சாளு டிரீக்ரியாஸ்தாம் டிரித

முபசிதம் ஜன்மஜன்மாந்தரோ நஃ || 19

मीनध्वज-नृवर-समुद्रो-पमानेन मच्छत्तैतकं कोट्युपाककं कोण्ड
மதனராஜனுடைய தாம்பூலப் பெட்டிக்கு ஒப்பான ஜானுதன்
இரண்டு முழங்கால்களோடு சாக் கூட ராஜன்து விளங்குவதும்
ராஜ - ரம்மா - கரிகர - கனகஸ்தம்ப - சஸாவனியு இராஜவாழை, யானையின்

துதிக்கை; தங்கத் தூண் இவைகளால் கௌரவிக்கத் தகுந்த
வைகளும் (அதாவது இவைகளுடன் ஒப்பிடுங்கால் அவைக
ளைக்காட்டிலும் மேன்மை பொருந்தியதாகும்) गौरी-करा-भोरु-
सरस-समामर्दना-नन्द-भाजौ பார்வதியினுடைய தாமரை போன்ற
வைகளால் ரசமாயிருக்கும்படி பிடித்துவிடுவதினால் உண்டான
இன்பத்தை அடைந்தவைகளுமாகிய चारु ऊरु அழகிய துடை
கள் नः நம்முடைய जन्म பிறப்பையும் जन्मान्तरे மற்றுமுள்ள
பிறப்புக்களில் उपचितं சேமித்த दुरितं பாபத்தையும் दूरीक्रियास्तां
அகற்றவேண்டும்.

கருத்து:—மன்மத மகராஜனின் தாம்பூலப் பேழைக்
கொத்த முழங்கால்களோடு கூடியதும், ராஜவாழை, யானையின்
துதிக்கை, தங்கத் தூண் இவைகளுக்கு ஒப்பாயும், பார்வதியின்
மலர்போன்ற காங்களால் மெதுவாகப் பிடித்து விடுவதால்
இன்பமுற்று இருப்பவைகளாயும் இருக்கின்ற பாமசிவனின்
அழகிய துடைகள் ஜன்மத்தையும் இதற்கு முன் ஜன்மங்களில்
நான் செய்து வளர்த்த பாபத்தையும் அகற்றவேண்டும். 19

आमुक्तानर्घरत्नप्रकरकरपरिष्वक्तकल्याणकाञ्ची-

दाग्ना बद्धेन दुग्धद्युतिनिचयमुषा चीनपट्टाम्बरेण ।

संवीते शैलकन्यासुचरितपरिपाकायमाणे नितम्बे

नित्यं नर्नर्तुं चित्तं मम निखिलजगत्स्वामिनः सोममौलेः ॥

ஆமுக்தாநர்வரத்நப்ரகாகரபரிஷ்வக்த

கல்யாணகாஞ்சி-

தாம்நா ஸடீயேன டும்தீயடீயுதிநிசயமுஷா

சீனபட்டாம்ஸரேண ।

ஸம்வீதே ஸைலகன்யாஸுசரிதபரிபா

காயமானே நிதம்ஸே

நித்யம் நர்நர்த்து சித்தம் மம நிவிலஜமத்

ஸ்வாமினஃ ஸோமமௌளேஃ ॥ 20

आमुक्ता - नर्घ-रत्न - प्रकर - कर-परिष्वक्त - कल्याण - काञ्चीदाग्ना இழைத்த
விலையற்ற இரத்தினங்களின் கூட்டத்தின் கிரணங்களால்

சூழப்பட்ட மங்களமான தங்க ஒட்டியாணத்தால் வுடென கட்டப் பட்டதும் டுடி-யுதி-நிசய-முபா பாலின் ஒளிக்கூட்டத்தைக் கவரு கின்றதுமான சீன-படிமவரேண சீனாதேசத்துப் பட்டு வஸ்திரத்தினால் சுவீதே மூடப்பட்டதும், சைலகந்யா-சுசுரித-பரிபாகாயமாணே பார்வதியின் புண்ணியங்களின் பலம்போன்றவைகளுமான நிசில-ஜகத்ஸவமின: அகில அண்டகோடிகளுக்கும் யஜமானனாகிய சோமமூலே: சந்திரனை தலை அணியாகக்கொண்ட பாரசிவனுடைய நிடம்பே இடுப் பில் மம என்னுடைய சித்த மனது நிட்ய எப்பொழுதும் நன்து நர்த் தனம் செய்யட்டும்.

கருத்து :—இரத்தினங்கள் இழைத்துக் கிரணங்கள் சூழ்ந்த தங்க ஒட்டியாண மணிந்ததும், பால்போன்ற மெல்லிய சீனப்பட்டால் மறைக்கப்பட்டதும், பார்வதியின் புண்யப் பயன் போன்றதுமான பாரசிவனுடைய இடுப்பில் எனது மனம் களியுற்றிருக்கட்டும்.

20

संख्याकालानुरज्यत्कनकरसरुचा कालधौतेन गाढं

व्यानद्धः सिग्धमुग्धः सरसमुदरबन्धेन वीतोपमेन ।

उद्दीप्तैः स्वप्रकाशैरुपचितमहिमा मन्मथारेरुदारो

मथ्यो मिथ्यार्थसध्रचडमम दिशतु सदा संगतिं मङ्गलानाम् ॥

ஸந்ய^ஃ பாகாலானுஜயத்கனகாஸருசா

காலயௌதேன மரபிம்

வ்யான^ஃ ஸி^ஃ மு^ஃ மு^ஃ ஸாஸமு^ஃ

ஸந்யேன வீதோபமேன ।

உ^ஃ ஸ்வப்ரகாஸரூபசிதமஹிமா

மன்மயாரோரு^ஃ

ம^ஃ மி^ஃ யார்யஸ^ஃ ர்யங்மம லிஸது

ஸ^ஃ ஸங்மதிம் மங்மளாநாம் ॥ 21

சன்யாகால - நுஜயத் - கனகரச - ருசா அந்திப்பொழுதால் சிவந்த உருக்கிய தங்கத்தின் காந்தியை உடையதும், காலதூதேன தங்கத் தால் உண்டாக்கப்பட்டதும், வீதோபமேன உபமானமில்லாதது மான உதரவந்வேன வயிற்றில் கட்டிக்கொள்ளும் பட்டையினால் சரசு-

அழகாக இருக்கும்படி ராட் வெகு நெருக்கமாய் வ்யானஃ கட்டப் பட்டதும், ஸிவ்முக: வழவழப்பாயுந் அழகாயும் இருக்கின்ற தும் உதீசை: உயர்ந்தோங்கி விளங்கும் ஸ்ரகாசை: தன்னொளிகளால் ஸ்ரவீதமஹிமா வளர்ந்த மேன்மையை உடையதுமான மன்மதாரை: மன்மதனின் பகைவனாகிய பாமசிவனுடைய மித்யாஸ்யயத் பொய் யெனக்கருதக்கூடியதும், உதார: பெருந் தன்மை வாய்ந்ததுமான மஃ: இடை மம எனக்கு மஃலானா மங்களங்களுடைய சங்கதி சேர்க்கையை சதா எப்பொழுதும் திசுது கொடுக்கட்டும்.

கருத்து:—அந்தியின் ஒளி கலந்த உருக்கிய தங்கம் போன்ற நிறமுடையதும், ஒப்பற்றதுமான தங்கப் பட்டையை அணிந்துகொண்டதும், ஒங்கி வளர்ந்த தனது ஒளிகளால் துலங்குவதும், பொய்யெனக் கருதக் கூடியதுமான பாமசிவ னுடைய இடை எனக்கு மங்களங்களை நல்கவேண்டும். 21

नाभीचक्रालवालात् नवनवसुषमादोहदश्रीपरीतात्

उद्गच्छन्ती पुरस्तादुदरपथमतिक्रम्य वक्षः प्रयान्ती ।

श्यामा कामागमार्थप्रकथनलिपिवद्भासते या निकामं

सा मा सोमार्धमौलेः सुखयत सततं रोमवल्लीमतल्ली ॥ २२ ॥

நாஹீசக்ராலவாலாத் நவநவஸுஷமா

ஹோஹடிஸ்தீபரீதாத்

உஷ்மச்சுமந்தி புரஸ்தாடிஹாரபயமதி

க்ரம்ய வக்ஷ: ப்ரயாந்தி ।

ஸ்யாமா கர்மாஹமார்யப்ரகயனலிபிவடி

ஹாஸதே யா நிகாமம்

ஸா மா ஸோமார்யமௌளே: ஸுவயது ஸததம்

ரோமவல்லீமதல்லீ ॥ 23

நவநவ-ஸுஷமா-ஹோ-ஹ-பரிதாட் புதிது புதிதான கார்தியாகின்ற எருவின் சம்பத்து நிறைந்த நாபிசக்ராலவாலாத் நாபியாகின்ற பாத் தியிலிருந்து புரஸ்தாட் முன் பக்கத்தில் உத்க்ஷந்தி வளர்ந்து வருகின்ற தும், உதரபத் வயிருகிற மார்க்கத்தை அநிக்மய கடந்து வக்ஷ:

மார்பை ப்ரியாந்தி செல்லுகின்றதும், ஸ்யமா கற்பப்பானதும் ஆன
யா எந்தரோமாவளி காமா-ய-புருஷ-லிபிவத் காம சாஸ்திரத்தின்
கருத்தை விளக்கும் எழுத்துப்போல் பாசுதே விளங்குகின்றதோ
சோமாத்மோலே: பாதி சந்திரனை சிவலிங் அலங்காரமாக உடைய
பாமேச்வரனுடைய சா அந்த ரோமவளி-மதலி சிறந்த ரோமாவளி
மா என்னை சதத் எப்பொழுதும் நிகாம மிகவும் சுகமடை
யச் செய்யட்டும்.

கருத்து:—பாமசிவனுடைய, நாபியாகிற பாத்தியிலிருந்து
புதிது புதிதான காந்தியாகின்ற எருவினால் வளர்க்கப்பட்டு
ரோமாவளி என்றகொடி, வளர்ந்து வயிற்றின் வழியாகப்
போய் மார்பை அடைந்து மனமத சாஸ்திரத்தின் அர்த்தத்தை
விளக்கும் எழுத்துப்போல் விளங்குகின்றது. அந்த ரோமா
வளி என்னை இன்புறச்செய்ய வேண்டும். 22

आश्लेषेन्द्रिजायाः कठिनकुचतटीलिसकाश्मीरपङ्क-

व्यासङ्गादुद्यदर्कद्युतिभिरुपचितस्पर्धमुद्दामहृद्यम् ।

दक्षारातेरुद्धप्रतिनवमणिमालावलीभासमानं

वक्षो विक्षोभिताद्यं सततनतिजुषां रक्षतादक्षतं नः ॥ २३ ॥

ஆஸ்லேஷேந்த்ரிஜாயா: கठினகுசதட

லிப்தகாஸ்மீரபங்க-

வ்யாஸங்.மாடி-டி-யடிர்கடி-புதிதிலிருபசித

ஸ்பர்யமுடி-டி-மஹ்ருடி-யம் ।

டி-க்ஷாராதேருடி-உப்திரினவமணிமாலா

வலீஹாஸமானம்

வக்ஷோ விக்ஷோலிதாவம் ஸததநதிஜ-ஹம்

ரக்ஷதாடி-க்ஷதம் ந: ॥ 23

அட்ரிஜாயா: மலைமகளாகிய பார்வதியினுடைய ஆஸ்லேஷு ஆலிங்க
னங்களில் கठिन-குசதடீ-லிஸ-காஸ்மீரபங்க-வ்யாஸங். கடினமான ஸ்தன
ப்ரதேசங்களில் பூசிய குங்குமப்பூவால் ஆன சேற்றின் சேர்க்
கையால் உயர்வு-யுதிமி: உதிக்கின்ற சூர்யனுடைய காந்திகளோடு
உபவதிஸ்ப் சண்டை செய்கின்றதும் உதாமஹ்யம் மிகவும் அழகியதும்.

ऊदूढ प्रतिनव-मणि मालावली-भासमानम् अணிந்து கொண்ட புதிய
இரத்தினமாலைகளின் வரிசைகளால் விளங்குகின்றதும், சத-
நதி-குளம் எப்பொழுதும் நமஸ்காரம் செய்கிறவர்களுடைய விக்ஷி-
பிதாங்கு பாபத்தை நாசம் செய்கிறதமான தக்ஷராதே: தக்ஷணின்
பகைவனான பரமசிவனுடைய வக்ஷ: மார்பு ந: நம்மை அகத்த குறை
வின்றி ரக்ஷதாது காக்கவேண்டும்.

கருத்து:—பார்வதியைத் தழுவும் தருணத்தில் தேவியின்
மார்பில் அணிந்த குங்குமப்பூவின் சேர்க்கையால் இளம் கதிர-
வன் போன்றதும், இரத்தினமாலை அணிந்து துலங்குவதும்,
தன் திருவடியில் வணங்கியவர்களுடைய பாபத்தை அகற்றுவ-
தும், அழகியதமான பரமசிவனின் மார்பு நம்மைக் குறைவின்றி
காக்கவேண்டும்.

23

वामाङ्गे विस्फुरन्त्याः करतलविलसच्चारु-रक्तोत्पलायाः

कान्ताया वामवक्षोरुहभरशिखरोन्मर्दनव्यग्रमेकम् ।

अन्यांस्त्रीनप्युदारान् वरपरशुमृगालंकृतीनिन्दुमौलेः

बाहूनावद्धहेमाङ्गदमणिकटकानन्तरालोकयामः ॥ २४ ॥

வாமாங்கே விஸ்ஹாரந்த்யா: கரதலவிலஸச்

சாருக்தோத்பலாயா:

காந்தாயா வாமவக்ஷோரஹ்மரஸிவரோன்

மர்தினவ்யக்ரமேகம் ।

அன்யாம்ஸ்த்ரீநப்யுதாரான் வரபரஸும்ருமா

லங்க்ருதிநிந்தும்மௌளே:

பாஹூநாபத்தேஹமாங்க்மணிகடகா

நந்தராலோகயாம்: ॥ 24

வாமாங்கே இடது பக்கத்தில் விஸ்புரன்त्या: விளங்குகின்றவனும்
கரதல-விலச-சார்-ரக்தோத்பலாயா: கையில் விளங்கும் அழகிய சிவப்பு
அல்லிப்பூவை உடையவனும் ஆன கான்தாயா: மனைவியின் வாம-
வக்ஷோரஹ்-மர - சிவரோ - ந்மர்தன - வ்யக்ர இடது கொங்கையின் மேல்பக்-
கத்தை மர்த்தனம் செய்வதில் ஈடுபட்ட ஓர் ஒரு கையையும்
வர-பரஸு-மூகா-லங்குதீந் வாம், பரசு, மான் இவைகளால் அலங்க

ரிக்கப்பட்டதாகளும், உதாராந் கொடை என்னும் குணமுடைய
வைகளும் அவதூ-ஹேமாந்நத-மணிகடகாந் தங்கத் தோள்வளைகளையும்,
இரத்தின வளைகளையும் அணிந்துகொண் டிருப்பவைகளும்
ஆன இन्दுமௌ: பிறைகுடிய பரமசிவனின் அந்யாந் மற்ற தீந் வாஹ்ந்-
அபி மூன்று கைகளையும் அந்ந: உள்ளத்தில் அலோக்யாந்:
பார்க்கிறோம்.

கருத்து:—இடது பக்கத்தில் விளங்குபவனும், கையில்
அழகிய சிவப்பு ஆம்பல் பூவை உடையவனுமான பார்வதி
யின் கொங்கையின் மேற்பக்கத்தை மர்த்தனம் செய்வதில்
ஈடுபட்ட ஒரு கையையும், வரம், பாசு, மான் இவைகளை
ஏந்தியதாகளும், தங்கம், இரத்தினம் இவைகளாலான வளை
களை அணிந்தவைளுமான பரமசிவனுடைய மற்ற மூன்று
கைகளையும் உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் காணுவோம். 24

संभ्रान्तायाः शिवायाः पतिविलयभिया सर्वलोकोपतापात्

संविमस्यापि विष्णोः सरभसमुभयोर्वारणप्रेरणाभ्याम् ।

मध्ये त्रैशङ्कवीयामनुभवति दशां यत्र हालाहलोष्मा

सोऽयं सर्वापदां नः शमयतु निचयं नीलकण्ठस्य कण्ठः ॥२५॥

ஸம்ஹ்ரான்தாயா: ஸிவாயா: பதிவிலயபியா

ஸர்வலோகோபதாபாத்

ஸம்வி.மஃநஸ்யாபி விஷ்ணோ: ஸரஹஸமுஹயோர்

வாரணப்ரோணாஹ்யாம் ।

மய்யேத்ராஸங்கவீயாமனுஹவதி டிஸாம்

யத்ரா ஹாலாஹலோஷ்மா

ஸோ஽யம் ஸர்வாபதாம் ந: ஸமயது நிசயம்

நீலகண்ஸ்ய கண்: ॥ 25

பதிவிலயபியா பர்த்தாவிற்கு நாசம் ஏற்படுமோ என்ற பயத்
தால் சம்ப்ரான்தாயா: பாபாப்புற்ற சிவாயா: பார்வதியும், சர்வலோகோபதாபாந்
எல்லா உலகங்களும் எரிந்துவிடுவதினால் சம்விமஸ்ய கவலையுற்ற
விஷ்ணு அபி விஷ்ணுவும் (ஆன) உமயோ: இரண்டு பேர்களுடைய
சரஹஸ ஆத்திரத்தோடு வாரணபிரேரணாப்யா தடுப்பதாலும் தூண்டுவதா
லும் மध्ये இடையில் த்ரேஷங்குவினுடைய த்ரா நிழையை

यत् एतत् कमुत्तिल् हाहालोमा ஹாலாஹல விஷாக்கி அநுபவதி
அனுபவிக்கின்றதோ सोऽयं अन्त नीलकण्ठस्य கருப்பான கழுத்தை
உடைய பாமசிவனுடைய கண்: கழுத்து ந: நம்முடைய சர்வபதா
எல்லா ஆபத்துக்களுடைய நிசய் கூட்டத்தை शमयतु அழிக்க
வேண்டும்.

கருத்து :—பாற்கடலில்நின்று ஹாலாஹலம் என்றவிஷம்
கிளம்பி உலகை எரிக்கத் தொடங்கியது. அப்பொழுது பக
வான் அதை விழுங்க, பார்வதி தேவி விஷம் வயிற்றில் சென்
றால் நாதனுக்குக் கெடுதல் வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி, அதை
வயிற்றில் இறங்காதபடி தடுத்து வெளியில் தள்ள முயற்சித்
தாள். அப்பொழுது மஹாவிஷ்ணு விஷம் வெளியில் வந்தால்
உலகம் அழிந்துவிடுமோ என்ற பயத்தால் உள்ளே தள்ளிவிட்
டார். இவ்விதம் பார்வதியும் விஷ்ணுவும் வெளியேயும்
உள்ளேயுமாய்த் தள்ளுவதால் நடுவில் த்ரிசங்குவைப்போல்
நிற்கும் விஷத்தோடுகூடிய நீலகண்டருடைய கழுத்து நமது
ஆபத்துக்களின் கூட்டத்தை ஒழிக்கவேண்டும். 25

हृद्यैरद्रीन्द्रकन्यामृदुदशनपदैर्मुद्रितो विद्रमश्री-

रुद्योतन्त्या नितान्तं धवलधवलया मिश्रितो दन्तकान्त्या ।

मुक्तामाणिक्यजालव्यतिकरसदृशा तेजसा भासमानः

सद्योजातस्य दद्यादधरमणिरसौ संपदां संचयं नः ॥ २६ ॥

ஹ்ருதீயைரீந்திரீக்ரகன்யாம்ருதீஷநபடைர்

முதீரிதோ விதீருமபூ

ருதீயோதந்த்யா நிதாந்தம் யவளயவளயா

மிஸ்ரிதோ ிந்தகாந்த்யா ।

முக்தாமாணிக்யஜாலவ்யதிகரஸதீர்ஜஸா

தேஜஸா ஹாஸமான:

ஸதீயோஜாதஸ்ய ததீயாடியாமணிரஸௌ

ஸம்பதாரம் ஸஞ்சயம் ந: ॥ 26

हृद्यै: மனதைக் கவரும் வனப்பு வாய்ந்த அடீन्द्रகன்யாமுது-
दशन-पदै: பர்வத ராஜன் மகளாகிய பார்வதிதேவி மெதுவாய்ப்

பற்களால் கடிப்பதால் சூர்தி: அடையாளம் செய்யப்பட்டதும், விதுமத்ரி: பவழத்தின் ஒளிவீசுகின்றதும், நிடான்த் மிகவும் உயிர்நய்யா ஒளிநுகின்றதும் பவலபவலயா அதிகம் வெளுப்பானதும் ஆன டந்தகான்யா பற்களின் காந்தியோடு மித்ரி: கலந்ததும் முகாமாணிக்ய-ஜால-வ்யதிகர-சதா முத்துக்களும், மாணிக்கங்களும் சேர்ந்ததற் கொப்பான தெஜசா சோபையினால் பாசமான: பாகாசிப்பதும் ஆன சயோஜாதய ஸத்யோஜாதம் என்று அழைக்கப்படும் பாமசிவனு டைய அசௌ இந்த அஹரணி: சிறந்த கீழ் உதடு ந: நமக்கு சம்பதம் சம்பத்துக்களுடைய சவ்யம் கூட்டத்தை தயாட் கொடுக்கட்டும்.

கருத்து:—பார்வதியின் தந்த சூதங்கள் அமைந்ததும், பவழம்போன்றதும், மிக்க வெண்மையான பற்களின் ஒளி யோடு கலந்து முத்தும் மாணிக்கமும் சேர்ந்தாப்போல் துலங்கு வதுமான பாமசிவனுடைய அழகிய இதழ் நமக்குச் சம்பத் தின் கூட்டத்தை அளித்தருளவேண்டும். 26

कर्णालिकारनानामणिकररुचां संचयैरञ्चितायां

वर्षायां स्वर्णपद्मोदरपरिविलसत्कर्णिकासन्निभायाम् ।

पद्म्यां प्राणवायोः प्रणतजनहृदम्भोजवासस्य शंभोः

नित्यं नश्चितमेतद्विरचयतु सुखेनासिकां नासिकायाम् ॥२७॥

கர்ணாலங்காரநானாமணிநிகரருசாம்

ஸஞ்சயைரஞ்சிதாயாம்

வர்ணயாயாம் ஸ்வர்ணபத்மோதரபரிவிலஸத்

கர்ணிகாஸன்னிலாயாம் ।

பத்மயாயாம் ப்ராணவாயோ: ப்ரணதஜன

ஹ்ருதம்ஹோஜவாஸஸ்ய ஸம்ஹோ:

நித்யம் நஸ்சித்தமேதத்விரசயது ஸாவே

நாவிகாம் நாவிகாயாம் ॥ 27

कर्णालिकार-नाना-मणि-निकर-रुचां காதின் அணிகளிவிருக்கும் பல இரத்தினங்களின் கூட்டத்தினுடைய காந்திகளின் சவ்யை: சமூகத்தால் அவிதாயா அடையாளம் செய்யப்பட்டதும், वर्षायां கனிகளால் வர்ணிக்கத்தக்க பெருமை வாய்ந்ததும் स्वर्ण-पद्मोदर-परिविल-

சத்-கரிகா-சநிபாய் தங்கத் தாமரையின் உள்ளே, வனப்போடு விளங்கும் கர்ணிகைக்கு ஒப்பான தும் ப்ரணவாயோ: ப்ராணவாயுவின் பத்யா வழியானதும் ஆகிய ப்ரண-ஜன-ஹ்ரம்ஜ-வாசஸ வணங்கிய ஜனங்களுடைய உள்ளத்தாமரையில் வசிக்கும் ஶ்மோ: பாமேச் வானுடைய நாசிகாய் மூக்கில் நிய எப்பொழுதும் ந: நம்முடைய எத் தித் இம்மனது சுசென சுகமாக ஆசிகா இருத்தலை விரசயது செய்யட்டும்.

கருத்து:—காதில் அணிந்த அணிகளிலிருக்கும் இரத்தினங்களின் ஒளியோடு கலந்ததும், கவிஞர்கள் வியந்து போற்றுவதும், தங்கத் தாமரைக்குள் துலங்கும் கர்ணிகை போன்றதும், ப்ராணவாயுவின் மார்க்கமாயுமிருக்கின்ற, அடியார்கள் உள்ளத்தில் வாசம்செய்யும் பாமசிவனின் மூக்கில் என்றும் நம்மனது இன்பமாய் பற்றுதலுடன் இருக்கவேண்டும். 27

अत्यन्तं भासमाने रुचिरतररुचां संगमात्सन्मणीनाम्

उद्यच्चण्डांशुधामप्रसरनिरसनस्पष्टदृष्टापदाने ।

भूयास्तां भूतये नः करिवरजयिनः कर्णपाशावलम्बे

भक्तालीभालसज्जज्जनिमरणलिपेः कुण्डले कुण्डले ते ॥ २८ ॥

அத்யந்தம் ஹாஸமானே ருசிரதாருசாம்

ஸங்மமாத்ஸன்மணீநாம்

உத்யச்சண் டாம்ஸா ஸாமப்ராஸாநிரஸன

ஸ்பஷ்டதீருஷ்டாபதானே ।

ஹூயாஸ்தாம் ஹுதயே ந: கரிவரஜயின:

கர்ணபாஸாவலம்ஸே

ஹக்தாலீ ஹாலஸஜ்ஜஜ்ஜனிமாணலிபே:

குண்டலே குண்டலே தே ॥ 28

ரூசிரதர்-ரூசா் மிகவும் அழகிய காந்தியை உடைய சன்மணீநா் உயர்ந்த இரத்தினங்களுடைய சங்மாத் சேர்க்கையினால் அத்யந்த் அதிகமாக ஹாஸமானே துலங்குகின்றதுகளும் உத்ய-சண் டாம்ஸா-ஹாம-ப்ராஸ-நிரஸன-ஸ்பஷ்ட-தீருஷ்ட-அப்தானே உதிக்கின்ற சூர்யனுடைய கிரணங்களின் பாஷுதலை விலக்குவதினால் தெளிவாகக் காணப்பட்ட பாக்

மத்தை உடையதுகளும், மகாலி-மால-சஜ-ஜனி-மரண-லிபே: பக்தர்
கள் வரிசையின் நெற்றியில் இருக்கும் ஜனனமாணங்களாகிற
சம்சாரத்திற்குள்ள எழுத்துக்கு குடலே குண்டலங்களானவை
களும் அதாவது ப்ரஹ்மலிபியை உபயோகமற்றவைகளாகச்
செய்கின்றவைகளும் கரீவரஜயின: பெரியயானை வடிவம்கொண்ட
அந்தகாசானை ஜயித்த பரமசிவனுடைய க்ரீபாசாவலம்பே சிறந்த
காதுகளில் தொங்குகின்றவைகளும் ஆகிய தே அந்த குடலே குண்
டலங்கள் ந: நமக்கு மூதயே ஐச்வர்யத்திற்காக மூயாஸ்தாம் ஆகட்டும்.

கருத்து:—மிக்க அழகுவாய்ந்த உயர்தர இரத்தினங்கள்
பதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் துலங்கிக்கொண்டு ஆதித்தனின் கிர
ணங்களையும் ஒதுக்கும் திரன் பூண்டதுகளும், அடியானைக்
காப்பாற்றுவதல் முதலிய உயர்ந்த செய்கைகளை உடையவைக
ளும், பக்தர்களுக்கு பிறக்கவும், இறக்கவும், ப்ரம்மாவால் தலை
யில் எழுதப்பட்ட எழுத்தை குண்டலரோகை யிட்டு உபயோக
மற்ற தாக்குவதும், யானை வடிவம்கொண்டு எதிர்த்துவந்த
அந்தகாசானை வென்ற பரமசிவனுடைய காதில் தொங்குவது
மான குண்டலங்கள் நமக்கு நன்மையை அருளவேண்டும். 28

याभ्यां कालव्यवस्था भवति तनुमतां यो मुखं देवतानां

येषामाहुः स्वरूपं जगति मुनिवरा देवतानां तयीं ताम् ।

रुद्राणीवक्त्रपङ्केरुहसततविहारोत्सुकैन्दिन्दिरेभ्यः

तेभ्यस्त्रिभ्यः प्रणामाञ्जलिमुपरचये तीक्ष्णस्येक्षणेभ्यः ॥२९॥

யாஹ்யாம் காலவ்யவஸ்யா ஹவதி தனுமதாம்

யோ முவம் டேவதானாம்

யேஷாமாஹு: ஸ்வரூபம் ஜகதி முனிவரா

டேவதானாம் த்ரயீம் தாம் ।

ருத்ரானீவக்த்ரபங்கேருஹஸததவிஹாரோத்

ஸுகேந்ஜிந்ஜிரோஹ்ய:

தேஹ்யஸ்த்ரிஹ்ய: ப்ரணாமாஞ்ஜலிமுபரசயே

த்ரீக்ஷணஸ்யேக்ஷணேஹ்ய: ॥ 29

யாभ्यां சூர்யசந்திரரூபமான எவைகளால் தனுமதா பிராணி களுக்கு கால-வ்யவஸ்தா பகல் இரவு என்ற காலங்களின் நிலை भवति உண்டாகின்றதோ, यः எது தேவதானா தேவதைகளுக்கு முக் முகமாக (அக்னியாக) இருக்கின்றதோ, जगति உலகில் முனிவரா: சிறந்த முனிவர்கள் யेषா எந்தக் கண்களுடைய தா அந்த त्रयी மூன்றை தேவதானா தேவதைகளுடைய स्वरूपம் உருவமாக आहुः கூறு கிறார்களோ, रुद्राणी-वक्त्र-पङ्केरुहसतत-विहारो-त्सुके-न्दिन्दिरेभ्यः பார்வதியின் வதனம் என்னும் தாமரையில் இடைவிடாது உலவுவதில் ஆவல்கொண்ட வண்டுகளாகிய तेभ्यः அந்த वीक्षणस्य முக்கண்ண னாகிய பாமசிவனுடைய विभ्यः மூன்று ईक्षणेभ्यः கண்களுக்கு प्रणामाञ्जलिं கைகூப்பி நமஸ்காரத்தை उपरचये செய்கின்றேன்.

கருத்து :--மாந்தர்களுக்கு இரவு, பகல் முதலிய சமயங் களின் வரையறுப்பு வலது இடதாக இருக்கின்ற எந்த இரண்டு கண்களால் ஏற்படுகின்றதோ, எந்த மூன்றாவதான நெற்றிக்கண் அக்னி மயமாக இருந்துகொண்டு தேவதை களுக்கு ஆஹாரம் அளிக்கின்றதோ, பார்வதியின் தாமரையை ஒத்த முகத்தில் வண்டுகளேப்போல் இடைவிடாமல் கனி கூர்ந்து விளையாடும் முக்கண்ணனுடைய சர்வதேவதா ரூபங் களான அந்த மூன்று கண்களையும் கைகூப்பி வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு :— अग्निमुखा वै देवाः தேவர்கள் அக்கினியை முக மாக உடையவர்கள் என்று வேதம் கூறுகிறது. ஆகவே அக்னி யாகிற பாமசிவனது மூன்றாவது நேத்ரம் தேவதைகளுக்கு முகமாய் இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

वामं वामाङ्गगाया वदनसरसिजे व्यालगदल्लभाया

व्यानम्रेष्वन्यदन्यत्पुत्तरलिकभवं वीतनिश्शेषरौक्ष्यम् ।

भूयो भूयोऽपि मोदान्निपतदतिदयाशीतलं चूतवाणे

दक्षारेरीक्षणानां त्रयमपहरतादाशु तापत्रयं नः ॥ ३० ॥

வாமம் வாமாங்கதாயா வடினஸாவிகே
 வ்யாலதடி^௧ வல்லலாயா
 வ்யானம்ரோஷ்வன்யதின்யத்புனரலிகலவம்
 வீதநிஸ்பேஷரௌக்ஷயம் !
 லுயோ லுயோ஽பி மோடிான்னிபததிடியா
 ஸீதலம் சூதஸானே
 டிசுதாரோக்ஷணனாம் த்ரயமபஹாதா
 டிராஸு தாபத்ரயம் நஃ || 30

வாமாங்கதாயா: இடதுமடியில் இருக்கின்ற வஜ்ராயா: பத்தினியா
 கின்ற பார்வதியினுடைய வदन.सरसिजे தாமரைபோன்ற முகத்தில்
 व्यालगत् பற்றிக்கொண்டு வாம் இடது பக்கத்தில் இருப்பதும்,
 व्यानमेषு திருவடியில் பணிந்தவர்களிடம் (வாலகத் பற்றிக்
 கொண்டு) अन्यत् வலது பக்கத்திலிருப்பதும், पुनः மேலும்,
 मोदात् சந்தோஷத்தினால் வீத-निशेष-रौक्ष्यम् சற்றும் கொடுமையில்
 லாததும் भूयः भूयः அபி மேன்மேலும் चूतवाणे மாம்பூவை பாண
 மாகக்கொண்ட மன்மதனிடத்தில் अतिदयाशीतलं அதிக தயவி
 னால் குளுமையாய் இருக்கும்படி निपतत् விழுகின்றதும் अलिकमव
 नेற்றியில் இருக்கும் अन्यत् மற்றொன்றும் ஆகிய दक्षारे: தக்ஷன்
 பகைவனாகிய பாமசிவனுடைய ईक्षणानां கண்களுடைய त्वये மூன்
 றும் नः நம்முடைய तापत्रयं ஆத்யாத்மிகம் முதலிய மூன்று
 தாபத்தையும் आशु சீக்கிரமாக अपहरतात् போக்கவேண்டும்.

கருத்து:—இடதுமடியில் வீற்றிருக்கும் பார்வதி தேவி
 யின் தாமரைபோன்ற முகத்தில் பற்றிய இடது கண்ணும்,
 திருவடியில் வணங்குவோரிடத்தில் பற்றிய வலதுகண்ணும்,
 முன்பு மன்மதனிடம் கோபம் கொண்டு கொடுமையாய் எரித்
 தும், பார்வதியை மணம் புரிந்த ஆனந்தத்தால் சற்றும்
 கொடுமை யின்றி பன்மடங்கு கருணையோடு அடிக்கடி அவன்
 பால் விழுவதுமான नेற்றிக் கண்ணுமாகிய பாமசிவனுடைய
 மூன்று நேத்ரங்களும் தாமதமின்றி நம்முடைய மூன்று தாபங்
 களையும் ஒழித்தருளவேண்டும்.

குறிப்பு:—ஆத்யாத்மிகம். சரீரத்தில் உண்டாகும் தீமை.
 ஆதிபௌதிகம், மழை, பூமி பிளவு முதலியவை பூதங்களால்

உண்டாகும் துன்பம். ஆதி தைவிகம், க்ரகதோஷங்களால் உண்டாகும் கஷ்டம். இம்மூன்றையும் தாபத்யம் என்பார்கள்.

यस्मिन्नर्थेन्दुमुग्धद्युतिनिचयतिरस्कारनिस्तन्द्रकान्तौ

काश्मीरक्षोदसंकल्पितमिव रुचिरं चित्रकं भाति नेत्रम् ।

तस्मिन्नुल्लोलचिह्नीनटवरतरुणीलास्यरङ्गायमाणे

कालारेः फालदेशे विहरतु हृदयं वीतचिन्तान्तरं नः ॥ ३१ ॥

யஸ்மின்னர்யேந்தும்முமீ யதீ யுதிநிசய

திரஸ்காரநிஸ்தந்தீரகாந்தௌ

காஸ்மீரக்ஷோதஸங்கல்பிதமிவ ருசிரம்

சித்ரகம் ஹாதி நேத்ரம் ;

தஸ்மின்னுல்லோலசில்லீநடவாதருணீ

லாஸ்யரங்காயமாணே

காலாரேஃ மாலதேஸே விஹரது

ஹ்ருதயம் வீதசிந்தாந்தரம் நஃ ॥ 31

अर्थेन्दु-मुग्ध-द्युति-निचय - तिरस्कार-निस्तन्द्र-कान्तौ அர்த்த சந்திரனுடைய அழகிய காந்தி சமூகத்தை மறுதனிப்பதில் நோக்கம் கொண்ட ஒளியுடைய யஸிந் எதில் காஷ்மீரக்ஷோத-சங்கல்பித குங்குமப்பூவின் பொடியால் செய்யப்பட்ட ருசிரம் அழகிய சித்ரகம் இவ் பொட்டைப்போல் நெற்றி நெற்றிற்கண் டாதி விளங்குகிறதோ, உலல-சிஹ்ந-நடவர-தருணி-லாஸ்யரங்காயமாணே அசைகின்ற அழகிய ரோகைகளாகின்ற உயர்ந்த நடனமாதினுடைய நாட்ய மேடைபோன்ற தஸிந் அந்த காலாரே: காலனைவென்ற பாமசிவனுடைய பாலதேஸே நெற்றியில் ந: நம்முடைய ஹ்ருதய மனது வீதசிந்தாந்தரம் மற்ற கவலைகளின்றி விஹரது விளையாட்டும்.

கருத்து :—இளம் சந்திரனைப் பழிக்கும் எழில்வாய்ந்த நெற்றியில் மூன்றாவது கண் குங்குமப்பூவால் ஆன அழகிய பொட்டைப்போல் ப்ரகாசிக்கின்றது. மஹா புருஷலக்ஷணமாக ஸாமுத்ரிக சாஸ்திரத்தில் கூறிய அழகிய ரோகைகளாகிற இளம் நடனப் பெண்கள் நர்த்தனம் செய்யுமிடம்போலும் நெற்றி துலங்குகிறது. பாமசிவனுடைய அந்த நெற்றியில் மற்ற கவலைகள் யாவற்றையும் ஒழித்து என் உள்ளம் எப்பொழுதும் விளையாட்டும்.

स्वामिन् गंगामिवाङ्गीकुरु तव शिरसा मामपीत्यर्थयन्तीं

धन्यां कन्यां खरांशोः शिरसि वहति किंन्वेष कारुण्यशाली ।

इत्थं शंकां जनानां जनयदतिघनं कैशिकं कालमेघ-

च्छायं भूयादुदारं त्रिपुरविजयिनः श्रेयसे भूयसे नः ॥ ३२ ॥

ஸ்வாமின் மங்மாமிவாங்மீகூரு தவ

ஸ்ரீஸா மாமபீத்யர்யயந்தீம்

யன்யாம் கன்யாம் வராம்ஸோஃ ஸ்ரீரவி வஹதி

கின்வேஷ காருண்யஸாலீ ।

இத்யம் ஸங்காம் ஜனனாம் ஜனயதித்யனம்

கைஸிகம் காலமேவ

சுமாயம் ஹயாடி-ஹாம் த்ரிபுரவிஜயினஃ

ஸ்ரேயஸே ஹயஸே நஃ ॥ 32

स्वामिन् ஸ்வாமியே, गङ्गा इव கங்கையைப்போல் மா அபி என் னையும் தவ உம்முடைய சிரசா தலையால் அங்கீகரு வற்றுக்கொள் ளும் इति என்று அர்யயந்தீ வேண்டுகின்ற धन्यां பாக்கியம் செய்த खरांशो: சூர்யனுடைய கன்யா பெண்ணாகிய யமுனையை காருணியாலி கருணையோடு விளங்கும் एष: இந்த சிவபெருமான் शिरसि தலே யில் वहति கின்று வைத்திருக்கின்றாரா என்ன? इत्थं இப்படி जनानां ஜனங்களுக்கு शङ्का ஸந்தேகத்தை जनयत् உண்டாக்குவதும் कालमेघच्छायं நீருண்டமேகம்போன்ற கார்த்தியை உடையதும் अतिघनं மிகவும் நெருக்கமாயும் उदारं பக்தர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதில் தாராளமாயும் இருக்கின்ற त्रिपुरविजयिनः த்ரி புரர்களை வென்ற பாரசிவனுடைய कैशिकं கேசங்களின் கூட்டம் नः நமக்கு भूयसे அதிகமான श्रेयसे சேஷமத்தின் பொருட்டு भूयात् ஆகவேண்டும்.

கருத்து :—அகில அண்டங்களுக்கும் நாதனாகிய சிவ பெருமானே, மஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளில் நின்று உண் டான கங்கையைத் தாங்கள் தலையில் வைத்துக் கொண்டாட வில்லையா? அப்படியே தங்களுடைய ஒரு கண்ணாக இருந்து

உலகை விளங்கவைக்கும் கதிரவனுடையபெண்ணாகிய என்னைத்
தாங்கள் ஏன் சிரவில வைத்துக்கொண்டு அனுக்கரகம் செய்யக்
கூடாது? என்று யமுனைசெய்த பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி
அவளை தன் திருமுடியில் அணிந்துகொண்டிருக்கிறாரோ
என்று பார்ப்போர்கள் ஐயமுறும்படியும், நீருண்ட மேகம்
போல் அடர்ந்து கறுத்திருக்கின்றதும், பக்தர்களின் வேண்டு
கோளை நிறைவேற்றுவதில் மிக தாராளமாயுமிருக்கின்ற பரம
சிவனின் ஐடாபாரம் நமக்கு ஏராளமான நன்மைகளைச்
செய்யட்டும்.

32

शृङ्गाराकल्पयोग्यैः शिखरिवरसुतासत्सखीहस्तलूनैः

सूनैरावद्धमालावलिपरिविलसत्सौरभाकृष्टभृङ्गम् ।

तुङ्गं माणिक्यकान्त्या परिहसितसुरावासशैलेन्द्रशृङ्गं

संघं नः संकटानां विघटयतु सदा कांकटीकं किरीटम् ॥ ३३ ॥

ஸ்ருங், மாராகல்பயோமீயை: ஸிவரிவரஸுதா

ஸத்ஸவீஹஸ்தலூனே:

ஸுனேராஸ்டீயமாலாவலிபரிவிலஸத்

ஸௌரஹாக்ருஷ்டஹ்ருங், மம் |

துங், மம் மாணிக்யகாந்த்யா பரிஹஸித

ஸுராவாஸஸைலேந்தீரஸ்ருங், மம்

ஸங்வம் ந: ஸங்கடானாம் விவடயது ஸதா

காங்கடிகம் கிரீடம் || 33

शृङ्गाराकल्पयोग्यैः ச்ருங்கார அலங்காரங்களுக்குத் தகுந்தவை
களும், शिखरिवर-सुता-सत्सखी-हस्त-लूनैः மலைகளுக்கு அரசனாகிய
ஹரிமவானுடைய பெண்ணாகிய பார்வதியின் அன்பார்ந்த
தோழிகளின் கைகளால் பறிக்கப்பட்டவைகளும் ஆன सूनैः
மலர்களால் आवद्ध - मालावलि - परिविलस - त्सौरभा - कृष्ट भृङ्गं தொடுக்கப்
பட்ட மாலைக்கூட்டங்களில் துலங்கும் வாஸனையால் இழுக்கப்
பட்ட வண்டினங்களோடு கூடியதும் तुङ्गं மிக உயர்ந்ததும்,
माणिक्य-कान्त्या கிரீடத்தில் இழைத்த இரத்தினங்களின் ஒளியால்

परिहसित-सुरावास-शैलेन्द्र-भृङ्गं தேவர்களின் இருப்பிடமாகிய மேரு மலையின் சிகரத்தைப் பரிகாசம் செய்வதும், காஹ்லிக் உலோகத் தால் ஆனதுமான கிரீடத் தலைக்கு அணியான கிரீடம் ந: நம்முடைய சங்கடான வ்ருத்தங்களுடைய சங் கூட்டத்தை சदा எப் பொழுதும் विषट्यतु போக்கட்டும்.

கருத்து :--பார்வதியின் உற்ற தோழிகள் தன் கைகளா லேயே நந்தவனம் முதலிய தோட்டங்களிலிருந்து பறித்துத் தொடுத்த அழகிய சிருங்கார ரசத்திற்கு உவந்த மாலைகளின் வாஸனையால் கட்டுண்டு மயங்கிச் சுற்றிவரும் வண்டுகளோடு கூடியதும், உயரமானதும், தக்க இடத்தில் இழைத்த இரத் தினங்களின் ஒளியால் மேருமலையின் உச்சியையும் பரிகாசம் செய்வதுபோல் விளங்குவதும், தன்னைப்பணிந்த அடியார்க ளுக்கு இன்பமூட்டுவதும், உலோகத்தால் ஆனதுமான சிவ பெருமானுடைய கிரீடம் நம்முடைய துன்பக் கூட்டத்தை எப்பொழுதும் அகற்றவேண்டும். 33

वक्राकारः कलङ्की जडतनुरहमप्यङ्घ्रिसेवानुभावात्

उत्तसत्त्वं प्रयातः सुलभतरघृणास्यन्दिनश्चन्द्रमौलेः ।

तत्सेवन्तां जनौघाः शिवमिति निजयाऽवस्थयैव ब्रुवाण

वन्दे देवस्य शम्भोर्मुकुटसुघटितं सुगन्धपूषभानुम् ॥ ३४ ॥

வக்ராகார: கலங்கீ ஜடதனூஹமப்யங்ஹ்வீரி

ஸேவானுஹாவாத்

உத்தம்ஸத்வம் ப்ரயாத: ஸுலஹதரவ்ரண

ஸ்யந்ஜினஸ்சந்ஜீரமௌளே: ।

தத்ஸேவந்தாம் ஜனௌவா: ஸிவமிதி

நிஜயாவஸ்யயைவ ஸ்ருவாணம்

வந்ஜே ஜேவஸ்ய ஸம்ஜோர்முகுட

ஸுவ்யடிதம் முக்யபியூஷஹானும் ॥ 34

வக்ராகார: வளைவான உருவ முடையவனும், கலங்கீ களங் கத்தை உடையவனும் (பாபச் செய்கையை உடையவனும்)

जडतनुः अறிவற்றவனும் (ஜல மயமான சரீரத்தை உடையவ
னும்) ஆகிய अहमपि நானும் सुकभतर-घृणा-सन्दिनः மிகவும் எளிதில்
பெருகும் கருணையை உடைய चन्द्रमौले: பாமசிவனுடைய अग्निसे-
वानुभावात् திருவடிகளைச் சேவித்ததின் பரபாவத்தால் उत्तंसत्वं
அவருக்குத் தலைக்கு அலங்காரமாக இருக்கும் தன்மையை
प्रयातः அடைந்துவிட்டேன். तत् ஆகையால் जनौघाः ஜனக்கூட்
டங்களே! शिवं பாமசிவனை सेवन्तां ஸேவியுங்கள் इति என்று
निजया தன்னுடையதான अवस्थया एव நிலையினாலேயே ब्रुवाण्
சொல்லுகின்றவனும் देवस्य தேவனாகிய शम्भो: பாமசிவனுடைய
सुकुट-सुघटितं கிரீடத்தில் நன்றாய் அமைக்கப் பட்டவனும் ஆகிய
सुगध-वीयूष-भानुं அழகிய-அமிருத மயமான கிரணங்களை உடைய
இளம் சந்திரனை वन्दे வணங்குகிறேன்.

கருத்து :—பாபங்களுக்கு இருப்பிடமாய் அறிவே இல்
லாத வளைந்த உடம்பு உடைய நான்கூட எளிதில் கருணையைப்
பெருக்கும் பாமசிவன் மலரடிகளை வணங்கி ஸேவித்து அவ
ருக்குத் தலைக்கு அலங்காரமாக ஆகிவிட்டேன். ஜனங்களே!
நீங்கள் ஏன் துன்புறவேண்டும்? 'பாமசிவனை ஸேவித்து அழி
யாத ஆனந்த மடையுங்கள்' என்று தன் அனுபவத்தையே
ஆதாரமாய்க் கொண்டு எல்லோருக்கும் உபதேசம் செய்வ
தைப் போல் தோற்றுகிறான் சந்திரன். சிவபெருமான் கிரீடத்
தில் சேர்ந்திருக்கின்ற அமிருதகிரணான அந்த இளம் சந்தி
ரனை நான் வணங்குகிறேன்.

34

குறிப்பு :—வகாகார:, கலகி, जडतनुः இப்பதங்கள் இந்த
ச்லோகத்தில் சிலைஷையாக இரண்டு அர்த்தத்தோடு உபயோ
கிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இளம் சந்திரன் ஆகையால் வளை
வாக இருக்கிறான். அதைக் கவி, உடம்பு வளைவானவன்
என்ற அர்த்தம் ஏற்படும்படி அமைத்திருக்கிறார். அப்படியே
कलङ्कः என்றால் சந்திரன் நடுவில் தோன்றும் கறுப்பான மறு

என்று இங்கு அர்த்தம். பாபம் என்று வேறு அர்த்தமும் அதிலிருந்து ஏற்படுகிறது. ஆகவே, கலங்கம் உடைய சந்திரன், பாபி என்று இரண்டு அர்த்தம் தோன்றும்படியும் இங்கு பதம் உபயோகப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமே ஜடதனு: என்ற சொல்லும் ஜலமயன், அறிவற்றவன் என்று இரண்டு அர்த்தங்களை விளக்குகிறது. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் க காரத்திற்கும் ட காரத்திற்கும் வேற்றுமை இல்லை என்று கருதுவது வழக்கம். ஆகவே ஜடதனு: என்பது ஜலதனு: என்றும் ஆகிவிடலாம். சந்திரனை ஜலமயன் என்று சாதாரணமாய்க் கருதுகின்றனர். இங்கு அர்த்தப் பொருத்தத்திற்காக அறிவற்றவன் என்று குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கान्त्या संफुल्लमल्लिकुसुमधवलया व्याप्य विश्वं विराजन्
वृत्ताकारो वितन्वन् मुहुरपि च परां निर्वृतिं पादभाजाम् ।
सानन्दं नन्दिदोष्णा मणिकटकवता वाह्यमानः पुरारेः
श्वेतच्छताख्यशीतद्युतिरपहरतादापदस्तापदा नः ॥ ३५ ॥

காந்த்யா ஸம்ஹல்லமல்லீகுஸுமயவளயா
வ்யாப்ய விஸ்வம் விராஜன்
வ்ருத்தாகாரோ விதன்வன் முஹுரபிச பராம்
நிர்வ்ருதிம் பாடிஹாஜாம் ।
ஸானந்தம் நந்திதோஷ்ணா மணிகடகவதா
வாஹ்யமானஃ புராரேஃ
ஸ்வேதச் சத்ராப்யஸ்தேதீயுதிரபஹாதா
பாபடிஸ்தாபடிா நஃ ॥ 35

சுஹ்ல-முலிகுசும-யவலயா மலர்ந்த மல்லிகை மலர்போல் வெண்மையான கான்யா ஒளியால் விஷ் உலகமனைத்தையும் வ்யாப்ய வ்யாபித்து விராஜன் விசேஷமாய்த் துலங்குவதும், வृत्ताकारः வட்டமான உருவம் உடையதும் பாடபாஜா பரமசிவன் கால்களை அண்டினோர்களுக்கு முஹு: அடிக்கடி பரா மேலான நிர்வ்ருதி அபிமோகூதத்தைக்கூட வितन्वन् च செய்வதும், सानन्दं ஸந்தோஷத்தோடு मणिकटकवता இரத்தினம் இழைத்த வளைகளணிந்த नन्दिदोष्णा நந்திகேசுவரனுடைய கையால் वाह्यमानः பிடித்துக்

கொள்ளப்பட்டதுமான புராரை: பரமசிவனுடைய சேதஞ்ஞாந்யசித-
யுதி: வெண்பட்டால் ஆன குடையாகிய சந்திரன் தாபதா: தாபத்
தைக் கொடுத்து துன்புறுத்துகின்ற ந: நம்முடைய அபத: ஆபத்
துக்களை அபஹரதா: போக்கவேண்டும்.

கருத்து :—புதிதாய் மலர்ந்த மல்லிகை மலர்போல் கண்
னைக் கவரும் வெண்மை வாய்ந்து தன்னொளியால் உலகத்தை
முழுவதுமே துலங்கச் செய்வதும், வட்டமானதும், பரமசிவ
னுக்கு நிழல் கொடுப்பதால் அவருடைய மலரடிகளை அண்டி-
னோர்களுக்கு பரமானந்த ரூபமான மோகதத்தைக் கூடக்
கொடுப்பதும், இரத்தின மிழைத்த வளைகள் பூண்டு ஒளிரும்
நந்தியின் கையால் உத்ஸாகத்தோடு தாங்கிப் பிடிக்கப்பட்ட
தும் ஆன பரமசிவனுடைய வெண்பட்டால் ஆன குடையாக
அமைந்த சந்திரன் நம்மை எப்பொழுதும் வாட்டிக் கொண்-
டிருக்கும் கொடிய ஆபத்துக்களை விலக்கி அருளவேண்டும். 35

दिव्याकल्पोज्ज्वलानां शिवगिरिसुतयोः पार्श्वयोराश्रितानां

रुद्राणीसत्सखीनां मदतरलकटाक्षाञ्चलैरञ्चितानाम् ।

उद्धृष्टाहुवल्लीविलसनसमये चामरान्दोलनीनाम्

उद्धतः कङ्कणालीवलयकलकलो वारयेदापदो नः ॥ ३६ ॥

தீவ்யாகல்போஜ்ஜ்வலானாம் ஸிவ,மிரிஸு-தயோ:

பார்ஸ்வயோராஸ்ரிதானாம்

ருத்ராணீ ஸத்ஸவீனாம் மததரள

கடாக்ஷாஞ்சலோஞ்சிதானாம் ।

உத்வேல்லத்ஸாஹுவல்லீவிலஸனஸமயே

சாமராத்ஜோளனீனாம்

உத்ஹூத: கங்கணாலீவலயகலகலோ

வாரயேதாபதோ:ந: ॥ 36

दिव्य-आकल्प-उज्ज्वलानां தேவலோகத்திற்கு ஏற்ற ஆபரணங்
களால் விளங்குகிறவர்களும் சிவ-கிரி-சுதयो: பரமசிவன் பார்வதி
இருவர்களுடையவும் பार्श्वयो: இரண்டுபக்கங்களிலும் அश्रितानां

இருக்கின்றவர்களும் மதரலகடாஷாலை: ஆனந்த மதத்தால் திளைத்த கடைக்கண் பார்வைகளோடு அவிதானா கடியவர்களும் ருதிர-சுதிரினா பார்வதியின் சிறந்த தோழிகளுமான சாமரந்தோல-நினா சாமரம் வீசுகின்றவர்களுடைய உதேஷ-வாஹினி-விலசன-சமயே மேலும் கீழுமாய் அசையும் கொடி போன்ற கைகளுடைய அழகிய விலாஸம் ஏற்படும் சமயத்தில் உதேஷ: உண்டாகும் கருணா-வலய-கலகல: கங்கணக் கூட்டம், வளைகள் இவைகளுடைய கல கல வென்ற சப்தம் ந: நம்முடைய அபத: ஆபத்துக் களை வாரயே அகற்றவேண்டும்.

கருத்து :—தேவர்களுக்கேற்ற அணிகள் அணிந்து பார்வதி பாமேசுவரர்களின் பக்கத்தில் நிற்பதால் உண்டான ஆனந்த மதத்தால் திளைத்த கடைக் கண்களை உடையவர்களும் சாமரத்தைக் கையில் ஏந்தி வீசுகிறவர்களுமான பார்வதிதேவியின் தோழிகளுடைய சாமரம்வீசும்பொழுது மேலும் கீழுமாய் அழகாய் அசையும் கைகளில் இருக்கும் கங்கணங்கள், வளைகள் இவைகளுடைய இனிய ஒலி நம்மை ஆபத்துகளின் நின்று காக்கவேண்டும்.

36

स्वर्गौकसुन्दरीणां सुललितवपुषां स्वामिसेवापराणां

वल्गद्भूषाणि वक्त्राम्बुजपरिविगलन्मुग्धगीतामृतानि ।

नित्यं नृत्तान्युपासे भुजविधृतिपदन्यासभाववलोक-

प्रत्युद्यत्प्रीतिमाद्यत्प्रमथनटनटीदत्तसंभावनानि ॥ ३७ ॥

ஸ்வர்கௌகசுந்ரீணாம் சுலலிதவபுஷாம்

ஸ்வாமீஸேவாபராணாம்

வல்மடி ஹுஷாணி வக்தராம்ஸ-ஜபரிவிமலன்

முமீயமீதாம்ருதானி ।

நித்யம் ந்ருத்தான்யுபாஸே ஹ-ஜகிய்ருதி

படிந்யாஸஹாவாவலோக

ப்ரத்யுடியத்ப்ரீதிமாடியத்ப்ரமயநடநடி

டித்தஸம்ஹாவானி ॥ 37

சுலலிதவபுஷா மிக அழகான சரீரத்தை உடையவர்களும்
 சுவாமிசேவாபரணா எல்லோருக்கும் யஜமானனாகிய பா ம சி வ னை
 ஸேவைசெய்வதில் ஆவல் கொண்டவர்களும் சுவர்க்ஸுந்தரிணா தேவ
 லோகத்தில் வாஸம் செய்யும் அப்ஸரஸ்ஸுகளுடைய வஸ்தூ-
 பாணி அசையும் அலங்காரங்களை உடையவர்களும் வக்ராம்புஜ-பரி-
 விபலந்-முகமகிதாநி முகமாகும் தாமரைகளினின்று இனிய
 பாட்டாகிற அமிர்தத்தைப் பெருக்குகிறவர்களும் ஐசு - விபுதி -
 பதந்யாச-பாபா - வலோக-புதுயத் - ப்ரிதி - மாயத் - ப்ரமத - நட - நடி-தத் - சம்பாவநாநி
 கைகளின் அசைதல்கள், கால் வைத்தல், ச்ருங்காரம் முதலிய
 பாவங்கள், இவைகளைப் பார்ப்பதால் உண்டாகும் சந்தோ
 ஷத்தினால் மதங்கொண்ட ப்ரமத கணத்தைச் சார்ந்த நடர்கள்
 நடிகள் இவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட கௌரவத்தை உடைய
 வைகளும் ஆன நுத்தானி நர்த்தனங்களை நியம எப்பொழுதும்
 உபாசை சேவிக்கின்றேன்.

கருத்து :—அழகிய மேனியை உடைய அப்ஸரஸ்தரீகள்
 பா ம சி வ னை ஸேவிப்பதற்கு ஆவல் கொண்டவர்களாய், அலங்
 காரங்கள் அசைந்து ஒலித்துக்கொண்டும், மலர்ந்த தாமரையி
 னின்று பெருகும் தேன்போல் இனிமையான பாட்டைப்
 பாடிக்கொண்டும் நர்த்தனம் செய்கிறார்கள். அதனிடையே
 ஹஸ்தாசேஷபம், பாதன்யாஸம், பாவங்கள் இவைகளைக்
 கண்டு களிப்புற்றுத் தாங்காமல் மதங்கொண்டு தன்னை மறந்து
 ப்ரமத கணங்களை ஸாதுகாரம் செய்கின்றன. அந்த நர்த்த
 னங்களை நான் ஸேவிக்கின்றேன்.

37

स्थानप्राप्त्या स्वराणां किमपि विशदतां व्यञ्जयन्मञ्जुवीणा-

स्वानावच्छिन्नतालक्रममृतमिवास्वाद्यमानं शिवाभ्याम् ।

नानारागातिहृद्यं नवरसमधुरस्तोत्रजातानुविद्धं

गानं वीणामहर्षैः कलमतिललितं कर्णपूरायतां नः ॥ ३८ ॥

ஸ்யானப்ராப்த்யா ஸ்வராணாம் கிமபி விஸுடிதாம்
 வ்யஞ்ஜயன் மஞ்ஜுவீண
 ஸ்வானாவச் சமின்னதாலக்ரமம்ருதமிவா
 ஸ்வாடி யமானம் ஸிவாஹ்யாம் ।
 நானாராபாதிஹ்ருடி யம் நவாஸமயூர
 ஸ்தோத்ராஜாதானுவிடி யம்
 மானம் வீணாமஹர்ஷே கலமதிலலிதம்
 கர்ணபூராயதாம் நஃ ॥ 38

ஸ்யானபூர்வா ஸ்வாஸ்தானம் என்று கூறப்படும் அந்தந்த
 ஸ்தானங்களை அடைந்திருப்பதால் ஸ்வராணி நிஷாதம் நிஷபம்
 முதலிய ஸ்வரங்களுக்கு விசதா தெளிவாக இருக்கும் தன்
 மையை கிமபி சொல்ல முடியாதபடி அழகாக வ்யஞ்ஜயன் வெளிக்
 காட்டிக்கொண்டும் மஞ்ஜுவிண-ஸ்வாநா-வச்சிஞ்ஞ-தால-க்ரம் இனிய வீணை
 யின் நாதத்தோடு சேர்ந்து இழையும் தாளக்ரமத்தை உடைய
 தும் சிவாம்யா பார்வதி பாமேச்வரர்களால் அமृतம் இவ் அமுதத்தைப்
 போல் அஸ்வாஸ்யமான அனுபவிக்கப்படுகின்றதும் நானா-ராगाதி-ஹ்யம் பற்
 பலராகங்களால் மனதைக் கவரக்கூடியதும் நவரஸ்-மயூர-ஸ்தோத்ரா-ஜாதா-
 நுவிடி ஒன்பது ராஸங்களால் இனிமை நிறைந்த ஸ்தோத்திரங்க
 ளோடு இசைந்ததும் அதிலலிதம் மிக எளிமைவாய்ந்ததும் கர்
 சொல்லொணா இனிமை வாய்ந்ததும் ஆன வீணாமஹர்ஷே: வீணை
 தாங்கி எப்பொழுதும் பாடிக்கொண்டு இருக்கும் மஹரிஷி
 யான நாதருடைய என் பாட்டு ந: நமது கர்ணபூராயதாம் காதுகளை
 நிரப்பி இன்புறச் செய்யட்டும்.

கருத்து:—ஸ்வரங்களை அதனதன் ஸ்தானங்களின் நின்று
 வழுவாமல் பாடுவதால் தேவர்களும் இதுவரையில் அறியாத
 ஒரு தெளிவை ஸ்வரங்களுக்கு விளக்கிக்கொண்டும், இனிய
 வீணைநாதத்தோடு வேறுபடாமல் கலந்து ஒழுகிவரும் தாளங்
 களை உடையதும், பார்வதி பாமேச்வரர்கள் அமுதம்போல்
 ஆனந்தமாய்ப் பருகுவதும், பற்பல ராகங்கள் கலந்திருப்பதால்
 மிக மனோகரமாயிருப்பதும், ச்ருங்காரம், ஹாஸ்யம் முதலிய
 ஒன்பது ராஸங்கள்கொண்ட ஸ்தோத்திரங்களோடு இணைந்த

தும், எளிமைக்கு இருப்பிடம் போன்றதும், சொல்ல இயலாத இனிமை வாய்ந்ததுமான நாராத முனிவரின் பாட்டு நம் காதிற்கு இன்பத்தை ஊட்டவேண்டும். 38

चेतो जातप्रमोदं सपदि विदधती प्राणिनां वाणिनीनां
पाणिद्वन्द्वाग्रजाग्रत्सुललितरणितस्वर्णतालानुकूला ।
स्वीयारावेण पाथोधरखपटुना नादयन्ती मयूरीं
मायूरी मन्दभावं मणिमुरजभवा मार्जना मार्जयेन्नः ॥ ३९ ॥

சேதோ ஜாதப்ரமோதம் ஸபதி விதயதி
ப்ராணிநாம் வாணினீநாம்
பாணிடிவந்திவாமஜா மரத்ஸுலலிதாணித-
ஸ்வர்ணதாலானுகூலா ।
ஸ்வீயாராவேண பாஸோயாரவபடுனா
நாடியந்தி மயூரீம்
மாயூரீ மந்திஹாவம் மணிமுரஜஹவா
மார்ஜனா மார்ஜயேன்னை ॥ 39

ப्राणिनां प्राणिकளுடைய चेतः மனதை सपदि உடனே जात-
प्रमोदं சந்தோஷத்தோடு கூடினதாக विदधती செய்துகொண்டும்
वाणिनीनां நர்த்தகிகளுடைய पाणिद्वन्द्वा-ग्रजाग्रत्-सुललित-रणित-स्वर्ण-तालानु-
कूला கைகளின் துனியில் விளங்குவதும், மிக அழகானதும்,
असैकिன்றதுமான தங்கத்தால் செய்த தாளவாத்யத்திற்கு
ஒத்ததும், पाथोधर-ख-पटुना மேகத்தின் முழக்கம்போல் கம்பீர
மான स्वीयारावेण தனது சப்தத்தால் मयूरी பெண்மயிலை नादयन्ती
அகவச்செய்கின்றதுமான मायूरी மயிலின் नर்த்தनத்திற்கு ஒத்த
मणिमुरजभवा இரத்தினமிழைத்த ம்ருதங்கத்தில் நின்று உண்
டான मार्जना ம்ருதங்கத்தின் வாசிப்பு नः நம்முடைய मन्दभावं
சோம்பலை मार्जयेत् அகற்றவேண்டும்.

கருத்து :—தன்னைக்கேட்கும் பிராணிகளுக்கு உடனேயே
இன்பத்தைக் கொடுப்பதும், நர்த்தகிகளின் கையில் துலங்கும்
தங்கத்தால் ஆன தாளமீடும் வாத்யத்திற்கு இசைந்ததும்,
மேகத்தின் குகுகுடு என்ற சப்தத்திற்கு நிகரான தனது ஒசை

யால் மயிலை அகவச்செய்கின்றதும், மயிலின் நடனத்திற்கு ஏற்றதும் ஆன பசுபதியின் சபையில் வாசிக்கும் இரத்தினம் இழைத்த ம்ருதங்கத்தின் இனிய ஓசை நமது சோம்பலை அகற்றவேண்டும்.

39

देवेभ्यो दानवेभ्यः पितृमुनिपरिषत्सिद्धविद्याधरेभ्यः

साध्येभ्यश्चारणेभ्यो मनुजपशुपतजातिकीटादिकेभ्यः ।

श्रीकैलासप्ररूढास्तृणविटपिमुखाश्चापि ये सन्ति तेभ्यः

सर्वेभ्यो निर्विचारं नतिमुपरचये सर्वपादाश्रयेभ्यः ॥ ४० ॥

தேவேஹ்யோ ஞானவேஹ்யஃ பித்ருமுனிபரிஷத்-

ஸித்திஹ்யாஸ்யோஹ்யஃ

ஸாஹ்யேஹ்யஸ்சாரணேஹ்யோ மனுஜபஸுபதஜ-

ஜாதிகிடாழிகேஹ்யஃ ।

ஸ்ரீ கைலாஸப்ரருஷாஸ்த்ருணவிடபிமுவா-

ஸ்சாபி யே ஸந்தி தேஹ்யஃ

ஸர்வேஹ்யோ நிர்விசாரம் நதிமுபரசயே

ஸர்வபாஷாஸ்யேஹ்யஃ ॥ 40

देवेभ्यः தேவர்களுக்கும் दानवेभ्यः அசுரர்களுக்கும் पितृमुनि-
परिषत्-सिद्ध-विद्याधरेभ्यः பித்ருக்கள், மஹரிஷிகள் இவர்களுடைய
ஸபை, ஸித்திதான் வித்யாதார்கள் இவர்களுக்கும் साध्येभ्यः
ஸாத்யர்களுக்கும் चारणेभ्यः சாரணர்களுக்கும் मनुज-पशु-पतजाति-
कीटादिकेभ्यः மனிதர்கள், மிருகங்கள் பறவை இனத்தைச் சேர்ந்
தவைகள், புழு முதலியவைகளுக்கும், श्रीकैलास-प्ररूढा: ஸ்ரீ
கைலாஸத்தில் முளைத்த तृण-विटपि-मुखा: புல் மாங்கள் முதலிய
ये च எவைகள் सन्ति இருக்கின்றனவோ सर्वपादाश्रयेभ्यः சிவன் மல
ரடியைப்பற்றி இருக்கின்ற தெய்ய: அந்த सर्वेभ्यः அபி எல்லாவற்
திற்கும் निर्विचारं வேறு எண்ணங்கள் இல்லாமல் नति नमस्कृ
ரத்தை उपरचये செய்கின்றேன்.

கருத்து:—உலகில் பிறந்ததற்கு சிவனை வணங்கி வழிபடு
வதே சிறந்த பலமாகும். த்யானத்தாலோ சரீரத்தாலோ எவ்
விதமாகிலும் அவரை அணுகியவர்களே பெரியோர்கள். எத்

தனையோ யாகங்களையும், தவங்களையும் செய்து தேவர் முதலிய பிறப்பு எடுத்தோர்களும். அந்தப் பரமசிவனைத்தான் த்யானம் செய்து தர்சித்து இன்புறுகிறார்கள். அந்த சிவபெருமான் அத்தகைய தனது அடியாருக்கும் அடியானாக விளங்குகிறார். ஆகவே பரமசிவன் கருணைக்குப் பாத்திரமாகிய சிவத்யானம் செய்கின்ற இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும், பவி முதலிய அசுரர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும், ஸனகாதி மஹரிஷிகளுக்கும், வலித்தர்கள், ஸாத்யாள், வித்யாதார்கள், சரணார் முதலிய தேவயோனியில் பிறந்தவர்களுக்கும், மனிதர்கள், நாற்கால் பிராணிகள், பறவைகள், புழுக்கள் முதலியவைகளுக்கும், கைலாயத்தில் முளைத்து சிவபெருமான் திருவடிபடும் பாக்கியம் கொண்ட புற்களுக்கும், அவர் உலவும் ஸமயங்களில் அவருக்கு நிழல் கொடுக்கும் பேறுபெற்ற மாங்களுக்கும், மற்றும் கைலாஸத்தில் உண்டான பொருள்களுக்கும் என் மனதை ஒருமுகமாய் வைத்துக்கொண்டு வேறு கவலை இல்லாமல் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

40

ध्यायन्नित्यं प्रमाते प्रतिदिवसमिदं स्तोत्रस्तं पठेद्यः

किं वा ब्रूमस्तदीयं सुचरितमथवा कीर्तयामः समासात् ।

सम्पज्ञातं समग्रं सदसि बहुमतिं सर्वलोकप्रियत्वं

संप्राप्यायुश्शतान्ते पदमयति परब्रह्मणो मन्मथारेः ॥ ४१ ॥

ய்யாயன்னித்யம் ப்ரஹாதே ப்ரதிதிவஸமிதிம்

ஸ்தோத்ராத்நம் படுஷ்யஃ

கிம் வா ஸ்ரூமஸ்ததீயம் ஸுசரிதமயவா

கீர்த்தயாமஃ ஸமாஸாத் ।

ஸம்பஜ்ஜாதம் ஸமஹ்ரம் ஸடிவி ஸஹுமதிம்

ஸர்வலோகப்ரியத்வம்

ஸம்ப்ராப்யாயுஸ்ஸதாந்தே படிமயதி பர-

வ்ஹ்ரமணோ மன்மயாரேஃ ॥ 41

புதிதிவஸம் ஒவ்வொருநாளும் ப்ரமாते விடியற்காலையில் இத்ய இம் மாதிரி ஷ்யாயந் த்யானம் செய்துகொண்டு யஃ எவன் இத் இந்த

स्तोत्रं चित्तं स्तुतियै पठेत् पठिष्यாதौ तदीयं अवनुदय
 सुचरितं पुण्यं तत् किं वा एन्नवेன்று ब्रूमः कुरुवामः. अथवा
 इल्लாவिद-ல் समासात् சுருக்கமாக கீர்த்யாம: சொல்லுகிறோம்.
 समग्रं पूर्यमाणं संप्रजातिं सम्पत्तुङ्कनं कूटं तत्तद्वयं सदसि
 பெரிய விதவான்கள் நிறைந்த சபையில் बहुमतिं வெகுமதியை
 யும் सर्वलोकप्रियत्वं உலகிலுள்ள எல்லோருக்கும் பிரியமாக இருக்
 கும் தன்மையையும் सम्प्राप्य அடைந்து आयुश्शतान्ते நூறு வய
 திற்குப் பிறகு परब्रह्मण: பரப்ரஹ்மருபமான मन्मथारे: மன்மதனை
 வென்ற பரமசிவனுடைய पदं ஸ்தானத்தை अयति அடைகிறான்.

கருத்து :—பரமசிவனுடைய மஹிமையை எடுத்து விளக்கு
 வதால் சொல்ல முடியாத மாஹாத்மியம் நிறைந்த இந்த
 ஸ்தோத்திரத்தை பக்தியோடு எவன் அதிகாலையில் பாராயணம்
 செய்கின்றானோ அவனுடைய புண்ய விசேஷத்தை உரைக்க
 யாரால் தான் முடியும். ஆகிலும் நாம் சுருக்கமாக வேண்டு
 மானால் இங்கு குறிப்பிடலாம். எல்லா விதமான சம்பத்துக்
 களையும், அறிந்த பெரியோர்கள் நிறைந்த சபையில் வெகுமா
 னத்தையும், உலகத்தோர் அனைவரும் அன்போடு பழகும்
 உத்தம குணத்தையும் அடைந்து, நூறுவருஷகாலம் இன்
 புற்று வாழ்ந்து பிறகு பரப்ரஹ்மருபியாயும், மாயைக்கும் அப்
 பால் இருப்பவரும், மோகூஸ்வருபியாயும் இருக்கும் ஸதாசிவ
 னுடைய நிலையை அடைகிறான்.

श्री शिवपादादिकेशान्तवर्णनस्तोत्रम् समाप्तम्

॥ ஸ்ரீ சிவபாஷாடிகேசாந்தவர்ணன ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्री शिवकेशादिपादान्तवर्णनस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ சிவகேசாடிபாடாந்த வர்ணன ஸ்தோத்திரம்

देयासुर्मूर्ध्नि राजत्सरससुरसरित्पारपर्यन्तनिर्य-

त्प्रांशुस्तम्बाः पिशङ्गास्तुलितपरिणतारक्तशालीलता वः ।

दुर्वारापत्तिगर्तश्रितनिखिलजनोत्तारणे रज्जुभूताः

घोराघोर्वीरुहालीदहनशिखिशिखाः शर्म शार्वाः कपर्दाः ॥ १ ॥

தேயாஸுர்மூர்ய நி ராஜத்ஸரஸஸுர்ஸரித்

பாரபர்யந்தநிர்யத்

ப்ராம்ஸுஸ்தம்ஸாஃ பிஸங்மாஸ்துலிதபரிணதா-

ரக்தஸாலீலதா வஃ ।

துர்வாராபத்திமர்தஸ்ரிதநிவிஸஜநோத்-

தாரணே ரஜ்ஜுஹூதாஃ

யோராயோர்வீருஹாலீஹநஸிவிஸிவாஃ

ஸர்ம ஸார்வாஃ கபர்டாஃ ॥ 1

மூர்நி தலையில் ராஜந்-சரச-சுரசரித்-பார-பர்யந்த-நிர்யத்-பிரகாசிக்கின்ற ப்ரவாஹத்தோடு கூடிய தேவகங்கையின் கரையோரங்களில் முளைத்துத் துலங்குகின்ற உயரமான புற்களைப் போன்றவைகளும், பிஷங்கா: மஞ்சளானவைகளும் துலித-பரிணத-ரக்தசாலி-லதா: பழுத்துச் சிறிது சிவந்த நெற்பயிற்போன்றவைகளும், துர்வாரா-பதி-கர்த-ஸ்ரித-நிஸில-ஜன-ஓ-தாரணே தடுக்க முடியாத ஆபத்தாகின்ற குழியில் விழுந்திருக்கும் எல்லா ஜனங்களையும் கரையேற்றுவதில் ரஜ்ஜுமூதா: கயிறுனைவைகளும் ஘ோரா-஘-வீரஹாலி-தஹ-சிஸி-சிஸா: கொடிய பாபங்களாகிற மாக்கூட்டங்களை எரிப்பதில் ஆக்னி ஜவாலைகளாய் மிருக்கின்ற ஷார்வா: பாமசிவனுடைய கபர்டா: ஜடைகள் வ: உங்களுக்கு ஷர்ம க்ஷேமத்தை தேயாஸு: கொடுக்கட்டும்.

கருத்து:—கங்கை பாவாஹம் கரைபுரண்டு ஓடும்பொழுது அதன் இருகரையோரங்களில் முளைத்த புல்போல் காஷி அளிக்கின்றவைகளும், மஞ்சள்நீறும் பூண்டு பழுத்துச் சிறிது சிவப்போடிப் பாதி மடிந்துகிடக்கும் நெற்பயிர் போன்றவைகளும், தாளாத் துயாம் என்ற படுகுழியில்விழுந்து மேல் ஏற வழிதெரியாமல் துன்புறும் மாந்தர்களைக் கரையேற்றுவதற்கு உகந்த கயிறுபோன்றவைகளும், பாப மென்னும் விஷ விருக்ஷங்களை எரித்துச் சாம்பல் ஆக்குவதற்கு அக்னிசிகை போன்றவைகளுமான பரமசிவன் தலையில் விளங்கும் ஜடைகள் நமக்குக் கேதமத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். 1

குறிப்பு:—பகோதன் தவம் செய்து பரமசிவனை நேரில் பூமியில் விழும் கங்கையைத் தாங்கும்படி பிரார்த்தித்ததும், கங்காதேவி பரமசிவனையும் அடித்துக்கொண்டு போய்விடலாம் என்று கர்வம்கொண்டு வானுலகத்தினின்று இறங்கியதும், சிவபெருமான் ஜடையில் கட்டுண்டு கிடந்ததும் புராணங்களைக் கேட்டு உணர்ந்தவர்கள் அறிந்த விஷயம். இந்த ஸ்தோத்திரம் இயற்றிய பரமாசார்யர் தலையை வர்ணிப்பதற்குத் தொடங்கியபொழுது அவர் தலையில் இருக்கும் ஜடையையும், அதில் கட்டுண்டு கிடக்கும் கங்கைகளையும், அவ்விரண்டுகளின் சேர்க்கையின் வனப்பையும் இந்தச் ச்லோகத்தில் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

कुर्वन्निर्वाणमार्गप्रगमपरिलसद्रूप्यसोपानशङ्कां

शकारीणां पुराणां त्रयविजयकृतरूपदृरेखायमाणम् ।

अव्याख्याजमुच्चैरलिकहिमधराधित्यकान्तस्त्रिधोद्य-

जाह्नव्याभं मृडानीकमितुरुडुपरुक्पाण्डरं वस्त्रिपुण्ड्रम् ॥ २ ॥

குர்வந்நிர்வாணமார் மப்ர மமபரிலஸதீ-

ரூப்யஸோபான ஸங்காம்

ஸ்காரீணாம் புராணாம் த்ரயவிஜயக்ருத-

ஸ்பஷ்டரேவாயமாணம் ।

அவ்யாஜிவ்யாஜமுச்சைரலிகஹிமயரா-

யித்யகாந்தஸ்த்ரியோதீயஜ-

ஜாஹ்நவ்யாஹம் ம்ருநாகமிதுருபுபருக்-

பாண்யாம் வஸ்த்ரிபுண்ரீயம் ॥ 2

निर्वाण-मार्ग-प्रगम - परिलसत् - रूप्य-सोपान-शंकां मोक्ष माர்க்கத்
தில் போவதற்கு அழகிய வெள்ளிப் படிக்கட்டோ என்ற ஸந்
தேகத்தை குவீத் செய்துகொண்டும் சகாரிணா தேவேந்திரனுடைய
விரோதிகளாகின்ற புராணா த்ரயவிஜய - க்ருத - ஸ்பூ - ரேசாயமாண புரர்கள்
என்ற மூன்று அசுர்களை வென்றதைக் காட்டுவதற்குபோல்
செய்த மூன்று கோடுகள் போன்றதும் உச்சை: உயர்ந்த அலிக-ஹிம-
தரா-திலகாந்த-விதோயத் - ஜாஹ்யாம் நெற்றியாகிற ஹிமவானுடைய
தாழ்வரையில் மூன்றாகக் கிளம்பும் கங்கையைப்போன்றதும்
ஆன மூடானிகமீது: உலகை காத்தருளும் பார்வதியின் பர்த்தா
வாகிய பரமசிவனுடைய உடற்புகுபாடர் நகூத்திர நாயகனாகிய
சந்திரன் போல் வெளுத்த த்ரிபுண்ட் மூன்று பட்டையாகிய
நெற்றியில் அணிந்த விபூதி வ: உங்களை அவ்யாஜ் கபடமின்றி
அவ்யாத் காத்து அருளட்டும்.

கருத்து :—பரமசிவன் நெற்றியில் மூன்று பட்டைகளால்
அணிந்த திருநீறு, மோக்ஷமார்க்கத்தில் செல்லுகிறவர்களுக்கு
எளிதாய் ஏறுவதற்கு கட்டிய வெள்ளிப் படிக்கட்டு போலும்,
தேவர்களின் பகைவர்களாகிய புரர்கள் என்ற மூன்று அசுர்
களை வென்றதற்கு அடையாளமாகிய மூன்று கோடுகள்
போலும், நெற்றி யென்னும் ஹிமவானில் நின்று மூன்றாகப்
பெருகும் கங்கைபோலவும், துலங்குகிறது. சந்திரன்போல்
வெளுப்பான அந்த த்ரிபுண்டாம் உங்களைக் கபடமின்றி
எப்பொழுதும் இன்புறச் செய்யவேண்டும்.

कुद्वयद्वौरीप्रसादानतिसमयपदाङ्गुलसंक्रान्तलाक्षा-

विन्दुस्पर्धि सरारैः स्फटिकमणिदृषन्मग्नमाणिक्यशोभम् ।
मूढन्युद्यदिव्यसिन्धोः पतितशफरिकाकारि वो मास्तकं स्तात्
अस्तोकापत्तिकृत्यै हुतवहकणिकामोक्षरुक्षं सदाऽक्षि ॥ ३ ॥

க்ருஷீயதீமௌப்ராஸாடிாநதிஸமய-

படிாங்மஃஷ்ஸங்க்ராந்தலாக்ஷா-

ஸிந்திஸ்பர்யி ஸ்மாராரே: ஸ்மெடிகமணிதீருஷந்-

மமநமாணிக்யஸோஹம் |

மூர்யந்யதீயதீஜிவ்யவலிந்யோ: பதித-

ஸமரிகாகாரி வோ மாஸ்தகம் ஸ்தாத்

அஸ்தோகாபத்திக்ருத்யை ஹுதவஹகணிகா-

மோக்ஷருக்ஷம் ஸடிா஽க்ஷி || 3

कुद्वयत्-गौरी-प्रसादा-नति - समय-पदाङ्गुष्ठ - संक्रान्त - लाक्षा - बिन्दु - स्यधि
ப்ரணய கோபம் கொண்ட பார்வதியை ஸமாதானம் செய்வ
தற்காகக் காலில் விழுந்து வணங்கியபொழுது கால் கட்டை
விரலில் நின்று பற்றிக்கொண்ட செம்பஞ்சக் குழம்பின் துளி
யோடு சண்டை இடுவதாயும், स्फटिक-मणि-द्वयत्-मम-माणिक्य-शोभम्
நெற்றியாகிற ஸ்படிகக் கல்லில் பதித்த மாணிக்கத்தின் ஒளி
வாய்ந்ததும் मूर्ध्य-दिव्य-सिन्धो: தலையில் துலங்கும் தேவகங்கை
யினின்று पतित-शफरिका-कारि விழுந்த பெண்மீன்போன்ற வடிவம்
கொண்டதும் हुतवह-कणिका-मोक्ष-रुक्ष அக்னித் துளிகளை வெளிக்
கக்குவதால் க்ருமாயும், सरारे: மன்மதனை வென்ற பாமசிவ
னுடைய मास्तक தலையில் இருக்கின்றதும் ஆன अक्षि கண் சடா
எப்பொழுதும் व: உங்களுடைய अस्तोका-पत्ति-कृत्यே அதிகமான
ஆபத்தை அழிப்பதற்கு सात् இருக்கட்டும்;

கருத்து :—ப்ரணயகலஹத்தால் கோபித்த பார்வதியைச்
சமாதானம் செய்வதற்காக தேவியின் திருவடிகளில் தனது
நெற்றி இடிக்கும்படி பணிந்து தவறு தலை மன்னிக்கும்படி
கேட்டபொழுது தேவியின் கால் கட்டை விரலில் இருந்து
ஒட்டிக்கொண்ட செம்பஞ்சக் குழம்பு போன்றதும், நெற்றி
யாகிற ஸ்படிகக் கல்லில் புதைத்த மாணிக்கம் போன்றதும்,
தலையிலிருக்கும் தேவகங்கையிலிருந்து துள்ளிக்குதித்துத்
தவறிவந்த பெண் மீனோ என்று வியக்கத்தக்கதும், எப்பொழு

தும் நெருப்புத் துளியை கக்குவதால் பயங்கரமாயுமிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண் உங்களுடைய அதிகமான ஆபத்தை அகற்ற உதவவேண்டும்.

भूतयै दृग्भूतयोः स्याद्यदहिमहिमरुग्विम्बयोः सिग्धवर्णो
 दैत्यौघध्वंसशंसी स्फुट इव परिवेषोऽवशेषो विभाति ।
 सर्गस्थित्यन्तवृत्तिर्मयि समुपगतेऽतीव निर्वृत्तगर्व
 शर्वाणीभर्तुरुच्चैर्युगलमथ दधद्विभ्रमं तद्भ्रुवोर्वः ॥ ४ ॥

ஹுத்யை^{டி}ரு^மஹுதயோ^ஃஸ்யா^{டி}ய^{டி}ஹிமஹிமரு^ம
 ஸிம்ஸயோ^ஃஸ்நி^மயவர்க்னே
 ஐத்யெளயய^ஃவம்ஸஸம்ஸீ ஸம்-ட இவ
 பரிவேஷோ^ஃவஸோஷோ விஹாதி ।
 ஸர்மஸ்யித்யந்தவ்ருத்திர்மயி ஸமுபமதே^ஃதீவ
 நிர்வ்ருத்தமர்வம்
 ஸர்வாணீஹர்துருச்சைர்யுமளமய
 டய^{டி}வி^ஹரமம்த^{டி}ஹ்ருவோர்வ^ஃ ॥ 4

यत् एतद् दृग्भूतयोः कண்ணाक இருக்கின்ற அஹிம-ஹிம-ரூ-
 வ்யோ: சூர்ய சந்திரர்கள் பிம்பங்களுடைய, सिग्धवर्णः வழ வழப்
 பாய் மனதைக் கவரும் நிறமுடையதும். दैत्यौघ-ध्वंस-शंसी அசூரக்
 கூட்டங்களுடைய நாசத்தை குறிக்கின்றதும் ஆன अवशेषः
 பாக்கியுள்ள परिवेषः இவ பரிவேஷத்தைப் போல் (சுற்றியிருக்கும்
 வட்டத்தைப்போல்) स्फुट: தெளிவானதாக விभाति துலங்குகி
 றதோ सर्गस्थित्यन्तवृत्ति: ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் என்ற
 மூன்று செய்கைகளை உடையதும் समुपगते றீயே தஞ்சம் என்ற
 டைந்த மயி என்னிடத்தில் अतीव மிகவும் निर्वृत्तगर्व கர்வமற்றதும்
 अथ மேலும் विभ्रमं அழகிய பற்பல விலாஸங்களை दधत् தரிக்கின்
 றதுமான शर्वाणी-भर्तु: பார்வதியின் நாயகனாகிய பாமசிவனுடைய
 सत् அந்த उच्चै: அழகால் உயர்வுற்ற भ्रुवो: புருவங்களுடைய युगलं

இரண்டும் வ: உங்களுக்கு மூய் சேஷமத்தின்பொருட்டு ச்யாத் இருக்கட்டும்.

கருத்து:—சந்திரனும், சூர்யனும் பகவானுடைய கண்கள் என்று ஆகமங்களும், புராணங்களும் கூறுகின்றன. அவ்விருவர்களும் சிவபெருமான் கண்ணாக ஆனபொழுது தனித்திருக்கும் அவர்களுடைய பரிவேஷம் (சுற்றிலுமிருக்கும் வட்டம்) புருவங்களாகத் தோன்றுகின்றன. அவ்விதம் தனித்துக் காணப்படுவது இயற்கைக்கு மாறானதால் அது வோர் அபசகுனமாகக் கருதுவதுண்டு. ஆகவே அசுரர்களுக்குக் கேடுகாலம் நெருங்கிவந்ததின் அறிகுறியாக எந்தப் புருவங்கள் தோன்றுகின்றனவோ, எவை ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்ற செய்கைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றனவோ, அசுரர்களிடத்தில் கட்டிலடங்கா கர்வம் கொண்டிருந்தபோதிலும் நீயே சரணம் என்று திருவடியில் வீழ்ந்து கிடக்கும் ஏழையாகிய என்னிடத்தில் சற்றும் கர்வம் இல்லாததும், அழகிய விலாஸங்கள் பொருந்தியதுமாகிய அந்த பாமசிவனின் இரண்டு புருவங்கள் ஐசுவர்யத்தை அளிக்கட்டும்.

युग्मे रुक्माब्जपिङ्गे ग्रह इव पिहिते द्राग्ययोः प्राग्दुहिता

शैलस्य ध्वान्तनीलाम्बररचितवृहत्कञ्चुकोऽभूत्प्रपञ्चः ।

ते तैनेते पविते त्रिदशवरघटामितजैतोग्रशस्त्रे

नेते नेते भवेतां द्रुतमिह भवतामिन्द्रियाश्वान्नियन्तुम् ॥ ५ ॥

பு.மீ.மே ருக்மாஃஜபிங்மே மீ.ஹ இவ பிஹிதே

ஈ.ரா.மீ.யயோ: ப்ரா.மீ.ஈ.ஹித்ரா

ஸைஸ்ஸய யீவாந்தநீலாம்ஃபராசிதஸீருஹத்-

கஞ்சகோடஹுத் ப்ரபஞ்ச: ।

தே த்ரைநேத்ரே பவித்ரே த்ரிடிஸவரவடாமித்ரா-

ஜைத்ரோமீ.ஸஸ்த்ரே

நேத்ரே நேத்ரே ஹவேதாம் ஈருதமிஹ

ஹவதாமிந்ஈ.ரியாஸ்வாந்.வியந்தும் ॥ 5

பாக் முன்பு சௌக்ய மலைகளில் சிறந்த ஹிமவானுடைய துஹிதா பெண்ணாகிய பார்வதியால் சுகமாஜ-பிஜ் தங்கத் தாமரைபோல் மஞ்சளாகிய யயோ: எந்தக் கண்களுடைய யுமே இரண்டு பிஹிதே மூடப்பட்டபொழுது ப்ரப: உலகம் ப்ரஹே இவ் க்ரகணத்தில் போல் ஸ்வாந்த-நிலாம்பர-ரவீத-வூஹக்ஞசு: இருளாகிற கறுப்பு வஸ்திரத்தால் செய்த பெரிய கஞ்சகத்தை உடையதாக பாக் உடனே அமூத் ஆனதோ விதசவர-படா-மித்ர-ஜை-ப-ர-ச-வ-சிறந்த தேவக்கூட்டத்திற்கு எதிரிகளான அசுரர்களை ஜயிப்பதற்கு உக்ரமான ஆயுதங்களாயும் லைநே பரமசிவனுடையதாயும் பவிலே பரிசுத்தங்களாயு மிருக்கின்ற தெ நேரே அந்தக் கண்கள் இஹ இங்கு துத் சீக்கிரம் பவதா, உங்களுடைய இन्द्रியாபாந் இந்திரியங்களாகிற குதிரைகளை நியந்து அடக்குவதற்கு நேரே ஸாரதிகளாக பவதா ஆகட்டும்.

கருத்து :—பரமசிவன் கண்கள் சூர்ய சந்திர வடிவமான தால் பார்வதி ஒரு சமயம் அவருடைய கண்ணைப் பொத்திய பொழுது உலகத்தை, க்ரகணம் பூர்ணமாய் ஏற்பட்ட ஸமயத் தில் போல் இருள் கவிந்து மூடிக்கொண்டுவிட்டது. அசுரர்களை வெல்வதற்குச் சிறந்த ஆயுதமான அந்தப் பரமசிவன் கண்கள் எனது இந்திரியங்களாகிற குதிரைகளை அடக்குவதில் ஸாரதிகளாக ஆகட்டும்.

குறிப்பு :—பரமசிவன் வலதுகண் திறந்தால் பகலும் மூடினால் இரவும் ஏற்படுகிறது என்று புராணங்களில் காண்கிறது. அவ்விதமே க்ரகணங்கள் கூட பார்வதி சிவன் கண்களை மூடுவதாலேயே உண்டாகின்றன என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

चण्डीवक्त्रार्पणोच्छोस्तदनु भगवतः पाण्डुरुक्पाण्डुगण्ड-

प्रोद्यत्कण्डं विनेतुं वितनुत इव ये रत्नकोणैर्विघृष्टिम् ।

चण्डार्चिर्मण्डलाभे सततनतजनध्वान्तखण्डातिशौण्डे

चाण्डीशे ते श्रिये स्तामधिकमवनताखण्डले कुण्डले ते ॥ ६ ॥

சண்மீவக்தார்பணைச்சேமஸ்ததிநுமவதஃ

பாண்மருக்பாண்மமண்ம-

ப்ரோடித்கண்மம் விநேதும் விதநுத இவயே

ரத்னகோணர்விவரஷ்டம் ।

சண்மார்சிரமண்மலாலே ஸதநதஜன-

ய்வாந்தவண்மாதிரெளண்மே

சாண்மீஸ்தேஸ்ரியேஸ்தாமயிக-

மவனதாவண்மலே குண்மலே தே ॥ 6

சுடீ - வசு - ப்ரேக்ஷி: சண்மதேவியின் முகத்தில் சம்பனம்
செய்ய விரும்பிய ஸ்வாத: பகவானாகிய பாமசிவனுடைய பாண்டு-
பாண்ட-பாண்ட-பாண்ட குண்டல காந்தி பட்டு வெளுத்த கன்னத்தில்
உண்டாகும் தினைவ வினேதும் இவ போக்குவதற்குப்போல் யே எந்
தக் குண்டலங்கள் ததநு அதன் பக்கங்களில் ரதகோ: இரத்தின
மிழைத்த ஓங்களால் விவ்ரீ உரகவதை விநுத: செய்கின்ற
னவோ; சாண்டி-மண்டலமே சூர்யமண்டலத்தின் ஒளி பொருந்திய
வைகளும், சத-நத-ஜன-வாந்த-வாந்த-திசுரே எப்பொழுதும் தனது
மலரடிகளில் பணிந்த ஜனங்களுடைய உள்ளத்தில் உண்டான
இருளை அழிப்பதில் மிகத் தேர்ச்சிபெற்றவைகளும், அவனதா-
வாந்தே தேவேந்திரனால் வணங்கப்பட்டதுமான சாண்டி பாமசிவ
னுடையதான தே அந்த குண்டலங்கள் வ: உங்களுக்கு
அதிக அதிகமாக சிவ சம்பத்தின் பொருட்டு சா இருக்கட்டும்.

கருத்து:—பாமசிவன் காதில் இரத்தினமிழைத்து சூர்ய
மண்டலம்போல் ஒளி வீசிக்கொண்டு தொங்கும் எந்த குண்ட
லங்கள், தனது ஒளியால் அவர் கன்னங்களை வெண்மை
யாகத் துலங்கச் செய்துகிறதானோ; சிவன் சண்மீசுவரியின்
இதழைப் பருக ஆவலோடு அசைந்து அணுகியபொழுது
கன்னத்தில் இருக்கும் தினைவ அகற்றுவதற்குப்போல் எவை
கள் உராயுகின்றனவோ; தன்திருமலரடி பணிந்து ஸேவிப்
போர் உள்ளத்தின் இருளை அகற்றுவதில் திறன்புண்டவை

கனும், தேவேந்திரன் பணிவதுமான சண்டிசுவானுடைய
அந்த குண்டலங்கள் உங்களுக்கு அதிகமான சம்பத்தை
கொடுப்பவைகளாய் இருக்கட்டும்.

खद्वाङ्गोदग्रपाणेः स्फुटविकटपुटो वक्त्ररन्ध्रप्रवेश-

प्रेक्षदञ्चत्फणोरुधसदतिधवलाहीन्द्रशङ्कां दधानः ।

युष्माकं कम्प्रवक्त्राम्बुरुहपरिलसत्कर्णिकाकारशोभः

शश्वत्ताणाय भूयादलमतिविमलोत्तुङ्गकोणः स घोणः ॥ ७ ॥

வட்வாங்மோடி மரபாணை; ஸ்மடவிகடபுடோ

வக்த்ராந்யர்ப்ரவேஸ

ப்ரேப்ஸுதிஞ்சத்மனோருஸ்வஸதிபவளாஹீந்ர-
சங்கரம்டியான;

யுஷ்மாகம் கம்ரவக்த்ராங்ஸுருஹபரிலஸத்-

கர்ணிகாகாரசோஹ;

ஸ்ஸ்வத் த்ராணாய ஹுயாடிமதி-

விமலோத்துங்மகோண: ஸவேயாண: || 7

स्फुट-विकट-पुटः தெளிவாய் உயர்ந்த சுற்றுப்ரதேசத்தை
உடையதும், वक्त्ररन्ध्र - प्रवेश - प्रेक्षदञ्चत्-फणो-रुधसदति-धवला-हीन्द्र - शङ्कां
வாயாகிற த்வாரத்திற்குள் நுழைய விருப்பங்கொண்டு, பட
மெடுத்து பெருமூச்சுவிடும் மிக வெள்ளையான பெரிய பாம்போ
என்ற ஸந்தேகத்தை दधानः செய்துகொண்டும் कम्प्र-वक्त्रा-म्बुरुह-
परिलसत्-कर्णिका-कार-शोभः அழகிய தாமரையின் நடுவில் விளங்கும்
கர்ணிகைபோன்ற காந்தியுடையதும், अति - विमलो - सुङ्ग - कोणः
மிகவும் பரிசுத்தமாய் உயர்ந்த நுனியை உடையதுமான
खद्वाङ्गोदग्रपाणेः கட்வாங்கம் என்ற ஆயுதத்தைத் தாங்கிய கையை
உடைய பாமசிவனுடைய सः அந்த घोणः மூக்கு युष्माकं உங்க
ளுடைய त्राणाय காப்பாற்றுவதற்காக शश्वत् எப்பொழுதும் அல்
भूयात् திறமையோடுகடியதாக இருக்கட்டும்.

கருத்து:—கையில் கட்வாங்கம் தாங்கி நிற்கும் பாமசிவ னுடைய முகத்தில் விளங்கும் மூக்கு உயர்ந்திருப்பதால், வாய் என்னும் பிலத்வாரத்தில் ப்ரவேசிக்க விருப்பம் கொண்டு படமெடுத்துச் சீறும் பாம்போ வென்ற ஸந்தேகத்தை உண்டாக்குவதும், மேலும் முகமாகிற செந்தாமரைக் கிடையில் ஒளிரும் கர்ணிகார புஷ்பத்தின் வடிவம் கொண்டதும், துனியில் சற்று மேல்தூக்கி முகத்திற்குக் கவர்ச்சி யளிப்பது மாகத் துலங்கும் அந்த மூக்கு உங்களை எப்பொழுதும் காக்க வேண்டும்.

குறிப்பு:— கட்வாங்கம் துனியில் மண்டையோட்டையுடை ஓர் தடி.

क्रुद्यत्यद्वा ययोः स्वां तनुमतिलसतोर्विस्वितां लक्षयन्ती

भर्ते स्पर्धातिनिघ्ना मुहुरितरवधूशङ्कया शैलकन्या ।

युष्मांस्तौ शश्वदुच्चैरबहुलदशमीशर्वरीशातिशुभ्रौ

अव्यास्तां दिव्यसिन्धोः कमितुरवनमल्लोकपालौ कपोलौ ॥

க்ரு^{டி}ய^{த்}ய^{த்}ய^{டி}யா யயோ^ஃ ஸ்வாம் தனுமதிலஸதோர்-

ஸிம்ஸிதாம் லக்ஷயந்தி

ஹர்த்ரே ஸ்பர்யாதிநிவ்^{நா} முஹுரிதாவய^{தி}.

ஸங்கயா ஸைலகன்யா ।

யுஷ்மாம்ஸ்தௌ ஸப்ர்வடி^{ஸ்சைசாஸஹு^ஸலடிஸம்}.

ஸர்வரீஸாதிஸ^{ஹு^{ரோ}ள}

அவ்யாஸ்தாம் ழிவ்யஸிந்^{யோ^ஃ} கமிதுரவனமல்-

லோகபாலௌ கபோலௌ ॥ 8

அதிலசதோ: மிகவும் ப்ரகாசிக்கின்ற யयो: எந்த கபோலங் கனில் விஸ்விதா் ப்ரிதிபலித்த ஸ்வா் தநு தன் சரீரத்தை லக்ஷயந்தி பார்த்துக்கொண்டு இतरவधूशङ्कया வேறு ஸ்த்ரீ என்ற ஸந்தேகத் தினால் ஶைலகன்யா மலைமகளாகிய பார்வதி ஸ்பர்धातिनिघ्ना அருயை கவிந்தவளாக ஹ்வே பர்த்தாவினிடத்தில் முहु: அடிக்கடி க்ருद्यति கோபித்துக்கொள்ளுகிறாளோ, அஃ ஆச்சரியம். அவஹுல-தசமீ-சர்வரீஷா-திஸுப்ரௌ சுக்லபக்ஷத்து தசமியில் உள்ள சந்திரனைப்போல்

மிகவும் வெருப்பானவைகளும் அவனமலோகபாலீ வணங்கும்
விஷ்ணு முதலிய லோக பாலர்களை உடையவைகளும் ஆன
தீவ்யசிங்ஹோ: தேவ கங்கைக்கு கமிது: பர்த்தாவாகிய பரமசிவ
னுடைய து அழகாயிருப்பதால் புகழ்பெற்ற கபாலீ கன்னங்கள்
சுயத் எப்பொழுதும் யுமான் உங்களை உச்ச: உயர்ந்த நிலையில்
இருக்கும்படி அய்யாஸி காப்பாற்றவேண்டும்.

கருத்து :—அலம்பித் துடைத்து விளங்கும் ஸ்படிகக் கல்
போன்ற சிவபெருமான் கன்னங்களில் பார்வதி அன்னை தனது
நிழலையே கண்டு வேறு ஸ்திரீ இருப்பதாய் நினைத்து பர்த்தாவி
னிடம், சக்களத்தியிடம் உள்ள பொருமையால் அதிகமாய்
கோபிக்க நேருகிறது. அத்தகைய சக்லபக்ஷ தசமி சந்திரன்
போல் துலங்குவதும், இந்திரன், விஷ்ணு முதலிய லோக
பாலர்கள் வணங்குவதுமான கங்கா தேவியினிடம் அன்பு
கொண்ட பரமசிவனுடைய கன்னங்கள் நம்மைக் காத்து
இரகதிக்கவேண்டும். 8

यो भासा भात्युपान्तस्थित इव निभृतं कौस्तुभो द्रष्टुमिच्छन्

सोत्थस्नेहान्नितान्तं गलगतगरलं पत्युरुच्चैः पशूनाम् ।

श्रोत्रप्रेम्णा यमार्द्रा पिवति गिरिसुता सम्पदः सातिरेका

लोकाः शोणीकृतान्ता यदधरमहसा सोऽधरो वो विधत्ताम् ॥

யோ ஹாஸா ஹாத்யுபாந்தஸ்யித இவ நிஹ்ருதம்

கௌஸ்துஹோ டிராஷ்டுமிச்சம்

ஸோத்ஸநேஹாந்நிதாந்தம் மலமதமாளம்

பத்யுருச்சை: பஸூனாம் ।

ப்ரோடி யத்ப்ரேம்னா யமார்திரா பிவதி மிரிஸுதா

ஸம்படி: ஸாதிரேகா

லோகா: ஸோணீக்ருதாந்தா யடியரமஹஸா

ஸோஸ்யரோ வோ வியத்தாம் । 9

நிதான்த் அதிகமான சோத்ஸநேஹா பாலாழியிலிருந்து உடன்
பிறந்த நட்பினால் பசுநா பத்யு: பசுபதியாகிய பரமசிவனுடைய

गल-गत-गरलं कमुत्तिलिङ्गं कालकूट विषத்தை दष्टं पार्ष्ण
தற்கு ஐஞ் விரும்பிக்கொண்டு நிமூத் தனிமையில் உபாந்தஸ்தி:
அருகில் இருக்கும் கௌஸ்தும: இவ் 'கௌஸ்துபாத்தினம்போல் ய:
எந்த உதடு பாசா ஒளியினால் பாதி ப்ரகாசிக்கின்றதோ ப்ரோத்ரேணா
பொங்கி எழும் உவகையால் அரீ நனைந்த கிரிசுதா பார்வதி ய்
எந்த உதட்டை பிவதி பானம் செய்கிறாளோ, யததரமஹசா எந்த
உதட்டின் ஒளியால் லோக: உலகங்கள் யாவும் ஶோணிதூதா: சிவப்
பாகச் செய்யப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றனவோ ச: அந்த
அதர: உதடு வ: உங்களுக்கு சாதிர்கா: உலகத்திலிருக்கும் சம்பத்
துக்கனிலும் மேன்மை தங்கிய சம்பத: சம்பத்துக்களை உத: அதிக
மாக விததி செய்தும.

கருத்து :—பாமசிவனுடைய கமுத்திற்கு சற்று உயரத்
தில் இருக்கும் உதடு பாலாழியில் உடன் பிறந்த காலகூட
விஷத்தைக் கண்டு இன்புற விரும்பி கௌஸ்துபம்தான் வந்து
விட்டதோ என்று பார்ப்போர்களை நினைக்கச் செய்கிறது.
உவகைப் பெருக்கால் மெய் மறந்து பார்வதி தேவி இந்த
உதட்டையே பருகுகிறாள். இது தனது பாவிய ஒளியால்
உலகனைத்தையும் சிவப்பாகச் செய்கிறது. இத்தகைய
பெருமை வாய்ந்த சிவபெருமானுடைய கீழ் உதடு நமக்கு எல்
லாவற்றிலும் மேம்பட்ட சம்பத்துக்களை அளிக்கவேண்டும்.

अत्यर्थं राजते या वदनशशधरादुद्गलचारुवाणी-

पीयूषाम्भःप्रवाहप्रसरपरिलसत्फेनविन्द्वावलीव ।

देयात्सा दन्तपङ्क्तिश्चिरमिह दनुदायाददौवारिकस्य

द्युत्या दीप्तेन्दुकुन्दच्छविरमलतरप्रोन्नताग्रा मुदं वः ॥ १० ॥

அத்யர்ஸம் ராஜதே யா வடினஸஸஸயரா-

பீயூஷம்ஹ:ப்ரவாஹப்ரஸரபரிலஸத்-

பீயூஷம்ஹ:ப்ரவாஹப்ரஸரபரிலஸத்-

தேனஸிந்தி வாஸலீவ ।

தேயாத் ஸா தந்தபங்க்திஸ்சிரமிஹ
 துதாயாதிௌவரிகஸ்ய
 தீயுத்யா தீப்தேந்தி-குந்திச்-மவிரமலதா-
 ப்ரோன்னதாமீரா முடிம் வஃ || 10

யா எந்த பல்வரிசை வदनशशधरात् முகமாகிய சந்திரனிட
 மிருந்து उदलत्-चारु-वाणी-पीयूषा-म्भःप्रवाह-प्रसर-परिलसत्-फेनविन्द्वावली इव
 வெளிவரும் அழகிய வார்த்தைகளாகிற அமிருதத்தின் ப்ரவா
 ஹத்தில் விளங்கும் நுரைத்துளிகளின் வரிசை போல் अत्यर्थ
 அதிகமாய் राजते ப்ரகாசிக்கின்றதோ वुल्या ஒளியால் दीप्तेन्दु-कुन्द-
 च्छविः ப்ரகாசிக்கும் சந்திரன், குந்தமலர் இவைகளின் கார்த்தியை
 உடையதும் अमलतर-प्रोचता-ग्रा சற்றும் அழுக்கில்லாமல், கூரிய
 நுனியை உடையதுமாகிய दनु-दायाद-दौवारिकस्य தனுவின் வம்சத்
 தில் பிறந்த பாணசுரனுடைய வாயிற் காப்பான் ஆகிய பாம
 சிவனுடைய सा பக்தர்களின் உள்ளத்தின் இருளை அகற்றுவ
 தால் புகழ்பெற்ற दन्तपंक्तिः பற்களின் வரிசை इह இவ்வுலகி
 லேயே चिरं வெகுகாலம் அழிவற்ற सुद் சந்தோஷத்தை वः உங்க
 ளுக்கு देयात् கொடுக்கவேண்டும்.

கருத்து :—எந்தப் பல்வரிசை, முகமென்னும் சந்திரனில்
 நின்று பெருகும் அழகிய மொழி என்னும் அமிருதப் பெருக்
 கின் நுரைபோல் தோற்றுகிறதோ; பூர்ண சந்திரன், குந்த
 மலர் இவைகளுக்கொப்பான சோபை உடையதும், வெளுத்
 துச் சுத்தமாய்க் கூரிய நுனியுடையதுமான, பாணசுரன்
 வாயில்காப்போனும், பக்தர்கள் வேண்டுகோளை நிறைவேற்று
 பவருமான பாமசிவனுடைய அப்பல்வரிசை உங்க ளுக்கு
 ஆனந்தத்தை கொடுக்கவேண்டும். 10

न्यक्कुर्वन्नुर्वराभृन्निभघनसमयोद्घुष्टमेघौघघोषं

स्फूर्जद्वाध्युत्थितोरुध्वनितमपि परब्रह्मभूतो गभीरः ।

सुव्यक्तोऽव्यक्तमूर्तेः प्रकटितकरणः प्राणनाथस्य सत्याः

प्रीत्या वःसंविदध्यात्फलविकलमलं जन्म नाथस्य नादः ॥११॥

நயக்குர்வன் னுர்வராஹ் நுன்னிலவனஸமயோடி-

வஹ்ஷ்டமேவௌ வடிவோஷம்

ஸ்வஹ்ஜடி வார்ய்யுத்யிதோருய் வனிதம்பி

பாஸ்யாஹ்மஹுதோமஹீர் |

ஸஹ்வயக்தோஹ்வயக்தமுர்தே ப்ரகடிதகாணீ

ப்ராணநாயஸ்ய ஸத்யா

ப்ரீத்யா வஃ ஸம்விடிய்யாத்மலவிகலமலம்

ஜன்ம நாயஸ்ய நாடி || 11

उर्वरा-भूमि-धन-समयो - द्युष्ट - मेघौघ - घोषं மலைபோன்ற மழை
காலத்திய மேகக்கூட்டங்களின் சப்தத்தையும், स्फूर्जत्-वायुस्थितो-
धनितं अपि கொந்தளிக்கும் ஸமுத்திரத்தின் னின்று கிளம்பிய
பெரிய சப்தத்தையும். न्यक्कुर्वन् அடக்கிக்கொண்டும் परब्रह्मभूतः
ஓம்கார ரூபமாய் நாத வடிவத்தோடு விளங்கும் பரப்ராஹ்மரூப
மாயும் गभीरः காம்பீர்யம் பொருந்தியதும், सुव्यक्तः மிகத் தெளி
வானதும், प्रकटित-करणः கேட்போரின் வெளி, உள் புலன்களை
விளக்குவதும் ஆன, अव्यक्तसूतैः அவ்யக்தம் என்று கூறப்படும்
மூலப்ரக்ருதியை சரீரமாக உடையவரும் नाथस्य உலகனைத்திற்
கும் நாதனாயும், सत्याः பதிவ்ரதா சிரோமணியான ஸதீதேவிக்கு
प्राणनाथस्य ப்ராணநாதனுமாகிய பரமசிவனுடைய नादः சப்த
மானது प्रीत्या அன்பினால் वः உங்களுடைய फल-विकलं பயனற்ற
जन्म ஜன்மாவை अलं போதுமானதாக संविद्व्यात् செய்ய
வேண்டும்.

கருத்து :—மழை காலத்து மேகக் கூட்டங்கள் கர்ஜித்த
லையும், சமுத்திரத்தின் அலைகளின் கொந்தளிப்பின் இரைச்
சலையும் கீழடக்கிக் கொண்டும், பரப்ராஹ்ம வடிவமாயும், கம்
பீரமாயும், மிகத் தெளிவானதும், கேட்போரின் மனதிற்கு
வெளிச்சமுட்டுவதுமான, ப்ரக்ருதியைத் தனது சரீரமாய்
ஏற்றுக்கொண்டவரும், உலகனைத்திற்கும் நாதனாயும், ஸதீ
தேவியின் ப்ராணநாதனுமாகிய பரமசிவனுடைய நாதம் அன்பி
னால் உங்களுடைய பயனற்ற இந்த ஜன்மத்தை இத்துடன்
போதுமானதாகச் செய்யட்டும். 11

भासा यस्य तिलोकी लसति परिलसत्फेनविन्द्वर्णवान्त-

व्यामित्रेवातिगौरस्तुलितपुरसरिद्वारिपूरप्रसारः ।

पीनात्मा दन्तभाभिर्भृशमहहकारातिभीमः सदेष्टां

पुष्टां तुष्टिं कृषीष्ट स्फुटमिह भवतामट्टहासोऽष्टमूर्तेः ॥ १२ ॥

ஹாஸா யஸ்ய த்ரிலோகீ லஸதி பரிலஸத்-

மேநஸிந்ஹீ வர்ணவாந்தர்

வ்யாமத்நேவாதிமௌஸ்துலிதஸ-ஹஸரிஹீ-

வாரிபூரப்ரஸாரஃ ।

பீனாத்மா டந்தஹாவிர் ஹீருஸமஹஹஹகா-

ராதிஹீமஃ ஸதேஷ்டாம்

புஷ்டாம் துஷ்டிம் க்ருஷீஷ்ட ஸம-ஹமிஹ ஹவதா-

மட்டஹாஸோஷ்டமூர்தேஃ ॥ 12

யஸ்ய எந்த அட்டஹாஸத்தினுடைய பாசா காந்தியால் திலோகீ மூன்று உலகமும் பரிலஸத்-பேன-விந்ஸ்வர்த்: விளங்கும் துரைக்கூட்டத்தை உடைய ஸமுத்திரத்திற்குள் வ்யாமத்ர இவ முழுகியதுபோல் லஸதி பிரகாசிக்கின்றதோ. அதிமௌ: மிக வெளுப்பாயும் துலித-சுர-சரித்-வாரி-பூர-ப்ரஸார: ஸமமாக செய்யப் பட்ட தேவ கங்கையின் பாவாஹத்தின் பாவுதலை உடைய தும், டந்தமாபி: பற்களின் ஒளிகளால் பீனாத்மா வளர்ந்து பெருத்த உருவம் உடையதும், அஹஹகாராதி-மீம: அஹஹஹகாரத்தினால் மிகப் பயங்கரமாயும் இருக்கின்ற அஷமூர்தே: பூமி முதலிய எட்டு சரீரமுடைய பரமசிவனுடைய (ச: அந்த) அஹாச: அட்டஹாஸம் இஹ இங்கேயே பவதா உங்களுக்கு சதா எப்பொழுதும், இஹ விரும்பியதும் புஷ்ட் நிறைந்ததும் ஆன துஷ்டி சந்தோஷத்தை மூசம் மிகவும் ஸுட் நன்றாக க்ருஷீஷ்ட செய்யட்டும்.

கருத்து:—பஞ்ச பூதங்கள், சந்திரன், சூர்யன், ஆத்மா ஆகிய எட்டு உருவம் கொண்ட பரமசிவனுடைய எந்த அட்டஹாஸத்தில் முவுலகும் துரை நிறைந்த ஸமுத்திரத்தில் முழுகியதுபோல் இருந்துகொண்டு, ஒளியால் தேவகங்கைக்கு நிகராகத் தன்னைச் செய்துகொள்கின்றதோ; பற்களின் ஒளியால் வளர்ந்து அஹஹஹ என்று சத்திப்பதால் பயங்கரமாய்

இருக்கும் அந்த அட்டகாஸம் நமக்கு விரும்பியதைக்
கொடுத்து சந்தோஷத்தைச் செய்பட்டும். 12

सद्योजाताख्यमाप्यं यदु विमलमुदग्वर्ति यद्वामदेवं

नाम्ना हेम्ना सदृक्षं जलदनिभमघोराह्वयं दक्षिणं यत् ।

यद्वालार्कप्रभं तत्पुरुषनिगदितं पूर्वमीशानसंज्ञं

यदिव्यं तानि शम्भोर्भवदभिलषितं पञ्च द्युर्मुखानि ॥ १३ ॥

ஸத்யோஜாதாவ்யமாய்யம் யது விமலமுதமஃ -

வர்த்தி யதீவாமதேவம்

நாம்னா ஹேம்னா ஸதருக்ஷம் ஜலநில-

மயோராஹ்வயம் திக்ஷிணம் யத் ।

யதீவாலார்க்கப்ரஹம் தத்புருஷநிமஜிதம்

பூர்வமீஸானஸம்ஜ்ஞம்

யதீவியம் தாநி ஸம்ஹோர்ஹவதிலிஷிதம்

பஞ்ச ததீயர்முவாநி ॥ 13

யத் 3 பாமசிவனுடைய எந்த முகம், விமலம் அழுக்கற்றதும்
ஆப்ய் மேற்கு நோக்கியதும் சயோஜாதாஃ ஸத்யோஜாதம் என்று
பெயருள்ளதாயும் இருக்கிறதோ, யத் யாதொரு முகம் உதரவதி
வடக்கு நோக்கி, நாமா பெயரால் வாமதேவம் என்றும்
ஹேநா தங்கத்தோடு சதக்ஷம் ஸமமாயும் இருக்கிறதோ, யத் யாதொரு
முகம் ஜலநிம் மேகத்திற்கு நிகரானதும் அஹோரஹ்ய் அகோரம்
என்று பெயரை உடையதும் தக்ஷிணம் தெற்கு நோக்கியதாகவும்
இருக்கின்றதோ, யத் எந்த முகம் வால்க் - ப்ரம் இளம் கதிரவ
னுடைய காந்தியை உடையதாகவும் தத்புருஷ-நிநிடதம் தத்புருஷன்
என்ற பெயரால் குறிக்கப்பட்டதும். பூர்வம் கிழக்கைநோக்கியது
மாக இருக்கிறதோ யத் எந்த வதனம் திவ்ய் தேவ லோகத்தை
நோக்கி இருந்துகொண்டு இசாஸஞ்ஞம் ஸகானன் என்று பெயர்
பூண்டதாக இருக்கிறதோ ஸம்மோ: பாமசிவனுடைய தானி அந்த
பஞ் ஐந்து முகங்கள் ஸததிலிஷிதம் உங்களுடைய விருப்
பத்தை தது: கொடுக்கட்டும்,

கருத்து :— பரமசிவனுக்கு ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் என்ற ஐந்து முகங்கள் முறையே மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேல் என்று ஐந்து திக்குகளைப் பார்த்து இருக்கின்றன. அதில் ஸத்யோஜாதம் வெளுப்பாயும், வாமதேவம் தங்க நிறமாயும், அகோரம் மேகத்திற்கு நிகராயும், தத்புருஷம் இளம் கதிரவன் போன்றதாயும், ஈசானம் நெருப்பு போன்றதாயும் இருப்பதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. பரமசிவனுடைய அந்த முகங்கள் உங்களுடைய விருப்பத்தை பூர்த்திசெய்யட்டும். 13

आत्मप्रेम्णा भवान्या स्वयमिव रचिताः सादरं सांवनन्या

मध्या त्रिस्रः सुनीलाञ्जननिभगररेखाः समाभान्ति यस्याम् ।

आकल्पानल्पभासा भृशरुचिरतरा कम्बुकल्पाश्विकायाः

पत्युः सात्यन्तमन्तर्विलसतु सततं मन्थरा कन्धरा वः ॥१४॥

ஆத்மப்ரேம்ணா ஸ்வான்யா ஸ்வயமிவ ரசிதாஃ

ஸாடிரம் ஸாம்வனன்யா

மஷ்யா திஸ்ரஃ ஸுநீலாஞ்ஜனநிஹ-

மரேவாஃ ஸமாஹாந்தி யஸ்யாம் ।

ஆகல்பானல்பஹாஸா ஹ்ருஸுருசிரதரா

கம்ஸு-கல்பாம்ஸிகாயாஃ

பத்யுஃ ஸாத்யந்தமந்தர்விலஸது ஸததம்

மந்ஸரா கந்ஸரா வஃ ॥ 14

भवान्या பார்வதியினால் ஆத்மப்ரேम्णा தன்னிடத்தில் உள்ள ப்ரியத்தினால் (சுயநலத்தை விரும்பியதால்) சாடர் ஆதரவோடு சா்வனன்யா மயக்கும் திறனுடைய மध्या மையினால் स्वयं தானாக रचिता इव செய்யப்பட்டவைபோல் त्रिस्रः மூன்று सुनीलाञ्जन-निभ-गररेखाः மிகக் கறுப்பான அஞ்ஜனத்திற்கு நிகரான கழுத்துக் கோடுகள் यस्यां எந்தக் கழுத்தில் समाभान्ति விளங்குகின்றனவோ आकल्पा - नल्प - भासा அலங்காரங்களின் அதிகமான காந்தியால் भृश-रुचिरतरा மிகவும் அழகானதும் कम्बुकल्पा சங்குபோன்றதும் मन्थरा அழகால் நிறைந்ததுமான अश्विकायाः पत्युः பார்வதி தேவி

யின் பர்த்தாவாகிய சிவனுடைவ சா அந்த கந்தா கழுத்து சதத்
எப்பொழுதும் வ: உங்களுடைய அந்த: உள்ளத்தில் அய்யன் மிக
வும் விலசது துலங்கட்டும்.

கருத்து :- தேவர்களும் அசுரர்களும் சேர்ந்து பாற்கட
லைக் கடைந்தபொழுது காலகூடம் என்னும் விஷம் வெளிக்
கிளம்பி உலகையே அழிக்கத் தொடங்கியது. அப்பொழுது
சிவபெருமான், விஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடைய வேண்டு
கோளுக்கிணங்கி அதை உட்கொள்ளத் தொடங்கினார். பார்
வதீதேவி தன் பர்த்தாவிற்கு ஏதாகிலும் தீங்கு கேரிட்டு
விடுமோ என்று அஞ்சி பரமசிவன் கழுத்தில் ஸாம்வனன்
என்ற கறுப்புமையால் செய்த கோடுகளோ என்று சந்தேகிக்
கும்படி சிவன் கழுத்தில் மூன்று ரேகைகள் துலங்குகின்றன.
அணிந்த ஆயிரக்கணக்கான ஆபாணங்களின் ஒளியால் மிக்க
அழகுவாய்ந்ததும், சங்குபோல் துலங்குவதும் எழில் நிரம்பி
யதுமான பார்வதி நாதனாகிய சிவபெருமானின் அந்தக்
கழுத்து உங்கள் உள்ளத்தில் பரகாசிக்கவேண்டும். 14

वक्त्रेन्दोर्दन्तलक्ष्याश्चिरमधरमहाकौस्तुभस्याप्युपान्ते

सोत्थानां प्रार्थयन्त्यः स्थितिमचलभुवे वारयन्त्यै निवेशम् ।

प्रायुङ्क्तेवाशिषो यः प्रतिपदममृतत्वे स्थितः कालशतोः

कालं कुर्वन् गलं वो हृदयमलभयं क्षालयेत्कालकूटः ॥ १५ ॥

வக்த்ரோந்தே.ரார்டிந்தலக்ஷ்யாஸ்சிரமயரமஹா-

கௌஸதுஹஸ்யாப்யுபாந்தே

ஸோத்யானாம் ப்ரார்யயந்யஃ ஸ்யிதிமசலஹுவே

வாரயந்த்யை நிவேஸம் ।

ப்ராயுங்க்தேவாஸரிஷோயஃப்ரதிபடிமம்ருதத்வே

ஸ்யிதஃ காலஸத்ரோஃ

காலம் குர்வன் மலம் வோ ஹ்ருடியமலமயம்

க்ஷாலயேத் காலகூடஃ ॥ 15

சோத்யானா் உடன்பிறந்த வக்த்ரோ: முக சந்திரனுக்கும் டந்த-
லக்ஷ்யா: புற்களின் ஒளியாகிய லக்ஷ்மிக்கும், அஹ-மஹ-கௌஸ்துமஸ்யாபி

கீழுதடு ஆகிற பெரிய கௌஸ்துப மணிக்கும் ஸ்யாந்தே அருகில்
 சிதி இருத்தலை சிர் வெகுசூலம் பாரியந் விரும்பிக்கொண்டு,
 நிவெச் தனக்கு இருப்பிடத்தை வாரயந்தே தடுக்கின்ற அசுல-புவே
 மலையின் பெண்ணாகிய பார்வதிக்கு ய: எந்த காலகூடம் பரிபத்
 அடிக்கடி அமர்த்வே அமிருத நிலையில் சித: இருந்துகொண்டு
 அசிவ: ஆசீர்வாதத்தை பாயுதேவ பாயோகம் செய்ததுபோலும்;
 காலசூ: பமனை வென்ற பாமசிவனுடைய எல் கழுத்தை கால்
 கறுப்பாக குவீந் செய்துகொண்டும் இருக்கிறதோ அய் இந்த
 காலகூ: காலகூடம் என்னும் விஷம் வ: உங்களுடைய ஹதயமல்
 உள்ளத்தின் அழுக்கை காலயேத் அலம்பி அகற்றட்டும்.

கருத்து :—பகவான் காலகூடத்தை உட்கொள்ளும்பொ
 முது பர்த்தாவிற்ரு கெடுதி நேர்ந்துவிடுமே என்று அஞ்சி
 பார்வதிதேவி காலகூடத்திற்கு சிவன் உடம்பில் இடமளிக்
 காமல் தடுத்துக்கொண் டிருந்தாள். ஆனால் காலகூடம் தன்
 னுடன் பிறந்த பாமசிவன் முகசந்திரனோடும், பற்களின் ஒளி
 யாகிற லக்ஷ்மியோடும், இதழ் என்னும் கௌஸ்துபத்தோடும்
 சேர்ந்து வாழவிரும்பி தான் அமிருதத்திற்கு ஒப்பான நிலையை
 ஏற்றுக்கொண்டது. (அதாவது அமிர்தம் அழிவற்றதாக்குகின்
 றது எல்லோரையும்) பார்வதிக்கு நித்ய சௌமாங்கல்யத்தை
 யும் ஆசீர்வதித்தது. பாமசிவன் கழுத்தை கறுப்பாகச்செய்த
 அந்த காலகூடம் உங்களுடைய உள்ளத்தின் அழுக்கை
 அகற்றவேண்டும்.

15

प्रौढप्रेमाकुलाया दृढतरपरिरम्भेषु पर्वेन्दुमुख्याः

पार्वत्याश्चारुचामीकरवलयपदैरङ्कितं कान्तिशालि ।

रङ्गनागाङ्गदाह्यं सततमविहितं कर्म निर्मूलयेत् तत्

दोर्मूलं निर्मूलं यद्धृदि दुरितमपास्यार्जितं धूर्जटेवः ॥ १६ ॥

ப்ரௌபிப்ரேமாகுலாயா ட்ரூதரபரிர்ம்மேஷு
 பர்வேந்ரீமுவயா:

பார்வத்யாஸ்சாருசாமீகாவலயபடை-

ரங்கிதம் காந்திஸாலி !

ரங்மன்னாமாங்மடிஃயம் ஸததமவிஹிதம்

கர்ம நிர்மூலயேத் தத்

தோர்மூலம் நிர்மலம் யதீய்ருதி டுரிதமபாஸ்-

யார்ஜிதம் யுர்ஜடேர்வஃ || 16

புரீ-புரீ-கூனா: அநிகமான அன்பு நிறைந்தவளான பவீந்து-
 மூலா: பூர்ணிமா சந்திரன்போன்ற முகத்தை உடைய பார்வத்யா:
 பார்வதியினுடைய டடதர-பரிர்மேபு இறுகத்தழுவும் சமயத்தில்
 வார-வாமிகர-வலய-படை: அழகிய தங்கவளைகளின் அடையாளங்க
 ளால் அகிதம் அடையாளம் செய்யப்பட்டதும், கான்தி-சாலி காந்தி
 யால் துலங்குவதும் ரஜ்ஜாஜ்ஜதவ் ஒளிநுகின்ற நாகங்களால்
 செய்த தோள்வளைகள் நிரம்பியதும் ஆன துர்ஜதே: பரமசிவனு
 டைய நிர்மல் பரிசுத்தமான துர்மல் கைகளின் அடிப்பக்கம் வ:
 உங்களுடைய டுதி உள்ளத்தில் அகிதம் வெகு நாட்களாக
 சேர்த்துவைத்த யத் எந்த துரிதம் பாப மிருக்கின்றதோ தத் அதை
 அபாஸ்ய அகற்றி அவிஹிதம் நிஷித்தமான கம் கர்மாவை (நிஷித்த
 கர்மாவைச் செய்ததால் உண்டான பாபத்தை) சதத் எப்பொ
 ழுதும் நிர்மலயேத் அழிக்கவேண்டும்.

கருத்து:—உவகைப் பெருக்கால் பொங்கி எழும் ஆர்
 வத்தோடு பார்வதிதேவி இறுகத் தழுவும் தருணத்தில், தேவி
 கையில் அணிந்த தங்கவளைகள் அமுந்தி அடையாளம் செய்
 ததும், காந்தி நிரம்பியதும், ஒளிரும் நாகங்களால் செய்த
 தோள்வளைகள் நிரம்பியதும், பரிசுத்தமானதுமான பரமசிவன்
 கைகளின் அடிப்பக்கம், உங்கள் மனதிலிருக்கும் காமக்ரோ
 தாதிகளை விலக்கி நிஷித்தகர்மாவை அனுஷ்டித்ததினால் உண்
 டாகிய பாபத்தையும் வேரறுக்க வேண்டும். 16

कण्ठाश्लेषार्थमाप्ता दिव इव कमितुः स्वर्गसिन्धोः प्रवाहाः
 क्रान्त्यै संसारसिन्धोः स्फटिकमणिमहासंक्रमाकारदीर्घाः ।
 तिर्यग्विष्कम्भभूतास्त्रिभुवनवसतेः भिन्नदैत्येभदेहाः
 बाहा वस्ता हरस्य द्रुतमिह निवहानंहसां संहरन्तु ॥ १७ ॥

கண்ாஸ்லேஷார்யமாப்தா டிவ இவ கமிது:
 ஸ்வர்மஸிந்யோ: ப்ரவாஹா:
 க்ரான்த்யை ஸம்ஸாரஸிந்யோ: ஸ்மடிகமணிமஹா
 ஸம்க்ரமாகாரதீர்வா: |
 திர்யமீ விஷ்கம்ஹலுதாஸ்த்ரிஹுவனவஸதோர்
 லின்னசைத்யேஹதேஹா:
 வ்ரஹா வஸ்தா ஹரஸ்ய டீருதமிஹ
 நிவஹாநம்ஹஸாம் ஸம்ஹாந்து || 17

கமிது: ஆசைநாயகனாகிய दिव: ஸ்வர்கலோகத்தினுடைய
 कण्ठाश्लेषार्थ கழுத்தைத் தழுவிக்கொள்வதற்காக आप्ता: பாப்பப்
 பட்ட स्वर्गसिन्धो:, தேவகங்கையினுடைய प्रवाहा इव ப்ரவாஹங்
 கள் போன்றவைகளும் संसारसिन्धो: ஸம்ஸாரமென்னும் மஹா
 ஸமுத்திரத்தினுடைய क्रान्त्यै தாண்டுதலுக்காகக் கட்டிய स्फटिक-
 मणि-महा-संक्रमाकार-दीर्घा: ஸ்படிகத்தால் கட்டிய பெரிய பாலம்
 போல் நீளமாயும் त्रिभुवन-वसते: மூன்று உலகமாகிய வீட்டிற்கு
 तिर्यग्विष्कम्भभूता: குறுக்கே போடப்பட்ட விட்டங்களாக இருப்ப
 வைகளும் भिन्न-दैत्येभदेहा: யானைவடிவம் கொண்ட அந்தகாசுர
 னுடைய தேஹத்தை பிளந்தவைகளும் ஆன हरस्य பணிந்தோர்
 பிணியை அகற்றும் பரமசிவனுடைய ता: கேட்போர் விருப்பங்
 களை அள்ளிக்கொடுப்பதால் புகழ்பெற்ற அந்த बाहा: கைகள்
 इह இப்பொழுது द्रुतं சீக்கிரமாக व: உங்களுடைய अंहसां பாபங்
 களுடைய निवहान् கூட்டங்களை संहरन्तु ஒழிக்கட்டும்.

கருத்து:—பரமசிவன் தாண்டவம் செய்யும்பொழுது ஆகா
 யத்தில் விரித்த நீண்ட நான்கு கைகள், தேவகங்கை தனது

ஆசை நாயகனாகிய தேவலோகத்தைக் கழுத்தில் தழுவிக்கொள்வதற்கு ஆர்வத்தோடு நீட்டிய ப்ரவாஹங்களாகிற கைகள் போலவும், ஸம்ஸாரம் என்ற கடக்க முடியாத ஸமுத்திரத்தைக் கடக்க ஸ்படிகத்தால் கட்டிய பாலம்போல் நீளமாகவும், மூன்று உலகமாகும் வீட்டிற்குக் குறுக்கே இடப்பட்ட விட்டங்கள் போலவும் துலங்குகின்றன. அந்தகாசரணை வென்ற பாமசிவனுடைய அந்த நான்குகைகளும் உங்களுடைய தீவினைகளை அழித்தருளட்டும்.

குறிப்பு:—தேவகங்கை ஆகாயத்தில் பெருகுவதால் ஆகாயத்தை கங்கையின் நாயகனாக கவிகள் வர்ணிப்பது வழக்கம்.

17

वक्षो दक्षद्विषोऽलं सरभरविनमदक्षजाक्षीणवक्षो-

जान्तर्निक्षिप्तशुभन्मलयजमिलितोद्भासिभस्मोक्षितं यत् ।

क्षिप्र तद्रक्षचक्षुःश्रुतिगणफणरत्नौघभाभीक्ष्णशोभं

युष्माकं शश्वदेनः स्फटिकमणिशिलामण्डलाभं क्षिणोतु ॥१८॥

வகேசுதா டிசுஷ்டி^௧ விஷோ^௨லம் ஸ்மரஹ^௩வின -

மடி^௪ டிசுஷ்டஜாக்ஷீணவகேசுதா

ஜாந்தர்நிக்ஷிப்தஸாம்^௫ஹன்மலயஜமி^௬விதோடி^௭ -

ஹாலிலி^௮ஸ்மோக்ஷிதம் யத் ।

க்ஷிப்ரம் தடி^௯ ருக்ஷசக்ஷ^{௧௦}ஸ்ருதிமணமண -

ரத்னௌய ஹாஹீக்ஷணஸோஹம்

யுஷ்மாகம் ஸஸ்வடி^{௧௧}நஃ ஸ்மடிகமணிஸிலா -

மண்பலாஹம் க்ஷிணோது ॥ 18

सर-भर-विनमद्-दक्षजा-अक्षीण - वक्षोजान्तः-निक्षिप्त-शुभन्-मलयज-मिलितोद्भासि உவகைப் பெருக்கால் வணங்கிய பார்வதி தேவியின் பெருத்த கொங்கைகளுக் கிடையே பூசப்பட்டு துலங்கும் சந்தனம் ஒட்டிக்கொண்டதால் ஒளி வீசுகின்றதும் எசுஸோகித் திருநீறு பூசப்பட்டதும் ஆன दक्ष-द्विषः தக்ஷன் பகைவனான பாம

சிவனுடைய யத் எந்த வகை: மார்பு ரூக்ஷ-வக்ரு: ஸ்ருதி-கண-புண-ரஸௌ-
அமிஷ-சௌ க்ருரமான ஆபரணங்களாகிற பாம்புக் கூட்டங்க
ளின் படங்களிலிருக்கும் இரத்தினக் கூட்டங்கள் இரட்டிப்
பான காந்தியுடையதும் சுவத் எப்பொழுதும் ஸ்படிகமணி-
மண்டலம் ஸ்படிகக் கற்களின் கூட்டத்தினுடைய காந்தி யுடைய
தும் ஆன தத் அந்த மார்பு யுஷாக் உங்களுடைய என: பாபத்தை
கிப் சீக்கிரம் அல் போதுமளவு கிணுது அழிக்கட்டும்.

கருத்து:— உவகைப் பெருக்கோடு சற்று வணங்கிய
பார்வதி அன்னையின் சந்தன மணிந்த கொங்கைகளைத் தழுவி
யதால் ஒட்டிக்கொண்ட சந்தனத்தை உடையதும், திருநீறு
பூசியதும், அணியாயிருக்கும் பாம்புகளின் படங்களில் ஒளிரும்
இரத்தினங்களின் கிரணங்களால் இரண்டு மடங்கு சோபிப்
பதும், ஸ்படிகக் கற்களின் குவியல் போன்றதுமான சிவபெருமா
னுடைய மார்பு உங்களுடைய பாபத்தை அழித்து
அருளட்டும். 18

मुक्तामुक्ते विचित्राकुलवलिलहरीजालशालिन्यवाञ्च-

न्नाभ्यावर्ते विलोलद्भुजगवस्युते कालशतोर्विशाले ।

युष्मच्चित्तत्रिधामा प्रतिनवरुचिरे मन्दिरे कान्तिलक्ष्म्याः

शेतां शीतांशुगौरे चिरतरमुदरक्षीरसिन्धौ सलीलम् ॥ १९ ॥

முக்தாமுக்தே விசித்ரா குலவலிலஹரி -

ஜாலஸாலின்யவாஞ்சன் -

நாமயாவர்தே விலோலஜ்ஜ-ஜமவாயுதே

காலஸத்ரோர் விஸாலே ।

யுஷ்மச்சித்தத்ரியாமா ப்ரதினவருசிரே

மந்திரே காந்திலக்ஷ்மியா:

ஸேதாம் ஸீதாம்ஸு-மௌரே சிரதாமுஜா -

க்ஷீராவின்யௌ ஸலீலம் ॥ 19

मुक्तामुक्ते முத்துக்களை உடையதும் விசித்ரா-குல-வலி-ல-
சாலினி பற்பல விதமாய் ஆச்சரியம் நிறைந்த மடிப்புக்களின்

துடர்களால் ப்ரகாசிப்பதும் அவாநாப்யாவதே கீழ்நோக்கி ஆழ
மாய்ச் செல்லும் நாபியாகிற சுழலை உடையதும் விலோத-புஜா-
வரயுதே இங்கு மங்குமாய்ச் சுற்றும் சிறந்த பாம்புகளோடு கூடிய
தும் விசாலே விஸ்தாரமானதும் ப்ரதிநவரவிரே ஒவ்வொரு க்ஷணத்தி
லும் புதிது புதிதான எழில்கொண்டதும், கான்திலக்ஷ்யா: காந்தி
என்னும் மஹாலக்ஷ்மிக்கு மந்நிரே இருப்பிடமாயும் சிதாங்குரே
சந்திரன்போல் வெளுத்ததும் ஆன காலசத்ரோ: யமனை உதைத்த
பாமசிவனுடைய உதர-கிரகிந்யை வயிறு என்னும் பாற்கடலில்
யுஷ்மத-விதாமா உங்கள் மனது என்னும் மஹாவிஷ்ணு விரதர்
வெகுநாள் சலில் உதஸாஹத்தோடு கூடியதாக சேதா படுத்
திருக்கட்டும்.

கருத்து:—இந்தச் சிலாகத்தில் பாமாசார்யர் தான் பார்த்
துச் சொல்லும் ஜனங்களுடைய மனதை மஹாவிஷ்ணுவாயும்,
பாமசிவன் உதரத்தை பாற்கடலாகவும் வர்ணித்துள்ளார். அத
னால் சிவபெருமான் உதரத்திற்குக் கூறும் விசேஷணங்கள்
பாற்கடலோடும் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அதற்
கேற்ற கருத்தை நாம் இங்கு காணவேண்டும்.

பாலாழி, முத்துச் சிப்பிகள் நிறைந்தும், திரை திரையாக
துடர்ந்துவரும் அலைகளோடு கூடியும், ஆழமான சுழல்கள்
சூழ்ந்தும், பல பாம்பு முதலிய ஜல ஜந்துக்கள் நிரம்பியும்,
லக்ஷ்மி தேவிக்கு இருப்பிடமாயும், சந்திரன் உள்ளடங்கி
இருப்பதால் அவனுடைய ஒளியால் அதிகம் வெளுத்தும்,
புதிது புதிதான காந்தியை உடையதாகவு மிருக்கிறது. பாம
சிவன் மார்பும் முத்துமலை அணிந்தும். அழகிய அலைகள்
போன்ற மூன்று மடிப்புகள் அமைந்தும், சுழல்போல் ஆழ
மான நாபியோடு கூடியும், அணியாய் அணிந்த நாகங்கள்
நிரம்பியும், ஒளிக்கோர் இருப்பிடமாகவும் சந்திரன்போல்
வெண்மையாயும், கணத்திற்கோர் அழகுவாய்ந்ததாயும் சிரப்
புற்று விளங்குகிறது. இவ்விதம் பாற்கடல்போன்ற சிவபெரு

மான் வயிற்றில் உங்கள் மனது மஹாவிஷ்ணுவிற்கு நிகராக இன்புற்று சயனம் செய்து கெரண்டிருக்கட்டும்.

குறிப்பு :—மஹாவிஷ்ணு பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளுவதில் த்ருப்தி கொண்டவர். ஆகவே மனதை விஷ்ணுவாய் குறித்ததால் சிவன்வயிருகிற பாற்கடலில் அது படுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று கூறி இருக்கிறது. மனது எப்பொழுதும் அங்கேயே இன்புற்று நிற்கட்டும் என்பது பொருள். 19

वैयाघ्री यत्र कृत्तिः स्फुरति हिमगिरेर्विस्तृतोपत्यकान्तः

सान्द्रावश्यायमिश्रा परित इव वृता नीलजीमूतमाला ।

आवद्धाहीन्द्रकाञ्चीगुणमतिपृथुलं शैलजाक्रीडभूमिः

तद्वो निश्श्रेयसे स्याज्जघनमतिघनं बालशीतांशुमौलेः॥ २० ॥

வையாவீரீ யத்ர க்ருத்திஃ ஸ்ஹுரதி ஹிம,மிரோர்
விஸ்த்ருதோபத்யகாந்தஃ

ஸாந்தீராவஸ்யாயமிஸ்ரா பரித இவ வ்ருதா
நீலஜீமூதமாலா ।

ஆஸ்டீயாஹீந்தீரகாஞ்சீமணமதிப்ருஹம்
ஸௌலஜாக்ரீஹமீஃ

ததீவோ நிஸ்ரோயஸே ஸ்யாஜ்ஜயனமதிவ்யனம்
வாலஸீதாம்ஸுமௌளேஃ ॥ 20

யத்ர என்கு வैयाघ्री புஷ்யினுடையதான க்ருதி: தோல் ஹிமகிரே: ஹிமவானுடைய விஸ்துத-பத்யகாந்த: விஸ்தாரமான தாழ்வரைகளில் சாந்தாவஸ்யா-மிஸ்ரா நெருக்கமான பனித்திரையோடு கலந்ததும் பரித: நான்குபக்கத்திலும் வ்ருதா சூழ்ந்த நீலஜீமூத-மாலா இவ நீருண்டு கறுத்த மேகத்துடர்போல் ஸுரதி ப்ரகாசிக்கின்றதோ, அவடாஹீந்ர-காஞ்சீகுண் பாம்பாலான ஒட்டியாணத்தை கட்டிக்கொண்டதும், அதிபுதுல் மிகப்பெருத்ததும், ஶைலஜா-கிரீட - மூமி: மலையாசன் மகளாகிய பார்வதி தேவியின் ச்ருங்கார கேளிகளுக்கு இருப்பிடமாயும் அதிவன் அதிக கனமுடையதுமான வால-ஷீதாங்கு-மூலை: இளம்

சந்திரனைத் தலைக்கு அணியாய் அணிந்த பாமசிவனுடைய த்
பக்தர்களின் இஷ்டங்களை பூர்த்தி செய்வதால் புகழ்பெற்ற
அந்த ஜபன் இடுப்பின் பின்பக்கம் வ: உங்களுக்கு நி:श्रेयसे
மோக்ஷத்திற்காக ச்யாத் இருக்கட்டும்.

கருத்து:—கறுப்பான புலித்தோல் உடுத்தி இமயமலையின்
தாழ்வரையில் படர்ந்த நீருண்ட மேகம்போல் விளங்குகிறதும்,
பாம்பை ஒட்டியாணமாய் கட்டிக்கொண்டதும், பார்வதி தேவி
யின் ச்ருங்கார கேளிக்கு இருப்பிடமாயும், பெருத்து கனமாயு
மிருக்கின்ற இளம்பிறை சூடியின் ஜகனம் உங்களுக்கு மோக்ஷ
சுகத்தைத் தந்து அருளட்டும். 20

पुष्टावष्टम्भभूतौ पृथुतरजवनस्यापि नित्यं त्रिलोक्याः

सम्यग्वृत्तौ सुरेन्द्रद्विरदवरकरोदारकान्ति दधानौ ।

सारावूरु पुरारेः प्रसभमरिघटावसरौ भस्मशुभ्रौ

भक्तैरत्यार्द्रचित्तैरधिकमवनतौ वाञ्छितं वो विधत्ताम् ॥ २१ ॥

புஷ்டாவஷ்டம்ஹஸ்தௌ ப்ருய-தாஜவனஸ்யாபி
நித்யம் த்ரிலோக்யா:

ஸம்ய-வ்ருத்தௌ ஸ-ரேந்திர-விசுவ-
கரோடாரகாந்திம் ட்யானௌ ।

ஸாராவூரு புராரே: ப்ரஸஹமரிவடா-
வஸ்மரௌ ஹஸ்மஸ-ஹரௌ

ஹக்தைரத்யார்-சித்தையிகமவனதௌ
வாஞ்-மிதம் வோ வியத்தாம் ॥ 21

पृथुतर-जवनस्य मिकप् பெரிதான ஜகன ப்ரதேசத்திற்கும்
त्रिलोक्याः अपि மூன்று உலகத்திற்கும் நित्यं என்றும் पुष्टा-वष्टम्भभूतौ
பலம் பொருந்தி பெருத்த தாங்குவதற்கேற்ற ஸ்தம்பங்களாய்
இருப்பவைகளும் सम्यग्वृत्तौ நன்றாய் உருண்டவைகளும் सुरेन्द्र-
द्विरदवर-करोदार-कान्ति தேவேந்திரனின் சிறந்த யானையாகிய ஐராவ
தத்தினுடைய துதிக்கைபோல் சோபையை दधानौ தரிக்கின்ற

வைகளும் சாரீ பொருந்தியவைகளும், ப்ரஸம் பலாத்காரமாய்
அரிஷ்டா-யஸ்ரீ சத்ருக்களின் கூட்டங்களை விழுங்குகின்றவை
களும், ப்ரஸ-சுபுரீ விபூதி பூசி வெளுத்தவைகளும், அயார்-சிசை: மிக
வும் பக்தி மேலீட்டால் அலிந்த மனதை உடைய ப்ரஸ: அடியார்
களால் அதிக இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் அவனது வணங்கப்
பட்டவைகளும் ஆன புராரை: த்ரிபுரர்களின் சத்ருவாகிய பாம
சிவனுடைய ஒரு துடைகள் 5: உங்களுக்கு வாசித் விருப்பத்தை
விததி செய்தப்டும்.

கருத்து :— பெருத்து கனமான ஜகனத்தையும், மூவுல
கத்தையும் தாங்கும் ஸ்தம்பங்கள்போல் இருக்கின்றவை
களும், ஜாவதத்தின் துதிக்கை போல் உருண்டு பெருத்து
நீண்டவைகளும், பலம் பொருந்திக் கொடிய சத்துருக்களையும்
வலுவிலேயே விழுங்கும் திறமை பூண்டவைகளும், விபூதி
பூசியதனால் வெளுப்பானவைகளும், பக்தி மேலீட்டால் உருகிக்
கொந்த மனமுடைய பக்தர்களால் இடைவிடாது பணியப்
படுவதுமான பாமசிவனுடைய துடைகள் உங்களுக்கு விருப்
பத்தைக் கொடுக்கப்டும்.

21

आनन्दायेन्दुकान्तोपलरचितसमुद्रायिते ये मुनीनां

चित्तादर्श निधातुं विदधति चरणे ताण्डवाकुञ्चनानि ।

काञ्चीभोगीन्द्रमूर्ध्ना प्रतिमुहुरुपधानायमाने क्षणं ते

कान्ते स्तामन्तकारेर्द्युतिविजितसुधाभानुनी जानुनी यः ॥२२॥

ஆனந்தாயேந்துகாந்தோபலாசித-

ஸமுத்ரமாயிதே யே முனீனாம்

சித்தாதிர்ஸம் நியாதும் விடியதி சரணே

தாண்டவாகுஞ்சநாநி ।

காஞ்சிஹோத்ரிந்தீரமுர்யீனாம் ப்ரதிமுஹு-

ருபயானாயமானே க்ஷணம் தே

காந்தே ஸ்தாமந்தகாரோர்யீயதிவிஜிதஸுயா-

ஹானுநீ ஜானுநீ வ: ॥ 22

ये एवैवकस् सुनीनां माமுनीवर्कन्तु चित्तादशं मन्त्र
 என்னும் கண்ணாடியை நிதாது வைப்பதற்கு ஐந்துகாந்தோபல-ரவீ-
 சமுதாயிதே சந்திரகாந்தக் கல்லினால் ஆக்கிய பெட்டிகள்போல்
 இருக்கின்றவைகளும், சரணே கால் தாண்டவாகுநானி தாண்டவம்
 செய்யும்பொழுது ஏற்படவேண்டிய பணியை விடவதி செய்யும்
 பொழுது காசி-மோகிந்த-மூர்த்தி இடுப்பில் கட்டிய சிறந்த பாம்புகளு
 டைய தலைகளுக்கு க்ஷண சற்று நேரம் பரிசு: அடிக்கடி உபதானா-
 மானே தலையணைபோல் இருக்கின்றனவோ அந்தகார: யமனை வென்ற
 பாமசிவனுடைய கந்தை கவர்ச்சியுடையவைகளும் யுதி-விஜித-சுபா-
 மானுதி அமிருதத்தையும் சூர்யனையும் ஒளியினால் ஐயித்தவைக
 ளான தெ அந்த ஜானுதி முழங்கால்கள் வ: உங்களுக்கு அநந்தாய
 ஆனந்தத்திற்காக சூர் இருக்கட்டும்.

கருத்து :— பாமசிவன் முழங்கால்கள், மாமுனிவர்கள்
 தங்களது மனங்களைச் செலுத்தி த்யானம் செய்வதால் அவர்
 களின் மனதை வைத்துப் பூட்டுவதற்கு சந்திரகாந்தக் கல்லி
 னால் ஆக்கிய அழகிய இரண்டு பேழைகள்போல் இருக்
 கின்றன. தாண்டவம் ஆடுங்கால் காலே வளைக்கும் தருணத்தில்
 இடுப்பில் ஒட்டியாணம்போல் கட்டப்பட்ட பாம்புகளுடைய
 தலைகள் நீட்டிக்கொண்டிருப்பதால் முழங்காலில் படுகின்றன.
 அதைப் பார்த்தால் இடுப்பில் கட்டிய பாம்புகள் சிறிதுநேரம்
 முழங்காலை தலையணைபோல் வைத்துக் கொள்ளுகின்றன
 என்று தோன்றுகிறது. தனது ஒளியால் அமுதத்தையும்
 சூர்யனையும் ஐயித்த பாமசிவனுடைய அத்தகைய முழங்கால்
 கள் உங்களுக்கு இன்பமூட்டக்கடவது. 22

मञ्जीरीभूतभोगिप्रवरगणफणामण्डलान्तर्नितान्त-

व्यादीर्घानर्घरत्नद्युतिकिसलयितै स्तूयमाने द्युसद्भिः ।

विभ्रत्यौ विभ्रमं वःस्फटिकमणिबृहदण्डवद्भासिते ये

जङ्घे शङ्खेन्दुशुभ्रे भृशमिह भवतां मानसे शूलपाणेः ॥ २३ ॥

மஞ்ஜீரீ லுதலோ திப்ரவா மண வண-

மண் பலாந்தர் நிதாந்த-

வ்யாஜீர் வானர் வரத்ன டீ யுதிகிஸலயிதே

ஸ்தூயமானே டீ யுஸ டீ ஹி:

ஸிஹீ ரத்யௌ விஹீ ரமம் வ: ஸ்மடிகமணி-

ஸீருஹ டீ டிண்வ டீ ஹாவிதே யே

ஜங்வே ஸங்வேந்த் ஸுஹீ ரே ஹீருஸமிஹ ஹவதாம்

மானஸே ஸுலபானே: || 23

மஜ்ஜீரி-மூத-மோகி-மர - ரண-பா-மாடலாந்த-நிதாந்த - ஆதிர்-நர்-ரன
யுதி-கிசலயிதே சலங்கைகளாக ஆக்கப்பட்ட சிறந்த ஸர்ப்பக்
கூட்டங்களின் படங்களின் உள்ளே இருந்து நீளமாய் வீசும்
விலைமதிக்க முடியாத இரத்தினங்களின் ஒளிகளால் துளிர் விடு
கின்றவைகள் போலவும் யுசதி: தேவர்களால் சூயமானே புகழப்
படுகின்றவைகளும் விந்ரம் பற்பல விலாஸங்களை விந்ரயௌ தரிக்கின்ற
வைகளும் ஸபதிக-மணி வுஹீரவத்-மாசிரே ஸ்பதிகத்தால் செய்யப்
பட்ட பெரிய ஸ்தம்பங்கள்போல் விளங்குகின்றவைகளுமாக
யே எந்த முழங்கால்கள் சோபிக்கின்றனவோ சங்கு, சந்திரன்
இவைகளைப்போல் வெளுத்த (தே அந்த) சூலபா: சூலத்
தைக் கையில் ஏந்திய பாமசிவனுடைய ஜடே முன்னங் கால்கள்
வ: உங்களுடைய இஹ இந்த மானசே மனதில் மூர் இடைவிடாமல்
அடிக்கடி பவதாம் இருக்கட்டும்.

கருத்து:—தாண்டவம் செய்யும்பொழுது சலங்கைகளாய்
கட்டிக்கொண்ட பாம்புகளுடைய சிறந்த படங்களின் நடுவில்
துலங்கும் இரத்தினங்களின் நீண்ட ஒளியால் துளிர் விடுகிற
வைகள் போலவும், வானோர்கள் போற்றுவதும், பற்பல விலா
ஸங்களை உடையனவும், ஸ்பதிகக் கல்லால் ஆன பெரிய
தண்டங்கள்போல் (தூண்கள்போல்) விளங்குகிறவைகளும்,
சங்கு சந்திரன்போல் வெளுத்தவைகளுமான சூலமேந்திய சிவ
பெருமானுடைய முன்னங்கால்கள் உங்கள் மனதில் மிகவும்
ஒளியோடு பாகாசிக்கட்டும்.

अस्तोकस्तोमशस्त्रैरपचितिममलां भूरिभावोपहारैः

कुर्वद्भिः सर्वदोचैः सततमभिवृत्तौ ब्रह्मविद्देवलाद्यैः ।

सम्यक् संपूज्यमानाविह हृदि सरसीवानिशं युष्मदीये

श्वस्य क्रीडतां तौ प्रपदवरवृहत्कच्छपावच्छभासौ ॥ २४ ॥

அஸ்தோகஸ்தோமஸஸ்த்ரைபசிதிமமலாம்

ஹூரிஹாவோபஹாரை:

கூர்வடி^ஃ ஹி: ஸர்வதோச்சை: ஸததமஹிவ்ருதௌ

ஸ^ஃரஹ்மவி^ஃதேவலா^ஃயை: ।

ஸம்யக் ஸம்பூஜ்யமானாவிஹ ஹ்ருதி

ஸாவீவானிஸம் யுஷ்மதீயே

ஸர்வஸ்ய க்ரீடதாம் தௌ ப்ரபடிவாஸ^ஃ நுஹத்-

கச்^{ம்}பாவச்^{ம்}ஹாஸௌ ॥ 24

அஸ்தோக-ஸ்தோம-ஸத்ர: அதிகமான ஸ்தோமம், சஸ்திரம் முதலிய ஸ்தோத்திரங்களாலும் ஹூரி-ஹாவோ-பஹாரை: அதிகமான மனவுணர்ச்சிகளாகிற காணிக்கைகளாலும் ஸர்வதா எப்பொழுதும் உச்சை: அதிகமாக அமலா பரிசுத்தமான அபசிதி பூஜையை குர்வதி: செய்கின்ற ப்ரஹ்மவித்^ஃ தேவலா^ஃயை: ப்ரம்ம ஞானிகளான தேவலர் முதலியவர்களால் சதத எப்பொழுதும் அபிவ்ருதௌ சூழப்பட்டனவும் சமயக் நன்றாக சம்பூஜ்யமானே எல்லோராலும் பூஜை செய்யப்படுகின்றவைகளும் அக்ஷமாஸௌ பரிசுத்தமான காந்தியை யுடையவைகளுமான ஸ்வஸ்ய பரமசிவனுடைய து அந்த ப்ரபடி-வ்ருத்-கக்ஷபௌ பாதங்களின்மேல் பக்கங்களாகிற ஆமைகள் ஸரசி இவ் குளத்தில்தோல் இஹ இங்கு யுஷ்மதீயே உங்களுடையதான ஹ்ரி உள்ளத்தில் அநிஸம் எப்பொழுதும் க்ரீடதா விளையாட்டும்.

கருத்து :—ஸ்தோமம், சஸ்திரம் என்பது யாகங்களில் கையாளப்படும் இரண்டுவிதமான மந்திர பாகங்கள். அவைகளை உச்சரித்து மனோ பாவங்களை காணிக்கையாய் அர்ப்பணம் செய்து எப்பொழுதும் பூஜையை செய்கின்ற ப்ரம்ம ஞானிகளாகிய தேவலர் முதலிய மாமுனிவர்கள் சூழ்ந்திருப்பதும், உலகத்திலுள்ள எல்லா பெரியோர்களும் நன்றாய் வழிப்படுவது

மாகிய தூய ஒளியுடைய பாமசிவனுடைய ஆமைகள் போன்ற
பாதத்தின் மேல்பாகங்கள் உங்களுடைய குளம் போன்ற
மனதில் விளையாட்டும். 24

याः स्वयैकांशपातादतिबहुलगलद्रक्तवक्त्रं प्रणुन-

प्राणं प्राक्रोशयन्प्राङ्निजमचलवरं चालयन्तं दशास्यम् ।

पादाङ्गुल्यो दिशन्तु द्रुतमयुगदशः कल्मषप्लोषकल्याः

कल्याणं फुल्लमाल्यप्रकरविलसिता वः प्रणद्धाहिवल्लयः ॥२५॥

யாஃ ஸ்வஸ்யைகாம்ஸபாதாதிதிஸஹல-

மலடி^௧ரக்தவக்த்ரம் ப்ரணுன்ன-

ப்ராணம் ப்ராக்ரோஸயன்ப்ராங்நிஜமசலவரம்

சாலயந்தம் டிஸாஸ்யம் ।

பாடிங்ம^௨ல்யோ டிஸந்து டி^௧ருதமயுமடி^௧ருஸஃ

கல்மஷப்லோஷகல்யாஃ

கல்யாணம் ம^௨ல்லமால்யப்ரகாவிலவிதா

வஃ ப்ராணடி^௧லாஹிவல்யஃ ॥ 25

யாஃ எந்தக் கால் விரல்கள் ஸ்வ தங்களுடைய ஏகாंश - பாता
ஓர் பாகத்தின் வீழ்ச்சியால் பாக முன் காலத்தில் நிஜ தன்னு
டையதான் அசுலவர் சிறந்த மலையாகிய கைலாஸத்தை சாலயந்த்
அசைக்கின்றவனும் அதிவஹு-கலத்-ரக்தவக்த்ரம் மிகவும் அதிகமாய்ப்
பெருகும் ரக்தத்தை உடைய வாயை உடையவனும் ப்ரணு-ப்ராண
நடுங்கும் ப்ராணனை உடையவனும் ஆன தாஸ்ய பத்து முகங்
களை உடைய இராவணனை ப்ராக்ரோஸயந் கதறுமாறு செய்தனவோ;
ப்ரணு-ப்ராணம் ப்ராக்ரோஸயன்ப்ராங்நிஜமசலவரம்: பாம்புகளால் சுற்றப்பட்டவைகளும் கல்மஷபுஷகல்யா:
பாபங்களை எரிப்பதில் திறன்வாய்ந்தவைகளும், பூ-மால்ய-புக்-
விலசிதா: மலர்ந்த மல்லி மாலிக் கூட்டங்களின் விலாஸங்களை
உடையவைகளுமான தா: அந்த அயுதா: ஒற்றை எண்ணிக்கை
யுடைய கண்களைப் படைத்த முக்கண்ணனுடைய பாடாங்குல:
கால் விரல்கள் வ: உங்களுக்கு துத் சீக்கிரமாக கல்யாணமங்கள்த்தை
திசந்து கொடுக்கட்டும்.

கருத்து :—முன்னொரு காலத்தில் இராவணன் கைலயங்
கிரி தனது தேருக்கு வழி மறித்து நிற்கவே அதைத் தூக்கி
வேறு பக்கம் எறிய விருப்பம் கொண்டு மலையின் அடியில்
தோளைக் கொடுத்துத் தூக்கினான். அக்காலத்தில் மலை அசை
வதைக் கண்டு சிவபெருமான் கவனித்துப் பார்த்தபொழுது
இராவணனே அதற்கு நிமித்தம் என்று அறிந்தார். உடனே
தனது கால் கட்டை விரலால் மலையை அழுத்தவும் இராவ
ணன் அதனடியில் சிக்குண்டு நசுங்கி பகவானைக் கதறி ஸ்தோத்
திரித்தான் என்பது புராணம். தனது மலையை அசைக்கின்ற
வனும், நசுங்கும் பராணனை உடையவனும், வாயிலிருந்து
கக்கிய ரத்தத்தை உடையவனும் ஆன இராவணன் எந்த
விரல்களின் ஒரு பாகத்தை அழுத்தமாய் ஊன்றியதால்
கதறினானோ, எந்த விரல்கள் பாம்புகள் சுற்றியவையும், பாபங்
களை எரித்து அருள்புரிவனவும், மலர்ந்த மல்லி மாலைகள்
போலும் இருக்கிறதானோ, முக்கண்ணனுடைய அந்த விரல்
கள் தாமதமின்றி உங்களுக்கு மங்களங்களைச் செய்யட்டும். 25

प्रहप्राचीनवर्हिःप्रमुखसुरवरप्रस्फुरन्मौलिसक्त-

ज्यायोस्तनोत्करोस्त्रैरविरतममला भूरि नीराजिता या ।

प्रोदग्राग्रा प्रदेयात्ततिरिव रुचिरा तारकाणां नितान्तं

नीलग्रीवस्य पादाम्बुरुहविलसिता सा नखाली सुखं वः ॥२६॥

ப்ரஹ்வப்ராசீன ஸ்ரஹி:ப்ரமுவஸுரவர-

ப்ரஸ்மூரன்மௌலிஸக்த-

ஜ்யாயோரத்னோத்கரோஸ்ராவிரதமமலா

ஹூரி நீராஜிதா யா ।

ப்ரோதமீராமீரா ப்ரேயாதத்திரிவ ருசிரா

தாரகாணம் நிதாந்தம்

நீலமீவஸ்ய பாடிம்ஸுருஹவிலவிதா

ஸா நவாலீஸுவம் வ: ॥ 26

யா எது அமலா பரிசுத்தமாயும் ப்ரஹ் - ப்ராசீனவஹி: - ப்ரமுக - ஸுரவர -
ப்ரஸுரன்-மூலி-ஸக்த-ஜ்யாயோ-ரனோ-ஸ்கரோஸ்த்: வணங்கிய தேவேந்திரன் முத்

லிய சிறந்த தேவர்களுடைய தலையில் வைத்த கிரீடங்களில் ஒளிரும் பெரிய ரத்தினங்களின் கிரணங்களால் அவிரத் இடை விடாமல் மூர அடிக்கடி. நிராஜிதா ஹாரத்தி எடுக்கப்பட்டதோ ; மோதா-மோ மேல்தூக்கிய துனியை உடையதும் ருசிரா அழகிய தாரகாணி நகத்திரங்களுடைய ததிரிவ கூட்டத்தைப்போன்றதும் ஆன நீலமீவசு கறுத்த கழுத்தை உடைய பாமசிவனுடைய பாடாம்புருஹ-விலசிதா தாமரை அடிகளில் துலங்கும் சா அந்த நவாலி நகங்களின் வரிசை வ: உங்களுக்கு நினாந் மிகவும் சுவஸுகத்தை ப்ரதேயாட் கொடுக்கட்டும்.

கருத்து :—தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்கள் விழுந்து பணியும்பொழுது தலையிலிருக்கும் கிரீடங்களில் ஒளிரும் இரத்தினங்களின் கிரணங்களால் ஹாரத்தி எடுக்கப்பட்டது போல் தோற்றுவதும், பரிசுத்தமாய்த் துலங்குவதும், பாதத் தின் துனியில் தலை தூக்கி நிற்பதும், நகத்திரங்களின் கூட் டத்தைப்போல் எழில்வாய்ந்ததும், தாமரையை ஒத்த பாதங் களில் ப்ரகாசிப்பதுமான நீலகண்டருடைய கால் நகங்களின் வரிசை உங்களுக்கு இன்பத்தை அளிக்கட்டும். 26

सत्याः सत्याननेन्दावपि सविधगते ये विकासं दधाते

स्वान्ते स्वां ते लभन्ते श्रियमिह सरसीवामरा ये दधानाः ।

लोलं लोलम्बकानां कुलमिव सुधियां सेवते ये सदा स्तां

भूत्यै भूत्यैणपाणेर्विमलतररुचस्ते यदाम्भोरुहे वः ॥ २७ ॥

ஸத்யா: ஸத்யாநநேந்ஜாவபி ஸவியமதே

யே விகாஸம் டியாதே

ஸ்வாந் தே ஸ்வாம் தே ஸஹந்தே ஸ்ரியமிஹ ஸாஸீ

வாமரா யே டியாஸீ ।

லோலம் லோலம்ஸகானாம் குலமிவ ஸயியாம்

ஸேவதே யே ஸஜா ஸ்தாம்

ஹுத்யை ஹுத்யைணபாணேர்விமலதாருச-

ஸ்தே பஜாம்ஹோருஹே வ: ॥ 27

யே எந்த பாதகமலங்கள் சயா: பதிவாதாசிரோமணியான பார்வதீதேவியின் ஆனநேந்திர முகம் என்னும் சந்திரன் சவிதரதே சதி அபி அருகில் இருந்தபோதிலும் விகாச மலர்ச்சியை தவிர்த்து தரிக்கின்றவோ, தே அமர: அந்த இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சரசிவ குளத்தில் போல் சுவாந்தே மனதில் யே எந்தத் தாமரைகளை தவிர்த்துத் தரித்துக்கொண்டு இஃ இங்கு சுவா தன்னுடைய திரி கார்த்தியை லமந்தே அடைகிறார்களோ, லே சஞ்சலமான லேலம்காசா வண்டினங்களுடைய குலம் இவ் கூட்டத்தைப்போல் சுவியா குல் புத்திமான்களின் கூட்டம் யே எந்தத் தாமரைகளை சதா எப் பொழுதும் சேவதே லேவிக்கிறதோ, மூலா பஸ்மத்தினால் விமலதர- சுவ: மிக வெண்மையான கார்த்தியை உடைய ணபாணி: மாணக் கரத்தில் தாங்கிய பாமசிவனுடைய தே அந்த பதாம்மோஹே பாதகம லங்கள் வ: உங்களுக்கு மூலே ஐச்வர்யத்தின் பொருட்டு சுவ இருக்கட்டும்.

கருத்து:—இரவில் சந்திரோதய மாவதால் தாமரை மலருவதில்லை என்பது உலக மறிந்தவிஷயம். தாமரைகள் குளத்தில்தான் மலரும் என்பதும், வண்டினங்களே அவை களில் மொய்த்துக்கொள்ளும் என்பதும் அனைவரும் உணர்ந் ததே. சிவபெருமான் திருவடிகளாகும் தாமரைகளோ பார்வதீ தேவியின் முகமென்னும் பூர்ணசந்திரன் அருகில் இருக்கும் பொழுதும் மலருகிறது. வானோர்கள் இவைகளை உள்ளத்தில் தரித்தபோதிலும் தாமரை ஓடையில் உள்ள ஒளி குன்றாமல் அங்கும் வீசுகிறது. வண்டினங்களைப்போல் அறிவாளிகளின் தொகுதிகள் இடைவிடாமல் இந்த பாதத்தாமரைகளில் மொய்த்துக்கொள்கின்றன. (அதாவது எப்பொழுதும் இவற்றை மனத்தில் தரிக்கின்றன) வேதத்தின் வேற்றுரு வாகிய மாணக் கையில் தாங்கிய சிவனுடைய திருவடிகள் என்னும் தாமரைகள் உங்களுக்கு ஐச்வர்யத்தை அளிக்க வேண்டும்.

येषां रागादिदोषाक्षतमति यतयो यान्ति मुक्तिं प्रसादात्
 ये वा नम्रात्ममूर्तिद्युसद्विपरिषन्मूर्ध्नि शेषायमाणाः ।
 श्रीकण्ठस्यारुणोद्यच्चरणसरसिजप्रोत्थितास्ते भवाख्यात्
 पारावाराचिरं वो दुरितहतिकृतस्तारयेयुः परागाः ॥ २८ ॥

யேஷாம் ராமாஜிதோஷாக்ஷதமதி யதயோ
 யாந்தி முக்திம் ப்ராஸாடாத்
 யே வா நம்ராத்மமூர்த்திடி யுஸடி நுஷிபரிஷன் -
 மூர்ய நி ஸேஷாயமாணாஃ ।
 ஸ்ரீகண்ஸ்யாருணேடி யச்சாணஸாவீஜ -
 ப்ரோத்யிதாஸ்தே ஹவாவ்யாத்
 பாராவராச்சிரம் வோ டுரிதஹதிக்ருத -
 ஸ்தாரயேயுஃ பராமாஃ ॥ 28

येषां எவைகளுடைய ப்ராஸாடாத் அனுக்ரகத்தால். ராஜாதி-தோஷ-
 ஷதமதி ராகம், த்வேஷம் முதலிய தோஷங்களால் கெடாத
 புத்தியோடு யதய: இந்திரியங்களை அடக்கிய ஸன்யாவிகள்
 முக்தி மோக்ஷத்தை யான்தி அடைகின்றார்களோ யே வா எவைகள்
 நமரா-தம்மூர்தி-யுசத்-நுஷி-பரிஷத்-மூர்தி வணங்கிய, அஷ்டமூர்த்தியாகிய
 தன்னுருவமான தேவர், இருஷிகணங்கள் இவர்களுடைய
 தலையில் ஷேயமாணா: ப்ராஸாத மாலையாக இருக்கின்றனவோ ஸ்ரீகண்தஸ்ய
 அழகுவாய்ந்த கமுததை உடைய பாமசிவனுடைய அருண-யச்சரண-
 சரசிஜ-ப்ரோத்யிதா: கால் என்னும் அழகோடு மலரும் செந்தாமரையி
 னின்று கிளம்பியவைகளும் துரித-ஹதிக்ருத: பாபங்களின் அழித்த
 லைச் செய்கின்றவைகளுமான தெ அந்த பராஜா: தூளிகள் ப்ராஸாதா
 ஸம்ஸாரம் என்னும் பராவாராத் ஸமுத்திரத்தினின்று வ: உங்களை
 சிரம் வெகுகாலம் தாரையே: கரையேற்றவேண்டும்.

கருத்து:--புலன்களை அடக்கித் துறவறம்பூண்ட மஹான்
 கள் எந்த பாத தூளிகளின் அனுக்ரகத்தால் ராகம் த்வேஷம்
 முதலிய தோஷங்களால் கெடுக்கப்படாத மனதோடு

மோக்ஷத்தை அடைகிறார்களோ, எந்தத் தூளிகள் பாமசிவன்
காலில் வணங்கிய தேவர்களின், தலையில் அலங்காரமாலே
போல் சோபிக்கின்றனவோ, மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற
கால்களினின்று உண்டாகிய சிவபெருமானுடைய அந்தப்
பாததூளிகள் பாபத்தை ஒழித்து ஸம்ஸாரமென்னும் ஸமுத்
திரத்தினின்று உங்களைக் கரையேற்றவேண்டும். 28

भूम्ना यस्यास्तसीम्ना भुवनमनुसृतं यत्परं धाम धाम्नां
साम्नामाम्नायतत्त्वं यदपि च परमं यद्गुणातीतमाद्यम् ।
यच्चांहोहनिरीहं गहनमिति मुहुः प्राहुरुच्चैर्महान्तो
माहेश तन्महो मे महितमहरहमोहरोहं निहन्तु ॥ २९ ॥

ஹும்நா யஸ்யாஸ்தஸீம்நா ஹுவனமனுஸ்ருதம்
யத்பரம் ஧ாம ஧ாம்நாம்
ஸாம்நாமாம்நாயதத்வம் யத்பி ச பரமம்
யத் பரமணாதீதமாதித்யம் ।
யச்சாம்ஹோஹன்னிரீஹம் மஹனமிதிமுஹம்
ப்ராஹ்ருச்சைர்மஹாந்தோ
மாஹேஸம் தன்மஹோ மே மஹிதமஹாஹர்-
மோஹரோஹம் நிஹந்த ॥ 29

யச्य எதனுடைய, அஸ்தசீம்நா எல்லையற்ற பூம்நா பெருமையி
னால் புவன் உலகு அநுசுத் வ்யாபிக்கப்பட்டதோ, யத் யாதொன்று
சாம்நா சாந்தமான ஧ாம்நா தேஜஸ்களுக்கும் பர மேலான ஧ாம இருப்
பிடமாய் இருக்கிறதோ அபிச மேலும் யத் யாதொன்று பரம்
மேலான அநாயதத்வ் வேதங்களின் உட்கருத்தா யிருக்கிறதோ
யத் எது அங் உலகத்திற்கே ஆதியாயும் குணாதித் ஸத்வம், ரஜஸ்,
தமஸ் என்ற குணங்களைக் கடந்ததாய் மிருக்கிறதோ யத்
யாதொரு தேஜஸ்ஸை அஹ்-ஹ பரபத்தை அழிப்பதாயும் நிரிஹ்
ஆசையற்றதாயும் ரஹ் அறிய முடியாததாயும் (இருக்கிறது)

इति என்று महान्तः பெரியோர்கள் सुहुः அடிக்கடி उच्चैः உரக்க प्राहुः கூறுகிறார்களோ महितं எல்லோர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட तत् அந்த माहेशं மஹேச்வானுடைய महः தேஜஸ்ஸு அहरहः ஒவ்வொருநாளும் मे என்னுடைய मोहरोहं மோஹத்தின் முனையை निहन्तु அறுக்கட்டும்.

கருத்து:— பாமசிவன் மேனி ஒளி உலகம் முழுவது மளாவி சூர்யன் சந்திரன் முதலிய தேஜோ வடிவமாய் நமக்குத் தோன்றுகிறது. அது எல்லா தேஜஸ்ஸுக்கும் மேற்பட்ட தாய் விளங்குகிறது. வேதத்தின் மேலான கருத்தாக இருக்கிறது. ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்று முக்குணமுடையவன் பாக்ருதியைக் கடந்து அது நிற்கிறது. அதைப் பெரியோர்கள் பாபங்களை அகற்றுவதாயும், ஆசை அற்றதாயும் இருப்பதாய் அடிக்கடி உரக்கக் கூறுகிறார்கள். அனைவரும் பூஜிப்பதான சிவனுடைய அந்த காந்தி தினமும் ஒங்கி வளரும் என்னுடைய மோஹத்தின் முனையை அகற்றவேண்டும். 29

श्री शिवकेशादिपादान्तवर्णनस्तोत्रम् समाप्तम्

॥ श्री शिवकेशादिपादादित्त वरन्नन स्तोत्रात्तम् मुற்றिற்று ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्री वेदसारशिवस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ வேதஸார சிவ ஸ்தோத்ரம்

पशूनां पतिं पापनाशं परेशं

गजेन्द्रस्य कृत्तिं वसानं वरेण्यम् ।

जटाजूटमध्ये स्फुरद्राज्ज्वारिं

महादेवमेकं सरामि सरारिम् । १ ॥

பசுநாடம் பதிம் பாபநாஸம் பரேஸம்

மஜேந்திரஸ்ய க்ருத்திம் வஸானம் வரேண்யம் ।

ஜடாஜூடமயே ஸ்ஹ-ரஜ்ஜ்வாரிம்

மஹாதேவமேகம் ஸ்மராமி ஸ்மராரிம் ॥ 1

பசுநாடம் பசுக்கள் எனக் கருதப்படும் ஜீவன்களுக்கு பதி
யஜமானனும், பாபநாஸம் பாபத்தை ஒழிப்பவரும், பரேஸம் பாமேச்
வானும், ரஜேந்திரஸ்ய சிறந்த யானையினுடைய க்ருதி தேசலை வஸானம்
அணிந்துகொண்டவரும், வரேண்யம் எல்லோராலும் சேவிக்கத்தக்க
வரும், ஜடாஜூடமயே ஜடைக்கூட்டத்திற்கிடையே ஸ்ஹராஜ்வாரி
விளங்கும் கங்காஜலத்தை உடையவரும், மஹாதேவ தேவர்களுக்
குத் தேவனும், எக் ஒப்பு உயர்வற்றவரும் ஆன சாரி மன்ம
தனை வென்ற சிவனை சாரமி சிந்திக்கின்றேன்.

கருத்து :— ப்ராணிகள் அனைத்துக்கும் பதியாயும்,
தீவினையை அகற்றும் பாமேச்வரனாயும், சிறந்த யானையின்
தேசலை தரித்தவனாயும், அனைவராலும் போற்றத் தகுந்தவ

னும், ஜடையின் இடையே ஒளியுடன் கூடிய கங்காஜலத்தை உடையவனாயும், காபன் பகைவனாயுமிருக்கும் இணையற்ற தேவாதி தேவனை நான் த்யானம் செய்கிறேன்.

குறிப்பு:— சைவவேதாந்தத்தில் ஜீவன்கள் அனைத்தையும் பசுக்களாகவும், பாமசிவனை அவைகளுக்குப் பதியாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. கடவுளின் கருணையில்லாவிடில், அறிவு படைத்திருந்தபோதிலும் ஜீவன்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. இடையன் பசுக்களைப்போல் ஜீவன்களை கட்டி வைப்பதற்கும், அவிழ்த்து விடுவதற்கும் உரிமை அவருக்கே உண்டு; என்பதாலும், அவ்விதம் கூறுவது பொருந்தி இருக்கிறது. 1

महेश सुरेश सुरातिनाशं

विभुं विश्वनाथं विभूत्यङ्गभूषम् ।

विरूपाक्षमिन्द्रकवह्निविणैत्रं

सदानन्दमीडे प्रभुं पञ्चवक्त्रम् ॥ २ ॥

மஹேசும் ஸுரேசும் ஸுராராதிநாஸும்

விஹும் விஸ்வநாதும் விஹுத்யங்மஹிஷம் ।

விருபாக்ஷமிந்ரீ வர்கவஹ்னித்ரிணைத்ரம்

ஸதானந்ரீமீடே ப்ரஹும் பஞ்சவக்த்ரம் ॥ 2

மஹேச ஈச்வரன் எனக் கருதப்படும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஈச்வரனாயும், சுரேச இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும் அரசனாயும் ஸுராரதி-நாச தேவர்களின் பகைவர்களை வெல்பவராயும், விஹு எங்கும் நிறைந்தவரும் விஷ-நாத் அனைத்திற்கும் அதிபனாயும் விஹ்யங்கபூஷம் திருநீரூலான உடம்பின் அணியை உடையவராயும்; விருபாக்ஷ மிக்க அழகுபொருந்திய கண் படைத்தவராயும், ஐந்து-அக்-வஹ்-விணை சந்திரன், சூரியன், அக்னி இவைகளாகிய மூன்றுகண்களை உடையவராயும் சதானந் எப்பொழுதும் ஆனந்தமாயும், பஞ்சவக்த்ர ஐந்து முகம் படைத்தவராயுமிருக்கின்ற ப்ரஹு எல்லா சக்தியும் பொருந்திய பாமசிவனை இஃ ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

கருத்து :— மஹேச்வரனாயும், தேவர்களின் பகைவரை வென்று அவர்களை ஆள்பவரும், உலகனைத்திலும் பாவி அடக்கி ஆட்சிபுரிபவரும், விபூதி அணிந்த அங்கமுடையவரும், சந்திர, சூர்ய, அனலங்களாகிய அழகுவாய்ந்த மூன்று கண்களோடு கூடியவரும், ஆனந்தமே உருக்கொண்டவரும் ஆன ஐந்துமுகம் கொண்ட பாபுவை நான் போற்றுகிறேன்.

குறிப்பு :—விரூபாக்ஷம் எல்லோரிலும் அதிக அழகுவாய்ந்த கண்ணை உடையவர் என்று ஓர் அர்த்தம்? எல்லோரையும் விட வேற்றுருவத்தோடு அமைந்த கண்களை உடையவர் (நெற்றியில் அனல் சொரியும் கண் பாமசிவன் ஒருவருக்கே உரித்தானது) என்று மற்றோர் பொருள். இரண்டும் இங்கு பொருந்தும், வேற்றுமையுடைய கண்ணுள்ளவர் என்ற அர்த்தம் கொண்டால் சந்திர சூர்ய அக்னிகளை மூன்று கண்ணாக உடையவர் என்ற அடுத்த சொல்லின் பொருள் முன்பதத்தின் அர்த்தத்திற்கு உதவியளிப்பதாய் இருக்கும். इन्द्रकवहि பாமசிவன் உலக வடிவமாய் இருப்பதற்கு சந்திரன் சூர்யன் அக்னி இவர்களை கண்ணாகக் குறிப்பது ஏற்றது. இம் மூன்றுமே உலக வஸ்துக்களை விளக்குகின்றன.

2

गिरीशं गणेशं गले नीलवर्णं

गवेन्द्राधिरूढं गुणातीतरूपम् ।

भवं भास्वरं भस्मना भूषिताङ्गं

भवानीकलत्रं भजे पञ्चवक्त्रम् ॥ ३ ॥

மிரீஸாம் மணோஸாம் மலே நீலவர்ணம்

மவேந்திராடிகூடம் மூணாதிதரூபம் ।

ஹவம் ஹாஸ்வரம் ஹஸ்மனா ஹூஷிதாங்கம்

ஹவானீகலத்ரம் ஹஜே பஞ்சவக்த்ரம் ॥ 3 ॥

गिरीशं மலைக்கு யஜமானனும், गणेशं ப்ரமத கணங்களை அடக்கி ஆளுபவரும், गले கழுத்தில் नीलवर्णं நீலநிறமுள்ளவரும், गवेन्द्राधिरूढम् சிறந்த எருதின்மேல் ஏறிக்கொண்டவரும் गुणातीतरूपम् ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற மூன்று குணங்களைக்

கடந்த உருவத்தை உடைபவரும், சுவ் உலகத்திற்குக் காரண
மாயும், பாசர் பாகாசத்தோடு கூடியவரும் பசுநா விபூதியால்
சூழிதாமு அலங்கரித்த உடம்பை உடையவரும், பவானிகலத் பார்
வதியை பத்தினியாய் கொண்டவரும் ஆன பசுவக்தம் ஐந்து முக
முடைய பாமசிவனை பசு ஸேவிக்கிறேன்.

கருத்து :—மலையில் இருந்துகொண்டு பாமத கணங்களை
ஆள்பவரும், நீலகண்டரும், விருஷபத்தில் ஏறியவரும்,
பாகிருதிகளுக்கு உட்படாத உருவமுடையவரும், உலகப்
பிறவிக்கே மூலகாரணமும், உடம்பு முழுதும் திருநீர் அணிந்து
கொண்டு ஒளியோடு விளங்குபவரும் ஆன பார்வதியோடு
கூடிய பாமசிவனை ஸேவிக்கின்றேன்.

குறிப்பு :—குணாதிதரமும் உலகத்திற்கே காரணம் பாகி
ருதி என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. அது உயிர் அற்றது. ஸத்
வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற மூன்று குணங்களால் ஆனது.
இதையே மாயை என்றும் கூறுவார்கள். அதற்குட்பட்டவர்
கள் துன்பமுற்று வாடுகிறார்கள். அவர்களே ஸம்ஸாரிகள்.
பகவான் மாயைக்குப் புறம்பானவர். அதுபற்றியே கடவுளின்
உருவம் அல்லது உண்மைநிலை மாயைக்கு அல்லது குணங்
களுக்கு அப்பால் இருக்கிறது என்று இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது.
பசுவக்தம் ஸத்யோஜாதம் முதலிய ஐந்து முகங்கள் சிவனுக்கு
உண்டு என்பது சாஸ்திர புராணங்களில் குறிப்பிட்ட விஷயம்

शिवाकान्त शंभो शशांकार्यमौले

महेशान शूलिन् जटाजूटधारिन् ।

त्वमेको जगद्व्यापको विश्वरूपः

प्रसीद प्रसीद प्रभो पूर्णरूप ॥ ४ ॥

ஸ்ரீவாகாந்த ஸம்ஹோ ஸாஸாங்கார்யமௌளே

மஹேஸான ஸூலின் ஜடாஜூடயாரின் ।

த்வமேகோ ஜகதீவ்யாபகோ விஸ்வரூபஃ

ப்ரஸீத ப்ரஸீத ப்ரஹோ பூர்ணரூப ॥ 4

சிவாக்ரந்த மங்களாருபினியான பார்வதியின் மனதிற்
கிசைந்த நாயகனாயும், சமோக்ஷமங்கள் அனைத்திற்கும் உறை
விட மானவனும் சசாஶ்வமோலே இளம் சந்திரனை தலைக்கு அணி
யாய் வைத்துக்கொண்டவனும், சஹேசான ஈசுவரன் எனக் கருதப்
படும் ப்ரஹ்மாதிகளிலும் பெரிய ஈசுவரனாயும், ஶூரின் சூலத்தை
கையில் வைத்திருப்பவரும் ஜடாஜூட-தாரின் ஜடைக்கூட்டத்தை
அணிந்தவரும் பூர்ணரூப எங்கும் நிறைந்த உருவம் உடையவரும்
ஆன ப்ரமோ ப்ரபுவே த்வம் ஓக்: நீர் ஒருவரே ஜகத்பாக: உலகம் முழு
வதும் வியாபித்து இருக்கின்றீர். ப்ரஸீத ப்ரஸீத என்னிடத்தில்
தயவு செய்யும்; தயவு செய்யும்.

கருத்து:—பார்வதியின் மனதிற் கிசைந்த பர்த்தாவாயும்,
அர்த்த சந்திரனை தலையில் சூடியவரும், கையில் சூலமும் தலை
யில் சடையும் அணிந்தவரும், மஹேஸ்வரனும் ஆன சம்புவே!
தாங்கள் ஒருவரே உலகம் முழுவதும் நிறைந்து உலகப்
பொருள்களின் அந்தந்த உருவத்தோடு விளங்குகிறீர். ஆகவே
தாங்களே என்னை அனுக்ரகித்தருள வேண்டும்.

குறிப்பு:— ஜகத்பாக: விவரூப: இவ்விரண்டு சொற்களும்
கடவுளைத் தவிர மற்றொன்றில்லை என்ற கருத்தை விளக்கு
கிறது. ஆகவே அவரை 'பூர்ணரூப:' எங்கும் நிறைந்த உருவ
முடையவர் என்று கூறுவது பொருந்துகிறது. 4

பராட்மானமேக் ஜகத்பாகமா

நிரிஹ் நிராகாரமோங்காரவேதம் ।

யதோ ஜாயதே பால்யதே யேன விஸ்வம்

தமீஸம் ஹேஜ லீயதே யத்ர விஸ்வம் ॥ ௫ ॥

பராத்மானமேகம் ஜமதீஸீஜமாதீயம்

நிரீஹம் நிராகாரமோங்காரவேதீயம் ।

யதோ ஜாயதே பால்யதே யேன விஸ்வம்

தமீஸம் ஹேஜ லீயதே யத்ர விஸ்வம் ॥ ௫ ॥

परात्मानं परमात्मாவாயुम् एकं ஒன்றாயும், आवं முதலாவ தான ஜகதீஜம் ஜகத்காரணமாயும், निरीहं ஆசை அற்றவரும், निराकारम् உருவமில்லாதவரும் ओङ्कारवेद्यम् ஒம் என்ற வர்ணத்தால் அறியத் தகுந்தவரும், यतः எந்த பாமேச்வரானிடமிருந்து विष्णु உலகம் जायते உண்டாகிறதோ येन எவரால் विष्णु அந்த உலகம் पाल्यते காப்பாற்றப்படுகிறதோ यत् எந்த பாமேச்வரானிடத்தில் विष्णु உலகம் लीयते மறைகிறதோ तम् ईशं அந்த ஈசுவரனை भजे பஜிக்கிறேன்.

கருத்து :--எதில் நின்று உலகமனைத்தும் உண்டாகி, எதனால் காப்பாற்றப்பெற்று, எதில் மறைகின்றதோ, ஜகத் திற்கு ஆதிகாரணமாயும், ஆசையற்றவரும், உருவமின்றி ஆகாசம்போலிருக்கின்றவரும், ஒங்காரத்தாலேயே அறியத் தகுந்த வரும், பாமாத்மாவாயும் இருக்கின்ற அந்த பாமேச்வரனை நான் ஸேவிக்கின்றேன்.

குறிப்பு :--ஓங்காரவேதம் எல்லா வேதங்களுடைய கருத் தும் ஒங்காரத்தில் அடங்கியதாக உபனிஷத்துக்களே கூறியிருக்கின்றன. ஆகவே வேதத்தால் அறிவிக்கப்படும் பாமாத்மா ஒங்காரத்தால் அறியப்படுகிறார் என்று கூறுவது பொருத்த மாய் இருக்கிறது. விமூர்தி பாமாத்மாவெனப்படும் சுத்த ப்ராஹ்மத் திற்கு 'உலகு எதில், உண்டாகி, இருந்து, அழிகின்றதோ, அதுவே ப்ராஹ்மம்' என்று லக்ஷணம் ப்ராஹ்மசூத்திரம் முத லானதில் காணப்படுகிறது. அதையே இங்கு ச்லோகத்தில் பகவான் ஆசார்யர் அமைத்திருக்கிறார். 5

न भूमिर्न चापो न वह्निर्न वायुः

न चाकाशमास्ते न तन्द्रा न निद्रा ।

न चोष्णं न शीतं न देशो न वेषो

न यस्यास्ति मूर्तिः विमूर्तिं तमीडे ॥ ६ ॥

ந ஹ்மிர்ந சாபோ ந வஹ்நிர்ந வாயுஃ

ந சாகாஸமாஸ்தே ந தந்டிரா ந நித்ரா ।

ந சோஷ்ணம் ந ஸீதம் ந டேஸோ ந வேஷோ

ந யஸ்யாஸ்தி மூர்த்திஃ த்ரிமூர்த்திம் தமீடே ॥ 6

(ய: எந்த பரமசிவன்) மூமி: பூமியாக ந அஸ்தே இல்லையோ
 ஆய: ச ந ஜலமாகவும் இல்லையோ, ந வஹி: அக்னியாக இல்லையோ
 ந வாயு: காற்றாக இல்லையோ ந அகாச: ச ஆகாசமாகவும் இல்
 லையோ ந தந்ரா சோம்பலாக இல்லையோ ந நித்ரா தூக்கமாயில்
 லையோ ந உண் ச சூடாகவும் இல்லையோ ந சீத் குளுமையாக
 வும் இல்லையோ யஸ்ய எவருக்கு ந தேச: அஸ்தி இருப்பிடமில்லையோ
 ந வேஷ: வேஷம் இல்லையோ ந மूर्தி: உருவமில்லையோ விமூர்தி
 ப்ராஹ்ம விஷ்ணு ருத்ராருபரான த் அந்த பரமசிவனை இஃ போற்று
 கிறேன்.

கருத்து :—எவர், பூமி முதலிய ஐந்து பூதங்களாயும்
 சோம்பல், தூக்கம், உஷ்ணம், சீதம் இவைகளாகவும்,
 இல்லையோ; எவருக்கு, இருப்பிடம், வேஷம், உருவம் முதலி
 யன இல்லையோ, மும்மூர்த்தி வடிவம் கொண்ட அப்பரமேச்
 வரனை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

குறிப்பு :—எக்கடவுள் எல்லாமாகவும் இருக்கிறாரோ
 அவரை ஒன்று மட்டுமாக குறிப்பது தகுதியல்ல. ஆகவே,
 'எல்லாவற்றிற்கும் மேல்பட்டவர்' என்பதாலேயே பூமி
 முதலியதாக பகவான் இருக்கவில்லை என்று இந்த ச்லோகம்
 விளக்குகிறது. உலகை படைப்பதால் இப்பரமசிவனை ப்ராஹ்மா
 என்ற பெயர்பெறுகிறார். அப்படியே காப்பாற்றுவதால் விஷ்ணு
 வென்றும் அழிப்பதால் ருத்ரர் என்றும் கூறப்படுகிறார். இக்க
 ருத்தையே இங்கு விமூர்தி என்ற சொல் விளக்குகிறது. 6

अजं शाश्वतं कारणं कारणानां

शिवं केवलं भासकं भासकानाम् ।

तुरीयं तमः पारमाद्यन्तहीनं

प्रपद्ये परं पावनं द्वैतहीनम् ॥ ७ ॥

அஜம் ஸாஸ்வதம் காரணம் காரணமாம் ।

ஸ்ரீவம் கேவலம் ஹாஸகம் ஹாஸகாமாம் ।

தூரியம் தமஃ பாரமாடியந்தஹீனம்

ப்ரபடியே பரம் பாவனம் ட்வைதஹீனம் ॥ 7

அஜ் பிறவி இல்லாதவரும், சாஷத் எப்பொழுது மிருப்பவரும் காரணாந் காரணம் என்று, கருதப்படுகிறதகளுக்கும் காரண காரணமாயும் கெவலம் ஒப்பயர்வற்று தனித்திருப்பவரும் பாசகாந் உலகை ப்ரகாசிக்கச் செய்யும் சூர்யன் முதலியவர்களையும் பாசக் விளங்கச் செய்பவரும், துரிய மும்மூர்த்திகளையும் கடந்த நான்காவதானவரும், தம:பர் ஆணவத்திற்கு அக்கரையாயும் ஆயந்தஹிந் ஆதி அந்தம் அற்றவரும் பர் மேலான பாவந் பரிசுத்தி யைச் செய்கிறவரும் துைதஹிநம் த்வைதம் அற்றவருமான சிவ் மங்கள வடிவமான சிவனை ப்ரபே அடிபணிகிறேன்.

கருத்து :—உலகிற்கு காரணங்களாகக் கருதப்படும் ஆகாசம் முதலிய ஐந்து பூதங்களுக்கும் காரணமாயும் தனக்கோர் காரணமில்லாததாயும், யாவற்றையும் விளங்கச்செய்யும் சூர்யன் சந்திரன் முதலியோருக்கும் ப்ரகாசமளிப்பதாயும், அஞ்ஞானத் திற்கு அப்பால் இருப்பதும், ஆதி அந்தமற்றதும், நினைத்த மாத்திரத்தில் யாவற்றையும் பரிசுத்தமாக்குவதும், அத்வைத மாயும் இருக்கும் சதாசிவம் என்ற மும்மூர்த்திகளுக்கும் மேற் பட்ட தத்வத்தை அடி பணிகிறேன்.

குறிப்பு :—உலகில் நாம் காணும் எந்த சக்தியும் பரம சிவனுடையதே என்பது சாஸ்திரக் கருத்து. சூர்யனுக்கு ஒளி கொடுப்பதும் அவரே. தண்ணீருக்கு நனைக்கும் திறன் அளிப்பதும் அவரே. ஆகவே விளங்கவைக்கும் பெர்ருளையும் விளக்கு பவர் என்று இங்கு குறித்திருக்கிறது. துரிய விழிப்பு, சொப்ப னம், உறக்கம் இம்மூன்று நிலையில் ஆன்மாவிற்கு, விச்வன் தைஜஸன் ப்ராஜஞன் என்று முறையே பெயர்கள். இம்மூன்று நிலையைத் தாண்டிய ஆன்மா சுத்தப்பிரம்மம் என்றும் நான்கா வது என்றும் உபனிஷத்து விளக்குகிறது.

7

नमस्ते नमस्ते विभो विश्वमूर्ते

नमस्ते नमस्ते चिदानन्दमूर्ते ।

नमस्ते नमस्ते तपोयोगगम्य

नमस्ते नमस्ते श्रुतिज्ञानगम्य ॥ ८ ॥

நமஸ்தே நமஸ்தே விஹோ விஸ்வமூர்த்தே

நமஸ்தே நமஸ்தே சிடினந்தமூர்த்தே ।

நமஸ்தே நமஸ்தே தபோயோமமம்ய

நமஸ்தே நமஸ்தே ஸ்ருதிஜ்ஞானமம்ய ॥ 8

விமோ எங்கும் நிறைந்தவரும் விஷ்ணு எல்லாமாய் உருவெடுத்தவரும் ஆன பரமசிவனே தே உமக்கு நம: நமஸ்காரம் தே உமக்கு நம: நமஸ்காரம். விதானந்தமூர்த்தே ஞான ஆனந்த வடிவமானவரே தே உமக்கு நம: நமஸ்காரம் தே உமக்கு நம: நமஸ்காரம் தபோயோமம் தவத்தாலும் யோகத்தாலும் அடையத்தகுந்தவரே தே உமக்கு நம: நமஸ்காரம், தே உமக்கு நம: நமஸ்காரம். ஸுதிஜ்ஞானம் வேதத்தால் அடையும் ஞானத்தால் அறியத்தகுந்தவரே தே உமக்கு நம: நமஸ்காரம் தே உமக்கு நம: நமஸ்காரம்.

கருத்து:—எங்கும் நிறைந்து எல்லாமாய் இருப்பவரும், ஞான ஆனந்தவடிவம் கொண்டவரும், தவம், யோகம், வேதாந்தம் புகட்டிய அறிவு இவைகளால் அடையக்கூடியவரும் ஆன பரமசிவனே, உமக்கு நமஸ்காரம். 8

प्रभो शूलपाणे विभो विद्यनाथ

महादेव शम्भो महेश त्रिनेत्र ।

शिवाकान्त शान्त सरारे पुरारे

त्वदन्यो वरेण्यो न मान्यो न गण्यः ॥ ९ ॥

ப்ரஹோ ஸூலபாணே விஹோ விஸ்வநாத

மஹாதேவ ஸம்ஹோ மஹேஸ்வ த்ரிணேத்ர ।

ஸிவாகாந்த ஸாந்த ஸ்மாரே புராரே

த்வதன்யோ வரேன்யோ ந மான்யோ ந மண்ய: ॥ 9

ப்ரமோ ப்ரபுவாயும், ஸூலபாணே சூலாயுதத்தை கையில் ஏந்தியவரும், விமோ எங்கும் நிறைந்தவரும் விஷ்ணு அனைத்திற்கும் நாதனாயும், மஹாதேவ தேவர்களுக்கும் தேவனாயும் ஸம்மோ மங்களங்க ளிற்கு உறைவிடமாயும் த்ரினேத்ர முக்கண் படைத்தவராயும் ஸிவாகாந்த மங்களரூபியாகிய பார்வதியின் பர்த்தாவாயும், ஸாந்த

சாந்தவடிவம் கொண்டவரும் ஸராரே மன்மதனை எரித்தவரும்
புராரே த்ரிபுரர்களை வென்றவரும் ஆன மஹேச மஹேச்வரானே
त्वदन्यः உம்மைத்தவிர மற்றொருவன் वरेण्यः போற்றத்தகுந்தவ
னாயும் मान्यः வெகுமதிக்கத்தகுந்தவனாயும் न இல்லை गण्यः சிறந்
தவனாக எங்களால் எண்ணக்கூடியவனாகவும் न இல்லை.

கருத்து:—எங்கும் நிறைந்து ஸர்வ சக்திகளும் பொரு
ந்தி, சூலம் கையில் பிடித்து உல்கைக் காத்துவரும் மஹேச்
வரனே, முக்கண்ணனே, பார்வதியின் ஆசை நாயகனே
மதனனையும், த்ரிபுரர்களையும் வென்றவனே, சாந்த ரூபியே,
சம்புவே, உம்மைத் தவிர எங்களுக்கு ஓர் பொருட்டாக
எண்ணி போற்றக்கூடியவன் இல்லை.

குறிப்பு:—விமோ விஷ்ணு என்பதால், எங்கும் நிறைந்திருப்ப
தால் தான் கடவுள் எல்லோரையும் அடக்கி காத்து அருளு
கிறார். நாம் காணும் அரசர்களைப்போல் பகவான் கைலாஸத்
தில் மட்டுமாய் இருந்தால் நம்மைக் காப்பது இயலாது. அவர்
அங்கிருந்து இங்கு வருவதற்கு முன் நாம் பல துன்பங்களை
அனுபவிக்க நேரிடும். அதுபற்றியே அவர் விபுவாய் இருக்கி
றார் என்ற பொருள் வெளியாகிறது. மன்மதன் த்ரிபுரர்கள்
இவர்களை நல்லகதி அடையவதற்காகவே அவர் அழித்தார்
என்பதால் அவர் எப்பொழுதும் சாந்தமூர்த்தி என்பது
கிடைக்கிறது. அதை விளக்கவே இங்கு शान्त ஸராரே புராரே என்று
சேர்த்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 9

शम्भो महेश यरुणामय शूलपाणे

गौरीपते पशुपते पशुपाशनाशिन् ।

काशीपते करुणया जगदेतदेकः

त्वं हंसि पासि विदधासि महेश्वरोऽसि ॥ १० ॥

ஸம்ஹோ மஹேஸ கருணாமய ஸூலபானே

மௌரீபதே பஸுபதே பஸுபாஸநாஸின் ।

காஸீபதே கருணயா ஜமதேததேகஃ

த்வம் ஹம்ஸி பாஸி விதயாஸி மஹேஸ்வரோ஽ஸி॥

கருணாமய கருணை வடிவம் கொண்டவரும் ரூபாண சூலத்தைக் கையில் தரித்தவரும் கௌரியின் நாதனும் பசுபதே பசுக்கள் எனப்படும் ஜீவன்களுக்கு பீதியாயும் பசுபாசனாசிந் பசுவான ஜீவன்களுடைய கர்மா என்ற பாசத்தை அகற்றுபவரும் காசிபதே காசிக்குப் பதியாயும் இருக்கின்ற சகேச மஹேச்வரனே சம்மோ மங்களங்களைச் செய்யும் சம்புலே த்வீரீர் ஒருவனே கருணயாதயவினால் ஏதத் இந்த ஜகத் உலகத்தை ஹ்ரிசி அழிக்கின்றீர். பாசி காப்பாற்றுகிறீர் விதாசி படைக்கிறீர். ஆகவே நீர் சகேசர: எல்லோருக்கும் மேலான மஹேச்வரனாக அசி இருக்கிறீர்.

கருத்து :—கையில் சூலம் எந்தி காசியின் அரசனாய் வாழும் பசுபதியே தாங்கள் ஒருவரே ஜீவன்கள் தன் கர்மாகளை அனுபவித்து தீர்த்து மோகூதமடையட்டும் என்ற கருணையினால் உலகைப் படைத்து, காத்து, அழிக்கின்றீர். உமக்கு நிகரான மற்றோர் கடவுள் இல்லை; தாங்களே மஹேச்வரன்.

குறிப்பு :—பசுபாச இவ்வுலகில் ஜீவன்கள் பசுக்கள் போல் கர்மாவென்ற பாசத்தால் கட்டுண்டு கஷ்டப்படுகின்றன. இடையன் மாடுகளை அவிழ்த்து அவைகளிஷ்டப்படி சுற்றித்திரிய எவ்விதம் விடுகிறானோ; அப்படியே பசுபதி இப்பசுக்களை கர்மாவாகிய பாசத்தை அறுத்து தன்னிஷ்டப்படி ஆனந்தமுறும் நிலையை அல்லது மோகூதத்தை அடைவிக்கிறார்—என்ற கருத்து இச்சொல்லில் வெளியாகிறது. 10

त्वत्तो जगद्भवति देव भव सरारे

त्वय्येव तिष्ठति जगन्मृड विश्वनाथ ।

त्वय्येव गच्छति लयं जगदेतदीश

लिङ्गात्मके हर चराचरविश्वरूपिन् ॥ ११ ॥

த்வத்தோ ஜமஜீ ஹவதி டேவ ஹவ ஸ்மாரோ

த்வய்யேவ திஷ்டதி ஜமன்ம்ருய விஸ்வநாத ।

த்வய்யேவ மக்ஷதி லயம் ஜமஜேதஜீஸ

லிங்மாத்மகே ஹா சராசாவிஸ்வரூபின் ॥ 11

தேவ பாகாச ரூபியாயும் ஸராரே மதனளை வென்றவரும் ஆன ஹவ எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாகிய பாமசிவனே த்வத் உம்

மிடமிருந்து ஜகத் உலகம் भवति உண்டாகிறது. விஷ்ணு அனைத் திற்கும் நாதனாகிய மூட பாமசிவனே ஜகத் உண்டாகிய உலகம் त्वयि एव உம்மிடத்திலேயே तिष्ठति இருக்கிறது. இங் யாவற்றை யும் ஆளுபவரும் चराचरविश्वरूपिन् அசைகின்றதும் அசைவற் றதுமான எல்லா பொருளாய் மிருக்கின்ற ஹ்ர சம்ஹார மூர்த்தி யாகிய சிவனே लिङ्गात्मके லிங்கவடிவங் கொண்ட त्वयि एव உம் மிடத்திலேயே एतत् இந்த ஜகத் உலகம் त्वयि மறைவை गच्छति அடைகிறது.

கருத்து :—தேவனே பவன் எனப்படும் தங்களிடமிருந்தே இவ்வுலகம் உண்டாகிறது. ம்ருடன் என்று கூறப்பட்ட உம் மிடத்திலேயே இந்த உலகம் நிலைவுற்று நிற்கிறது. ஹான் என்ற பெயர் பெற்ற சர்வகாரண ரூபமான தங்கள் உருவத்தி லேயே இவ்வுலகம் மறைகிறது. நீரே உலக வடிவமாக இருக்கி றீர்கள்.

குறிப்பு:—भव என்ற சொல் எதில் நின்று ஏற்படுகிறதோ அதை குறிக்கிறது. ஆகவே உலகை ஆக்கும்பொழுது அதற்கு காரணமான கடவுள் பவன் ஆகிறார். மூட காப்பாற்றி சுகப் படுத்துகிறவன் என்று இச்சொல்லிற்கு பொருள். அது பற்றி உலகைக் காக்கும்பொழுது பகவான் மிருடன் என்று கூறப்படு கிறார். ஹ்ர என்ற சொல்லிற்கு சிதறிக் கிடப்பதைத் தன்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்துக்கொள்பவன் என்ற பொருள். ப்ரளய காலத்தில் சிவன் பாவிக்கிடக்கும் உலகைத் தன்னில் சேர்த்துக் கொள்கிறார் என்று புராணம் கூறுகிறது. ஆகவே லயத்தில் அவர் ஹான் எனப்படுகிறார். लिङ्ग லிங்கம் என்ற சொல்லிற்கு நாம் உலகில் காணும் சிவலிங்கம் என்று பொதுப்படையான பொருள். அதற்கு உட்கருத்து காரணம் என்று, உலகிற்கு காரணம் பகவான். ஆகவே காரண நிலையை நமக்கு விளக்குவ தற்காக லிங்காகாரமாய் பகவானை பெரியோர்கள் நமக்கு காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஜகத்திற்கு காரணமாகிய சிவனிடத்தி லேயே அது மறைகிறது. காரணத்திலேயே தான் கார்யம் லயிக்கும்.

11

श्री वेदसारशिवस्तोत्रम् समाप्तम्

॥ ஸ்ரீ வேதஸார சிவ ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्री शिवपञ्चाक्षरस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ சிவ பஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்ரம்

नागेन्द्रहाराय विलोचनाय
भस्माङ्गरागाय महेश्वराय ।
नित्याय शुद्धाय दिगम्बराय
तस्मै नकाराय नमः शिवाय ॥ १ ॥

நாமேந்திரஹாராய விலோசனாய
ஹஸ்மாங்க்ராமாய மஹேஸ்வராய ।
நித்யாய ஸுத்தாய திமம்வராய
தஸ்மை நகராய நமஃ சிவாய ॥ 1

நாगेन्द्रहाराय பாம்புகளுக்கு அரசனாகிய வாஸுகியை மாலை யாயுடையவரும், विलोचनाय முக்கண்ணனும், भस्माङ्गरागाय விபூதி யையே உடம்பிற்கு பூசிக்கொள்ளும் வாசனை தரவ்யமாயுடைய வரும் महेश्वराय பெரிய ஈசுவரனாயும் नित्याय ஆதி அந்தம் அற்ற வரும் शुद्धाय பரிசுத்தமானவரும் (அஞ்ஞானம் என்ற மலமற்ற வரும்) दिगम्बराय திக்குக்களையே வஸ்திரமாக உடையவரும் नकाराय பஞ்சாக்ஷரத்தின் முதல் எழுத்தாகிய நகரமானவரும் ஆன तस्मै அந்த சிவாய பாமசிவனுக்கு நம: நமஸ்காரம்.

கருத்து:—வாஸுகியை மாலையாய்க் கொண்டவரும்,முன்று கண் படைத்தவரும், உடம்பு முழுவதும் திறுநீறு அணிந்த வரும், தேவாதி தேவனும், ஆதி அந்தம் அற்று ஆணவம் என்னும் மலப்பற்று நீங்கி எங்கும் நிறைந்திருப்பவரும்,

பஞ்சாக்ஷாங்களில் முதலான நகரா ரூபியுமான அந்த சிவனுக்கு நமஸ்காரம்.

குறிப்பு:— விலோचनाய என்பதற்கு, ஒற்றைப்படையான கண்ணை உடையவர் என்றும், விசேஷம் பொருந்திய கண்ணை உடையவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். எல்லோருடைய கண்களையும் விட பாமசிவன் நெற்றிக் கண்ணிற்கு உள்ள விசேஷத்தை அனைவரும் அறிவார்கள். டிசம்பராய என்பதால் பகவான் உலகம் முழுவதும் அளாவி நிற்கிறார் எனப் பொருள் கிடைக்கிறது. திக்குக்களுக்கு எல்லை இல்லாததால் அவை களை பகவானை ஆடைபோல் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று கூறுவது வழக்கம். மேலும் வஸ்திரம் கட்டாதவனுக்கு திக்குகள் தான் மறைவு. எல்லாவற்றையும் மறைக்கும் பாம் பொருளுக்கு மற்றொன்று மறைப்பதற்கில்லை என்றும் பொருள் கூறலாம். நகராய பஞ்சாக்ஷாம் என்பது ஓர் மந்திரம். நம:சிவாய என்பது சிவபஞ்சாக்ஷாம். இம்மந்திரத்திற்கும் அதற்கு தேவதையான சிவனுக்கும் வேற்றுமை இல்லை; இரண்டும் ஒன்றேதான் என்பது மந்திர சாஸ்திரத்தின் கருத்து. அதை ஒட்டி இந்த ஸ்துதியில், ஐந்து அக்ஷாங்களாகவும் பகவான் இருப்பதாக ஐந்து ச்லோகங்களாலும் கூறப்படுகிறது. முதல் ச்லோகத்தில் முதல் எழுத்தாகிய நகரமாக பகவானைக் குறித்திருக்கிறது. இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் உள்ள ஐந்து ச்லோகங்களும் வரிசையாக பஞ்சாக்ஷா மந்திரத்தின் எழுத்துகளின் ஆரம்பமாகின்றன. ஆகவே இந்த ஸ்தோத்திரம் மந்திரமாகவும் அமைந்திருக்கிறது.

1

மந்நாகிவீஸலிலசந்நிசர்சிதாய

நந்நீஸ்வாப்ரமயநாயமஹேஸ்வராய ।

மந்நாரமுஷ்யவஹுபுஷ்பஸுபூஜிதாய

தஸ்மै மகாரமஹிதாய நம: சிவாய ॥ 2 ॥

மந்திராகிவீஸலிலசந்நிசர்சிதாய

நந்நீஸ்வாப்ரமயநாயமஹேஸ்வராய ।

மந்திராமுஷ்யவஹுபுஷ்பஸுபூஜிதாய

தஸ்மை மகாரமஹிதாய நம: சிவாய ॥ 2

மந்दाकिनी - सलिल - चन्दन-चर्चिताय தேவகங்கையின் ஜலமாகிய சந்தனத்தை பூசிக்கொண்டவரும், नन्दीश्वर - प्रमथनाथ - महेश्वराय நந்தீசுவரன், ப்ரமதகணங்களுக்கு தலைவன் இவர்களுக்கும் ஈசுவரனாயும், मन्दारमुख्य-बहुपुष्प-सुपूजिताय மந்தாரம் முதலிய பற்பல மலர்களால் ஆர்ச்சனை செய்யப்பட்டவரும், मकार-महिताय ம என்ற எழுத்தால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் ஆன तस्मै அந்த ஸிவாய பரமசிவனுக்கு நம: நமஸ்காரம்.

கருத்து :—கங்கையை தலையில் அணிந்துகொண்டு அதிலிருந்து உடம்பில் பெருகும் நீரை சந்தனம்போல் ஆனந்தமாய் பூசிக்கொள்பவரும், நந்திகேசுவரன், ப்ரமத கணங்களுக்கு தலைவன் முதலிய மஹான்களையும் அடக்கி ஆள்பவரும், மந்தாரம் முதலிய கற்பகவிருகூத்தின் பூக்களால் என்றும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், பஞ்சாக்ஷாத்தின் இரண்டாவது எழுத்தாகிய மகாரத்தினால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் ஆன அந்த சிவபிரானுக்கு எனது வணக்கம்.

குறிப்பு :— கங்காதேவியை, பரமசிவனின் ஆசை நாயகியாக காவ்யங்களிலும், புராணங்களிலும் வர்ணிப்பதுண்டு. ஆகவே பகவான் கங்கையின் ஜலத்தை சந்தனம்போல் பூசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று கூறி இருப்பது மிகப் பொருத்தமானது. அவர் மனம் அதனால் இன்பமுற்றிருக்கிறது என்பதும் இதிலிருந்து வெளியாகிறது. சிவன் அபிஷேகப்பரியர் ஆனதால் அவர் தலையில் எப்பொழுதும் கங்கை இருப்பதும் பொருத்தமானதே.

शिवाय गौरीवदनावजवृन्द-

सूर्याय दक्षाध्वरनाशनाय ।

श्रीनीलकण्ठाय वृषध्वजाय

तस्मै शिकाराय नमः शिवाय ॥ ३ ॥

ஸ்ரீவாய மௌரீவடிநாஸவ்ஜவ்ருந்தி-

ஸூர்யாய டிக்ஷாய்வரநாஸநாய ।

ஸ்ரீநீலகண்ாய வ்ருஷ்வஜாய

தஸ்மை ஸிகாராய நம: ஸ்ரீவாய ॥ 3

சிவாய மங்களரூபியாயும், गौरी-वदना-ञ्ज-वृन्द-सूर्याय பார்வதியின் முகமாகும் தாமரைக்கு சூர்யனாயும், दक्षाध्वर-नाशनाय தக்ஷனுடைய வேள்வியை அழித்தவராயும் श्री-नील-कण्ठाय அழகு வாய்ந்த கறுத்தகழுத்தை உடையவராயும் वृषध्वजाय காணையை கொடியில் உடையவராயும், शिकाराय சிகார வடிவமாயு மிருக்கின்ற तस्मै அந்த சிவாய பரமசிவனுக்கு நம: நமஸ்காரம்.

கருத்து :—மங்களமூர்த்தியாயும், மலைமகளாகிய பார்வதியின் முகமாகின்ற தர்மரையை மலரச் செய்வதில் கதிரவனும், தக்ஷப்ராஜாபதியின் யாகத்தை அழித்தவரும், காலகூட விஷத்தால் நீலமாகிய அழகிய கழுத்தை உடையவரும், விருஷபத்வஜராயும், பஞ்சாக்ஷரத்தின் மூன்றாவது அக்ஷரமாகிய சிகாரரூபமாயு மிருக்கின்ற அந்த பரமேச்வரனுக்கு எனது நமஸ்காரம்,

குறிப்பு:—சிவாய சிவ என்ற சொல்லிற்கே மங்களம் எனப் பொருள். ஆகவே மங்களரூபியாகிய பகவானுக்கு அப்பெயர் அமைந்தது. गौरी பார்வதிக்கு பரமேச்வரனைக் காணும்பொழுது எல்லே அற்ற ஆனந்தம் பொங்குவதால் முகம் கதிரவனைக்கண்ட தாமரைபோல் மலருகிறது. ஆகவே தேவியின் முகத்தை தாமரையாகவும் பரமசிவனை சூரியனாகவும் இங்கு கூறி இருக்கிறது. दक्षाध्वरनाशनाय தக்ஷன் என்பவன் பரமசிவனை அழையாமல் விலக்கி அவமதிக்கும் நோக்கத்தோடு யாகம் செய்தான். பகவான் வீரருத்ராவதாரம் செய்து அந்த யாகத்தை அழித்தார் என்ற கதையை இங்கு நினைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

3

वसिष्ठकुम्भोद्भवगौतमादि-

मुनीन्द्रदेवाचितशेखराय ।

चन्द्रार्कवैश्वानरलोचनाय

तस्मै वकाराय नमः शिवाय ॥ ४ ॥

வலிஷ்ட்டும்ஹோதி ஹவமௌதமாதி-

முனிந்திரேவார்சிதஸேவராய ।

சந்திரார்கவைஸ்வானரலோசனாய

தஸ்மை வகாராய நம: ஸிவாய ॥ 4

வசிஸ்த-கும்போத்வ - சூர்தமாதி - முனிந்திரே - தேவாராய வலிஷ்ட்டர், அகஸ்த்யர், கௌதமர், முதலிய சிறந்த முனிவர்களாலும், தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்ற கங்கையை தலைக்கு அணியாக உடையவரும் சந்திர-அர்க-வையான-லோசனாய சந்திரன், சூர்யன், அக்னி இவைகளை கண்ணாடியுடையவரும் வகாராய வகாராருபியுமான தஸ்மை அந்த சிவாய பரமசிவனுக்கு நம: நமஸ்காரம்.

கருத்து:—வலிஷ்ட்டர், அகஸ்த்யர், கௌதமர் போன்ற மாமுனிவர்களும் பணிந்து பூஜைசெய்யும் கங்கையை கிரீடம் போல் அணிந்துகொண்டும், சந்திரன், சூர்யன், அக்னி இம் மூவர்களை தன் மூன்று கண்களாய் செய்துகொண்டும், பஞ்சாக்ஷரத்தின் நான்காவது எழுத்தாகிய வகாரமாயும் விளங்கும் பரமசிவனுக்கு நான் பணிகிறேன்.

குறிப்பு:—சந்திர...-உலகிற்கு பரகாசமளித்து கண்போல் பொருளை விளங்கச் செய்பவர், சந்திரன், சூர்யன், அக்னி ஆகிய மூன்றுபேர். அவர்கள் உலகவடிவமாக விளங்கும் பரமசிவனுக்கு கண்களாக அமைந்திருப்பதாக இங்கு சொல்லி இருக்கிறது. 4

யக்ஷஸ்வரூபாய ஜடாபராய

பிநாகஹஸ்தாய ஸநாதனாய ।

தீவ்யாய தேவாய திசம்பராய

தஸ்மை யகாராய நம: சிவாய ॥ 5 ॥

யக்ஷஸ்வரூபாய ஜடாபராய

பிநாகஹஸ்தாய ஸநாதனாய ।

தீவ்யாய தேவாய திசம்பராய

தஸ்மை யகாராய நம: ஸிவாய ॥ 5

யக்ஷஸ்வரூபாய பூஜிக்கத்தக்க உருவம் கொண்டவரும், ஜடாधராய ஜடையை தரித்தவரும் பிநாகஹஸ்தாய பிநாகம் என்ற வில்லைக் கையில் ஏந்தியவரும் சநாதநாய அழிவற்றவராயும் दिव्याய அப்ரா கிருதமாயும் தேவாய தேஜோரூபியாயும் दिगम्बராய திக்கையே வஸ்திரமாய் உடையவராயும் யகாராய ய என்ற எழுத்தாயும் இருக்கின்ற தஸ்மै அந்த சிவாய பாமசிவனுக்கு நம: நமஸ்காரம்.

கருத்து:—எல்லோரும் வியந்து பக்தியோடு பூஜிக்கத்தக்க வடிவம் கொண்டவரும், ஜடை சூடியவரும், பிநாகம் என்னும் வில்லை கையில் தரித்தவரும், என்றும் நித்யமாய் விளங்குபவரும், மாயையின் செய்கைக்கு உட்படாதவரும், எங்கும் ஒளிரும் ப்ரகாசம் பொருந்தியவரும், உலகத்தையே ஆட்கொண்டவரும் பஞ்சாக்ஷாத்தின் ஐந்தாவது வர்ணமாகிய யகாரமாய் மிருக்கின்ற அப்பாமசிவனுக்கு நான் அடிபணிகிறேன்.

குறிப்பு:—யக்ஷ—கேகேபனிஷத்தில் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் அறிய இயலாத உருவத்தோடு ப்ரஹ்மம் தோன்றியதாகக் கூறி இருக்கிறது. அதை யக்ஷம் என்ற சொல்லாலேயே அங்கு அழைத்திருக்கிறபடியால் இங்கும் அச்சொல் அன்னிகழ்ச்சியை நினைவூட்டுகிறது. दिगम्बராய இச்சொல் முதல் ச்லோகத்திலும் கடைசி ச்லோகத்திலும் அமைந்துள்ளது. அதிலிருந்து பகவானுக்கு பல குணங்கள் இருப்பினும் எங்கும் நிறைந்த வடிவம் உண்மையானது, மேலானதும்கூட; என்ற பொருளை நாம் அறியலாம்.

5

इति श्रीशिवपञ्चाक्षरस्तोत्रं संपूर्णम्

॥ ஸ்ரீ சிவ பஞ்சாக்ஷா ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्री दशहोकीस्तुतिः ॥

ஸ்ரீ தசசீலாகீஸ்துதி:

साम्बो नः कुलदैवतं पशुपते साम्ब त्वदीया वयं
साम्बं स्तौमि सुरासुरोरगगणाः साम्बेन सन्तारिताः ।
साम्बायास्तु नमो मया विरचितं साम्बात्परं नो भजे
साम्बस्यानुचरोऽस्म्यहं मम रतिः साम्बे परब्रह्मणि ॥ १ ॥

ஸாம்ஸோ நஃ குலதேவதம் பஸுபதே
ஸாம்ஸ த்வதீயா வயம்
ஸாம்ஸம் ஸ்தௌமி ஸுராஸுரோரமமணா
ஸாம்ஸேந ஸந்தாரிதாஃ ।
ஸாம்ஸாயாஸ்து நமோ மயா விரசிதம்
ஸாம்ஸாத்பரம் நோ ஹஜே
ஸாம்ஸஸ்யானுசரோஸம்ஸஹம் மம ரதிஃ
ஸாம்ஸே பரஸுரஹ்மணி ॥ 1

சாம்வ: பார்வதி அன்னையோடு கூடிய பாமசிவன் ந: நமக்கு
குலதேவதம் பரம்பரையாக எங்கள் குடும்பத்தார் வழிபட்டு வரும்
தெய்வம். பஸுபதே பசுக்களாகிய ஜீவன்களை காக்கும் பதியாகிய
சாம்வ பாமசிவனே வய் நாங்கள் த்வதீயா: உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள்.
சாம்வ பார்வதியோடு இணைபிரியாதிருக்கும் உன்னை ஸ்தௌமி
ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன். சாம்வேந பாமசிவனாகிய உன்னால்
சுராசுரோரகணா: தேவர்கள், அசுரர்கள், பாம்புகள் முதலியவற்
றின் கூட்டங்கள் சந்தாரிதா: சம்சாரமாகி இப்பெரிய ஸமுத்தி
ரத்தினின்று கரையேற்றப்பட்டார்கள். மயா என்னால் விரசிதம்

செய்யப்பட்ட நம: நமஸ்காரம் சாம்வாய் பாமசிவனுக்கு அஸ்து இருக்கட்டும். சாம்வாய் பரம் பாமசிவனைத் தவிர மற்றொருவனை நோ மஜே ஸேவிக்கமாட்டேன். அஃ நான் சாம்வாய் பாமசிவனுடைய அநுசர: வேலைக்காரனாக அஸி இருக்கின்றேன். பரப்ராபி மாயைக்கு அப்பால் என்றும் ஒரே வடிவமாய்த் துலங்கும் ப்ராஹ்மவடிவமான சாம்வைய தாயாகிய பார்வதியோடு கூடிய பாமசிவனிடத்தில் மம எனக்கு ரதி: அன்பு அஸ்து இருக்கட்டும்.

கருத்து:—கடவுளின் திருவுள்ளம் இல்லாமல் ஒன்றும் அசையவும் முடியாது என்று அறிவாளிகள் கூறுகிறார்கள். ஜீவகோடிகள் அவரவர்கள் முன் ஜன்மங்களில் செய்த வினையின் விளைவாகப் பிறக்கிறார்கள். அவரவர்களுடைய கர்மாக்களை அனுபவித்து தீர்த்து கடைத்தேற வேண்டும் என்ற கருணையினாலே பாமசிவன் அவர்களை பிறப்பித்து வைக்கின்றார். ஆகவே ஜன்மா எடுத்த நாம் அனைவரும் கடவுளுடைய திருவருளுக்கு பாத்திரமாகிய இந்நிலையை அடைந்துள்ளோம் என்று உணர்வதே மேலானது. அதனால் பாமாசார்யர் பகவானை ஸேவித்து உணர்வேண்டிய முறையை இந்த ச்லோகத்தின் வாயிலாக நமக்கு புகட்டுகிறார்.

பாமசிவன் தான் நமக்கு குலதெய்வமாக இருக்கின்றார். பசுபதியாய், பாதேவதையான பார்வதி அம்மனோடு விளங்கும் சிவனே, நாங்கள் உமது அடியார்கள். ஆகவே உம்மையே நாங்கள் எப்பொழுதும் புகழ்கிறோம். தேவர்கள், அசுரர்கள் யாவரும் உம்மாலேயே கடைத்தேற்றப் படுகிறார்கள். எங்களை யும் நீர் கடைத்தேற்றவேண்டும். உமதடி பணிகின்றோம். உம்மைத்தவிர எங்களைத் தேற்றும் மற்ற தெய்வத்தை நாங்கள் அறியோம். உமக்குப் பணிவிடை செய்யும் ஸேவகர்களாக எங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும். ப்ராஹ்மமாய் உலகனைத்துக்கும் காரணமாய் விளங்கும் உம்மிடத்திலேயே என் மனது ஆசையோடு பற்றியிருக்கவேண்டும்.

குறிப்பு :—சாம்வ: பரமசிவன் மாயையின் பற்றுதலற்றவர். அவரை ஸேவிப்பவர்களுக்கு மோகமும் கைகூடுவது நிச்சயம். ஆகிலும் இவ்வுலக செளக்கியங்கள் இவர்களுக்குக் கிட்டுவ தில்லை. ஆகவே இவ்வுலகத்தில் இன்புற்று பாலோகத்திலும் மோகமடைய விரும்புவோர்கள் கருணைக் கடலாகிய பார்வதி தேவியோடு கூடிய பரமசிவனை ஸேவிக்கவேண்டும் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. பார்வதி தேவியே தன் மைந்தர் கள் போன்ற ஜீவன்களிடம் தயவுசெய்து அவர் விரும்புகிறபடி யெல்லாம் பலனளித்து காப்பாற்றுகிறார். அதனாலேயே இங்கு அம்பிகையோடு கூடிய பரமசிவன் என்று கூறியிருக் கிறது. இந்த ஸ்லோகத்தில் சாம்வ என்ற பதம் ப்ரதமை முத லிய ஏழுவிபக்திகளிலும், ஸம்புத்தியிலும் கூட உபயோகிக்கப் பட்டிருப்பதை கவனிக்கவும்.

1

विष्वाद्याश्च पुरत्रयं सुरगणा जेतुं न शक्ताः स्वयं
यं शम्भुं भगवन्वयं तु पशवोऽस्माकं त्वमेवेश्वरः ।
स्वस्थाननियोजिताः सुमनसः स्वस्था बभूवुस्ततः
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ २ ॥

விஷ்ணுவாடி^௧ யாஸ்^௨ச புரத்ரயம் ஸுர^௩மண
ஜேதும் ந ஸக்தா^௪ ஸ்வயம்
யம் ஸம்^௫ஹம் ஹமவன்வயம் து பஸுவோ^௬-
ஸ்மாகம் த்வமேவேஸ்வர^௭ |
ஸ்வஸ்வஸ்யாநநியோஜிதா^௮ ஸுமனஸ^௯
ஸ்வஸ்யா^{௧௦} பஹுவஸ்தத^{௧௧}
தஸ்மின்மே. ஹ்ருதயம் ஸுவேந ரமதாம்
ஸாம்^{௧௨}பே பரஸ^{௧௩}ரஹ்மணி ॥ 2

விஷ்வா^௧யா: விஷ்ணு முதலிய சூர^௨க^௩ளின் கூட்டங்
கள் கூட பூர^௪த்ர^௫ய^௬ம் பட்டின வடிவம் கொண்டு உலகை அழித்து
வந்த புராள் என்ற மூன்று அசுரர்களை ஸ்வ^௭ய் தானாக ஜெ^௮து ஜயிப்ப
தற்கு ந^௯ ஸக்தா: திறமை அற்றவர்களாக இருந்ததினால் ய்^{௧௦} எந்த
ஸம்^{௧௧}பு மங்களங்களுக்கு உறைவிடமாக எல்லோருக்கும் மங்களங்
களைச் செய்யும் பரமசிவனை அடைந்து ஸ^{௧௨}வ^{௧௩}ந் எல்லா ஜி^{௧௪}வ^{௧௫}ர்

யங்களும் நிறைந்த பகவானே वयं तु नाங்களோ पशवः பசுக்கள் .
 (எங்களுடைய நன்மை தீமையை அறிவதற்குக் கூட விசேஷ
 அறிவில்லாதவர்கள்.) अस्माकं எங்களுக்கு त्वमेव நீர்தான் ईश्वरः
 அடக்கி ஆளக்கூடிய திறன்வாய்ந்த நசுவான் . (என்று ஸ்தோத்
 திரம் செய்து நீ தான் தஞ்சம் என்று சாணம் அடைந்தார்
 களோ) ततः பிறகு (ஒரு நொடியில் அசுர்களை வென்றுவிட்ட
 தால்) सुमनसः விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் स्व-स्व-स्थान-नियोजिताः
 அவரவர் ஸ்தானங்களில் முன்போல் வைக்கப்பட்டவர்களாக
 स्वस्थाः மனக்கவலை இன்றி தன் நிலையை அடைந்தவர்களாக
 बभूवुः இருந்தார்களோ तस्मिन् அந்த परब्रह्मणि பாப்ரஹ்ம ரூபமான
 साम्ने அம்பிகையோடு சேர்ந்த பாமசிவனிடத்தில் मे என்னு
 டைய हृदयं உள்ளம் सुखेन இன்பத்தோடு रमतां விளையாடிக்
 கொண்டிருக்கட்டும்.

கருத்து:—முன்பொருகாலத்தில் த்ரிபுரர்கள் என்ற
 அசுர்கள் மூவுலகையும் ஜயித்து, தேவதைகளுடைய ஸ்தா
 னங்களையும் ஜயித்தார்கள். மேலும் பட்டின வடிவம் கொண்டு
 பூலோகத்தில் பலவிடங்களில் உட்காருவதும் அதனால் எல்லா
 தேசங்களும் நகரங்களும் அழிவதுமாக இருந்தது. அப்
 பொழுது விஷ்ணு முதலிய தேவதைகள் பாமசிவனிடம்
 தங்கள் தங்கள் நிலையை முறையிட்டு நாங்கள் பசுக்கள்;
 விவேகமில்லாதவர்கள்; நீர் ஒருவரே எங்களுக்கு பதி; பசு
 பதியாகிய நீர்தான் எங்களை காக்கவேண்டும்' என்று வேண்டிக்
 கொண்டார்கள். உடனே பாமசிவன் தனது சிரிப்பினாலேயே
 அவ்வசுர்களை அழித்து தேவர்களை அவரவர்கள் அதிகார
 ஸ்தானத்தில் இருக்கச்செய்தார். இவ்விதம் உலகத்தோருக்கு
 இன்னல்கள் நேரிடும்பொழுது அவைகளினின்றும் உலகத்
 தைக் காத்து அருளுவதே இயல்பாகக் கொண்ட பாப்ரஹ்ம
 வடிவமான பார்வதி தேவியோடு கூடிய பாமசிவனிடத்தில்
 எனது உள்ளம் இன்புற்றிருக்கட்டும்.

क्षोणी यस्य रथो रथाङ्गयुगलं चन्द्रार्कविम्बद्वयं
 कोदण्डः कनकाचले हरिरभूद्वाणो विधिस्सारथिः ।
 तूणीरो जलधिर्हयाः श्रुतिचयो मौर्वी भुजङ्गाधिपः
 तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ३ ॥

சேஷாணீ யஸ்ய ரயோ ரயாங்கயுமலம்

சந்திரார்கஸிம்ஸதீ வயம்

கோடிண்ஃ கனகாசலே ஹரிர்ஹதீ-

ஸாணே வியிஸ்ஸாரயி:

தூணீரோ ஜலயிர்ஹயா: ஸ்ருதிசயோ

மௌர்வீ ஹஜங்மாயிப:

தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸம்பேந ரமதாம்

ஸாம்ஸே பரவீரஹ்மணி ॥ 3

யச्य எந்த பாமசிவனுக்கு, (த்ரிபுர்களைக் கொல்லும் பொழுது) क्षोणी பூமி தோராகவும் चन्द्र-र्क-विम्बद्वयं சந்திரன் சூர்யன் இவ்விரண்டு பிம்பங்களும் रथाङ्गयुगलं இரண்டு சக்ரமாயும் कनकाचलः தங்கமலையாகின்ற மேரு பர்வதம் कोदण्डः வில்லாகவும் हरिः மகாவிஷ்ணு வாண: அம்பாகவும் विधिः ப்ரஹ்மா சாரथिः தேரோட்டியாகவும் जलधिः ஸமுத்திரம் तूणीरः அம்புருத்தூணியாகவும் श्रुतिचयः வேதக்கூட்டம் हयाः குதிரைகளாகவும் भुजङ्गाधिपः பாம்புகளுக்கு அரசனாகிய வாஸுகி मौर्वी ஞாண் கயிருகவும் अभूत् இருந்ததோ तस्मिन् + रमताम्.

கருத்து:— த்ரிபுர்களை வெல்வதற்காக பாமசிவன் புறப் பட்டபொழுது அவருக்கு, ஏற்ற யுத்த ஸாமான்கள் உலகில் இல்லாததால் பூமியே தோராகவும், சூர்யனும், சந்திரனும் தேருக்கு இரண்டு சக்கிரங்களாகவும், மேருமலை வில்லாகவும், விஷ்ணுபாணமாகவும், வேதங்கள் குதிரைகளாகவும், வேதங்களை வசப்படுத்தி ஆளும் ப்ரஹ்மா தேரோட்டியாகவும், வாஸுகி வில்லிற்கு ஞானாகவும் அமைந்ததாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. அத்தகைய மஹா மஹிமை வாய்ந்த பார்வதியோடு கூடிய பாமசிவனிடத்தில் எனதுள்ளம் இன்புற்றிருக்கட்டும். 3

येनापादितमङ्गजाङ्गभसितं दिव्याङ्गरागैः समं
येन स्वीकृतमब्जसंभवशिरः सौवर्णपात्रैः समम् ।
येनाङ्गीकृतमच्युतस्य नयनं पूजारविन्दैः समं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ४ ॥

யேநாபாதிதமங்ஜாங்ஜஹஸிதம்
ஜிவ்யாங்ஜராதைஃ ஸமம்
யேந ஸ்வீக்ருதமஸ்ய ஜஸம்ஹவஸிரஃ
ஸௌவார்ணபாத்ரைஸ்ஸமம் ।
யேநாங்ஜீக்ருதமச்யுதஸ்ய நயனம்
பூஜாரவிந்நைஸ்ஸமம்
தஸ்மின்மே ஹ்ருதயம் ஸம்பேந ரமதாம்
ஸாம்வே பாஸ்யோஹ்மணி ॥ 4

येन எந்த பாமசிவனால் அங்காங்கமஸித் மன்மதனுடைய உடம்
பின் சாம்பல் दिव्याङ्गरागैः தேவலோகத்திய உடம்பிற்கு பூசிக்
கொள்ளும் சந்தனம் முதலிய தாவ்யங்களோடு சம் துல்யமாக
आपादितं செய்யப்பட்டதோ, येन எவரால் அब्ज-संभव-शिरः தாமரை
யினின்று உண்டான ப்ரஹ்மாவினுடைய தலையோடு सौवर्णपात्रैः
தங்கத்தால் செய்த பாத்திரங்களுக்கு சம் நிகராக ச்விகூத் எடுத்
துக் கொள்ளப்பட்டதோ येन எவரால் अच्युतस्य மஹாவிஷ்ணுவி
னுடைய நயனம் கண் पूजारविन्दैः பூஜைக்காக கொண்டு வந்த தாம
ரைப் பூக்களுக்கு சம் ஸமமாக அங்கீகூத் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்
டதோ तस्मिन् + रमताम्.

கருத்து:— பாமசிவன், தக்ஷிண மூர்த்தியாக இருந்து
தவம் செய்யும்பொழுது, தேவதைகளுக்கு நன்மை செய்வ
தற்காக பார்வதியின் முன்னிலையில் சிவன்பேரில் மன்மதன்
அம்பு எய்தினான். அப்பொழுது சிவன் தன் நெற்றிக்கண்
நெருப்பில் அவனை நீற்று அந்த சாம்பலை உடம்பில் சந்தனம்
போல் பூசிக்கொண்டார். தக்ஷன் பாமசிவனை அவமதிக்க
வெண்ணி அவரை அழைக்காமல் யாகம் செய்தான். அப்
பொழுது சிவன், கோபங்கொண்டு வீரபத்திரனாய் அவதரித்து
தக்ஷனைக் கொன்றார். யாகத்திற்கு வந்திருக்கும் ப்ரஹ்மாவின்
ஐந்து தலைகளில் ஒன்றையும் கிள்ளி அதனுடைய ஒட்டைத்

தங்கப் பாத்திரம்போல் சிவன் தன் கையில் பிசைந்து வாங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு காலத்தில் விஷ்ணு பூஜைக் காக தாமரை மலர்களை எண்ணி வைத்துக்கொண்டு பூஜை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அவருடைய பக்தியைச் சோதிப்பதற்காக ஓர் தாமரை மலரை சம்பு ஒளித்து வைத்துக் கொண்டார். மஹாவிஷ்ணு பூவிற்கு பதிலாக தன் கண்ணை எடுத்து அர்ச்சனை செய்தபொழுது தாமரைக்கு நிகராக அக் கண்ணை சிவன் ஏற்றுக்கொண்டார். பார்வதியோடு கூடிய அந்த பாரசிவனடிகளில் என் மனம் கனிப்புற்றிருக்க வேண்டும்.

4

गोविन्दादधिकं न दैवतमिति प्रोचार्य हस्तावुभौ
उद्धृत्याथ शिवस्य संनिधिगतो व्यासो मुनीनां वरः ।
यस्य स्तम्भितपाणिरानतिकृता नन्दीश्वरेणाभवत्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन स्मतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ५ ॥

மோவிந்தாடிகம் ந டைவதமிதி
ப்ரோச்சார்ய ஹஸ்தாவுஹௌ
உத்தூத்யாஸ்ய ஸிவஸ்ய ஸன்னிதிமதோ
வ்யாஸோ முனீனாம் வரஃ ।
யஸ்ய ஸ்தம்ஸ்திபாணிரானதிக்ருதா
நந்திஸ்வரேணாவத்
தஸ்மின்மே ஹ்ருத்யம் ஸம்பேந ரமதாம்
ஸாம்ஸே பாஸ்யஹ்மணி ॥ 5

முனீநா மஹர்ஷிகளுக்குள் வர: சிரந்த வ்யாச: வ்யாஸ மஹர்ஷி
யஸ்ய எந்த ஸிவஸ்ய பாரசிவனுடைய சந்நிதி: ஸன்னிதியில்
இருந்துகொண்டு உமீ இரண்டு ஹஸ்தை கைகளை உத்தூத்ய உயர்த்துக்கி
गोविन्दात् மஹா விஷ்ணுவைக் காட்டிலும் அதிகம் மேலான டைவத்
தைவம் ந இல்லை इति என்று ப்ரோசார்ய சொல்லி அய பிறகு அநதி-
கூதா சிவனிடம் பணியாதவர்களை பணியவைக்கும் நந்திஸ்வரேண நந்தி
கேஸ்வரனால் ஸ்தம்ஸ்தபாணி: அசைவற்று தூக்கியவாறு இருக்கும்
படி செய்யப்பட்ட கையை உடையவராக அமவத் இருந்தாரோ
तस्मिन् रमताम्.

கருத்து:—வேதங்களை வகுத்து அதன் கருத்துகளை பதினெட்டு புராணங்களாகவும், மஹாபாரதமாயும் இயற்றியுள்ள வ்யாஸ மஹர்ஷி, பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஸபையில் வந்து அவருக்கு எதிரிலேயே இரண்டு கைகளையும் தூக்கி 'கோவிந்தனுக்கு மேல் தெய்வமில்லை' என்று கூறினார். அப்பொழுது, பரமசிவனுடைய அடியார்களில் சிறந்தவரும், பரமசிவனுக்கு அடிபணியாமல் மதம்கொண்டிருப்பவர்களைப் பணியச் செய்து நற்கதி அடையச் செய்பவருமான நந்திகேச்வரன் வ்யாஸருடைய உயரத் தூக்கிய கையைக் கீழே தணிக்க முடியாமல் அசைவற்றிருக்கச் செய்துவிட்டார். அந்த நந்திகேச்வரன் மனமார்ந்து வழிபடும் தெய்வமாகிய பரமசிவனிடத்தில் எனது உள்ளம் இன்புற்று விளங்கவேண்டும்.

आकाशचिकुरायते दशदिशाभागो दुकूलायते
शीतांशुः प्रसवायते स्थिरतरानन्दः स्वरूपायते ।
वेदान्तो निलयायते सुविनयो यस्य स्वभावायते
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ६ ॥

ஆகாசச்சிகுராயதே டிசாஜிபா

ஹாமோ டுகூலாயதே

ஸீதாம்ஸு: ப்ராஸவாயதே ஸ்யிர

தராதந்தி: ஸ்வரூபாயதே ।

வேதாந்தோ நிலயாயதே ஸுவினயோ

யஸ்ய ஸ்வஹாவாயதே

தஸ்மின்மே ஹ்ருடியம் ஸுவேந ரமதாம்

ஸாம்ஸே பரஸுஹ்மணி ॥ 6

யசு எந்த பரமசிவனுக்கு ஆகாச: ஆகாசம் சிகுராயதே தலை மயிர்போல் இருக்கிறதோ தசாதிசாபாக: பத்துதிக்குக்களும் டுகூலாயதே பட்டு வஸ்திரம்போல் இருக்கிறதுகளோ ஶீதாங்கு: குளுமையான கிரணங்கள் உடைய சந்திரன் ப்ராஸவாயதே புஷ்பத்தைப் போல் இருக்கிறானே ஶ்ரீரதரானந்த: என்றும் நிலைபெற்ற ஆனந்தம் ஶ்ரீரூபாயதே தன்னுருவமாய் இருக்கின்றதோ வேதாந்த: உபநிஷத்து நிலயாயதே இருப்பிடமாக இருக்கிறதோ ஶுவினய: நல்ல வணக்கம் ஶ்ரீபாவாயதே இயற்கையாக இருக்கிறதோ தஸ்மின்மே ரமதாம்.

கருத்து:—பாமசிவன் உலகம் முழுவதும் அளவி நிற்பதாக சரஸ்திரங்களினின்று உணருகிறோம். அத்தகைய பாமசிவனுக்கு தலை ஆகாசமாயும், பத்து திக்குகளும் ஆடையாயும், சந்திரன் கூந்தலில் அணிந்த பூவாயும், நிலைத்த பரஹ்மானந்தம் உண்மை ஸ்வரூபமாகவும், வேதாந்தம் இருப்பிடமாகவும், வணக்கமே இயற்கை குணமாகவும் இருக்கிறது. பார்வதியோடு கூடிய அந்தப் பாமசிவனிடத்தில் மனது இன்புற்றிருக்கட்டும்.

குறிப்பு:—ஆகாசம் பாமசிவனுக்குத் தலை என்று வ் அப்படியே பொருள்கொள்வது சரியல்ல. உருவமில்லாத பொருளாகிய பாமசிவனுக்கு தலை ஒன்றிருக்க முடியாது. ஆகிலும் எங்கும் நிறைந்தபொருளை நாம் வர்ணிக்கும்பொழுது பூமியைப் பாதமாகவும் ஆகாசத்தைத் தலையாகவும் கூறுதல் கேட்போர்கள் மனதிற்கு பொருத்தமாயிருக்கும். பாமசிவன் திகம்பரன் என்று ப்ரசித்தமானதால் பத்து திக்குகளும் வஸ்திரம்போல் இருப்பதாக இங்கு சொல்லி இருக்கிறது. ஆகாசம் தலையாக இருந்தால் அங்கிருக்கும் சந்திரன் தலையில் இருக்கும் பூபோல் இருக்கிறான் என்று கூறுவது பொருந்தும். அத்துடன் பாமசிவனும் பிறை சூடி என்று பெயர் பெற்றவர் அல்லவா? ஆத்மா ஸத், சித், ஆனந்தவடிவமானது என்று வேதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றியே இங்கு நிலை பெற்ற பேரானந்தம் பாமசிவனுடைய உண்மை ஸ்வரூபம் என்று கூறி இருக்கிறது. சிவனை வேதாந்தம் போற்றி இருப்பதால் வேதாந்தத்தை சிவனுடைய இருப்பிடமாய் சொல்லி இருக்கிறது.

6

विष्णुर्यस्य सहस्रनामनियमादम्भोरुहाण्यर्चयन्

एकोनोपचितेषु नेत्रकमलं नैजं पदाब्जद्वये ।

संपूज्यासुरसंहतिं विदलयन्सैलोक्यपालोऽभवत्

तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्ने परब्रह्मणि ॥ ७ ॥

விஷ்ணுர்யஸ்ய ஸஹஸ்ரநாமநியமா-

ஐம்ஹோருஹாண்யர்சயன்

ஏகோநோபசிதேஷு நேத்ரகமலம்

நைஜம் பதாஸ்பைஜஜீவயே ।

ஸம்பூஜ்யாஸ-ரஸம்ஹதம் விதிலயம்-
ஸ்த்ராலோக்யபாலோஹவத்
தஸ்மின்மே ஹ்ருத்யம் ஸ-வேந ரமதாம்
ஸாம்ஸே பாஸரஹ்மணி || 7

यस्य एतत्त पामसिवनुदय पदाज्ज-द्वये तामरापेक्ष
இரண்டு கால்களில் வினு: மஹாவிஷ்ணு சஹசநாமநியமாந் ஆயிரம்
நாமங்களின் கணக்காய் அம்மோஹாணி தாமரைகளை அர்ச்சயந் பூஜை
செய்துகொண்டு வருங்கால் एकोनोप - चितेषु ஒன்று குறைந்த
பொழுது नैजं தன்னுடைய नेत्रकमलं கண் என்னும் தாமரையை
எடுத்து सम्पूज्य பூஜை செய்து असुरसंहति அசுரக்கூட்டத்தை
विदलयन् அழித்து त्रैलोक्यपाल: மூன்று உலகிற்கும் காப்பாற்றுகிற
வகை अभवत् ஆனாரோ तस्मिन् + रमताम्.

கருத்து :—மஹாவிஷ்ணு பாமசிவனுக்கு ஆயிரம் நாமாக்
களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்வதற்காக ஆயிரம் தாமரைப்
பூக்களைப் பறித்து பூஜை செய்துகொண்டிருந்தார். கடைசி
யில் ஒரு பூ குறையவே தாமரைப் பூவின் ஸ்தானத்தில் தன்
கண்ணைப்பறித்து சிவன் திருவடியில் அர்ச்சித்தார். அதன்
பயகை அசுரர்களை வென்று மூன்று உலகிற்கும் அரசனாகி
விட்டார். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த பாமசிவனிடத்தில்
எனது உள்ளம் பற்றி நிற்கவேண்டும்.

குறிப்பு :—விஷ்ணுவிற்கு अरविन्दाक्ष: செந்தாமரைக் கண்
ணன் என்றபெயர் தாமரைக்குப் பதிலாக கண்ணை உபயோகித்த
தாலேயே வந்தது என்றும் சொல்லலாம். 7

शौरिं सत्यगिरं वराहवपुषं पादाम्बुजादर्शने
चक्रे यो दयया समस्तजगतां नाथं शिरोदर्शने ।
मिथ्यावाचमपूज्यमेव सततं हंसस्वरूपं विधि
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ ८ ॥

ஸௌரிம் ஸத்யகிரம் வராஹவபுஷம்
பாஜாம்ஸ-ஜாஜர்ஸனே
சக்ரோ யோ டயயா ஸமஸ்தஜாதாம்
நாமம் ஸிரோஜர்ஸனே ।

மிய்யாவாசமபூஜ்யமேவ ஸததம்
 ஹம்ஸஸ்வரூபம் வியிம்
 தஸ்மின்மே ஹ்ருத்யம் ஸவேந ரமதாம்
 ஸாம்வே பாஸீரஹ்மணி || 8

सत्यगिरं உண்மையான வார்த்தைகளை உடையவரும் பாடா-
 म्बुजादर्शने பாமசிவனுடைய தாமரை போன்ற சரணங்களைக் காண்-
 பதில் ब्राह्मपुष्पं பூமிக்குள் புகுந்து பார்ப்பதற்கு தகுந்தவாறு
 பன்றியின் சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டவரும் ஆன शौर्ति மஹா
 விஷ்ணுவை यः எந்த பாமசிவன் दयया தயவினால் समस्तजगतां
 எல்லா உலகங்களுக்கும் नाथं நாதனாக चक्रे செய்தாரோ, शिरो-
 दर्शने தலையைப் பார்ப்பதில் (துவங்கியவரும்) मिथ्यावाचं தலை-
 யைப் பார்க்காமலே பார்த்தேன் என்று பொய்யான வார்த்தை
 யைக் கூறியவரும் हंसस्वरूपं ஆகாசத்தில் அளவிய பாமசிவன்
 தலையைப் பார்ப்பதற்கு அனுகூலமான ஹம்ஸத்தின் உரு-
 வத்தை உடையவரும் ஆன विधि ப்ரஹ்மாவை सततं எப்பொழு-
 தும் अपूज्यम् एव பூஜிக்கத்தகாதவராகவே चक्रे செய்தாரோ
 तस्मिन् + रमताम्.

கருத்து :— பாமசிவன் ஆகாசத்தையும் பூமியையும்
 அளவி நிற்கும்பொழுது விஷ்ணு, வராஹ ரூபம்கொண்டு
 பூமியைக் குடைந்து அவருடைய கால்களைப் பார்ப்பதற்கும்,
 ப்ரஹ்மா, ஹம்ஸவடிவம் எடுத்து பறந்து கொண்டு தலையைப்
 பார்க்கவும் ஆரம்பித்தார்கள். இரண்டு பேரும் வெகுநாள்
 சென்றும் காலையும் தலையையும் காணமுடியாமல் திரும்பி
 விட்டார்கள். ஆனால் ப்ரஹ்மாமட்டும், தான் தலையைக் கண்டு
 விட்டதாகவும், அதற்கு பாமசிவன் தலையில் நின்று விழுந்த
 ஓர் தாழம்பூ ஸாக்ஷி என்றும் சொல்லிவிட்டார். விஷ்ணு
 உண்மையைக் கூறவே அவரை உலகத்திற்கு நாதனாக சிவன்
 செய்துவிட்டார். பொய் கூறிய ப்ரஹ்மாவை பூஜிக்கத்தகாதவ-
 ராகவும் செய்தார். இவ்விதம் ப்ரஹ்மாவாலும் விஷ்ணுவாலும்
 கண்டறிய முடியாத சக்திவாய்ந்த அந்தப் பாமசிவனிடத்தில்
 என்னுடைய உள்ளம் களிகூறி இருக்கட்டும். 8

यस्यासन्धरणीजलाग्निपवनव्योमार्कचन्द्रादयः

विख्यातास्तनवोऽष्टधा परिणता नान्यत्ततो वर्तते ।

ओंकारार्थविवेचनी श्रुतिरियं चाचष्ट तुर्यं शिवं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्ने परब्रह्मणि ॥ ९ ॥

யஸ்யாஸந் யாணீஜலாமீ நிபவன
வ்யோமார்கசந்தீராத்யஃ
விவீயாதாஸ்தனவோஷ்டயா பரிணதா
நாந்யத்ததோ வர்த்ததே ।
ஓங்காரார்யவிவேசனீ ஸ்ருதிரியம்
சாசஷ்ட தூர்யம் ஸிவம்
தஸ்மின்மே ஹ்ருத்யம் ஸுவேன ரமதாம்
ஸாம்ஸே பரஸீரஹ்மணி ॥ 9

धरणी-जल-अग्नि-पवन-व्योमा-र्क-चन्द्रा-दयः பூமி, ஜலம், அக்னி, காற்று, ஆகாசம், சூர்யன், சந்திரன் முதலிய அஷ்டா எட்டு விதமாக परिणता: ஏற்பட்டவைகளும் विख्याता: புகழ் பெற்றவை களுமான तनवःசரீரங்கள் यस्यஎந்தப் பரமசிவனுக்கு आसन् இருக்கின்றனவோ ततः இவ்வெட்டு உருவமான பரமசிவனைக் காட்டிலும் अन्यत् வேறொன்று न वर्तते இல்லையோ ओंकारार्थ-विवेचनी ஓங்காரத்தின் அர்த்தத்தை விளக்கும் इयं श्रुतिः च இந்த மாண்டேக்ய ஸ்ருதியும் (எந்த பரமசிவனை) तुर्यं ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி இம்மூன்றவஸ்தைகளிலும் இருக்கும் விச்வம், தைஜஸன், ப்ராஜஞன் இம்மூவரைக் காட்டிலும் வேறாக நான் காவதாகவும் शिवं மங்கள் ரூபியாகவும் आचष्ट சொல்லுகிறதோ तस्मिन् + रमताम्.

கருத்து:—பஞ்சபூதங்கள், சூர்யன், சந்திரன், யஜமானன் ஆகிய எட்டுவிதமாய்ப் பிரிந்த இந்த உலகம் சிவனுடைய உடம்பாய் இருக்கிறது. யோசித்து ஆராய்ந்து பார்ப்பவர் களுக்கு பரமசிவனைத் தவிர்த்து இந்த உலகில் மற்றொன்றில்லை. இவ்விதம் உலக வடிவமாகவே இருந்தபோதிலும் ஒன்றிலும் பற்றில்லாமல் ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி இம்மூன்றவஸ்தையையும் கடந்து நான்காவதாக சுத்த ரூபத்தோடு மங்களரூபமாய் விளங்குகிறது என்று ஓங்காரத்தை ஆராய்ச்சி செய்கின்ற மாண்டேக்ய உபநிஷத்து கூறுகின்றது. பார்வதி யோடு இணைபிரியாத அந்தப் பரமசிவனிடத்தில் என் உள்ளம் கனிப்போடு இருக்கட்டும்.

विष्णुब्रह्मसुराधिपप्रभृतयः सर्वेऽपि देवा यदा
 संभूताज्जलधेर्विषात् परिभवं प्राप्तास्तदा सत्वरम् ।
 तानातान् शरणागतानिति सुरान् योऽरक्षदधक्षणात्
 तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥ १० ॥

விஷ்ணுஸுரஹ்மஸுராயிபப்ரஹ்ருதய:

ஸர்வே஽பி தேவா யதா

ஸம்ஹுதாஜ்ஜலயேர் விஷாத் பரிஹவம்

ப்ராப்தாஸ்ததா ஸத்வரம் ।

தானார்தான் ஸரணாதானிதி ஸுரான்

யோ஽ரக்ஷதர்யக்ஷணாத்

தஸ்மின்மே ஹ்ருதயம் ஸுவேந ரமதாம்

ஸாம்ஸே பாஸுரஹ்மணி ॥ 10

யதா எப்பொழுது விஷ்ணு-வ்ரு-சுராதிப-ப்ரஹ்ருதய: விஷ்ணு, ப்ரம்மா தேவேந்திரன் முதலிய சர்வே஽பி தேவா: எல்லா தேவர்களும் ஜலத: ஸமுத்திரத்திலிருந்து சம்பூதா உண்டான விஷாத் ஹாலாஹல விஷத்திலிருந்து பரிஹவ் அவமானத்தை ப்ராப்தா: அடைந்தார்களோ ததா அப்பொழுது சத்வர சீக்கிரமாக அநிந் கஷ்டமுற்ற தான் அத்த சூரன் தேவர்களை ஸரணாத்தா சரணமாக அடைந்தவர்கள் இதி என்ற காரணத்தால் ய: எந்த பாமசிவன் அரக்ஷணாத் அரை நொடியில் அரக்ஷத் காப்பற்றினாரோ தஸிந் + ரமதாம்.

கருத்து:—தேவர்களும் அசுரர்களும் அமிருதத்தை எடுக்கப் பாலாழியைக் கடைந்தார்கள். அப்பொழுது முதலில் ஹாலாஹலம் என்ற நஞ்சு கிளம்பி தேவர்களையும் அசுரர்களையும் துன்புறுத்தத் துடங்கியது. அத்துன்பம் தாங்காமல் விஷ்ணு, ப்ரம்மா, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் பாமசிவனை சரண்புகுந்தார்கள். நம்மைச் சரணமடைந்தவர்களைக் காக்க வேண்டும் என்ற ஒரே கருணையால் ஹாலாஹலத்தை உண்டு தேவர்களை அரைக்கண நேரத்தில் காத்தருளினார். அந்தப்பாமசிவனிடத்தில் என் மனது இடைவிடாமல் பற்றி இருக்க வேண்டும்.

10

इति श्री दशश्लोकीस्तुतिः समाप्ता

॥ श्री तसुक्क्षोकिस्तुति मुற்றिற்று ॥

ஸ்ரீ சந்திர மௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின் வெளியீடுகள்

ஒவ்வொரு புத்தகமும் பல 'படங்களுடனும் ஸ்ரீ ஆசார்யருடைய அனுக்ரஹ பூர்வமான ஸ்ரீ முகத்துடனும் கூடியது. ரூ. 10

1. ஸ்ரீ பஜ கோவிந்தம்—(ஸம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்) 0—6
2. ஸ்ரீ முகுந்தமாலா—ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் அருளியது. ஸாஹிதீ வல்லப ஸ்ரீ T. ஸுந்தராசார்ய ஸ்வாமிகள், பி.ஏ., பி.எல்., எழுதிய தமிழ் உரையுடன் கூடியது. 0—6
3. ஸ்ரீ ப்ரச்நோத்ர ரத்ந மாலிகா—ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் இயற்றியதை ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் தமிழில் உபதேசித்தது. (தமிழ் விபியில்) 0—2
4. ஷ (தெலுங்கு விபியில் தெலுங்கு அனுவாதத்துடன்) 0—2
5. ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரம்—ஸ்ரீச்யாமாளா தண்டகம் முதலிய பதின்மூன்று தேவீ ஸ்தோத்ரங்கள் அடங்கியது. 0—15
6. ஸ்ரீ ஆனந்த ஸாகரஸ்தவம் -ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர் இயற்றிய ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரமும் ஸ்ரீ Y. மகாலிங்கசாஸ்திரியார், எம்.ஏ., பி.எல்., எழுதிய தமிழ் இங்கிலீஷ் அனுவாதமும், ராவ்சாஹிப் N. நடேச அய்யர் அவர்கள் எழுதிய ஆங்கிலமுன்னுரையுடன் கூடியது. 0—15
7. ஸ்ரீ ஆக்யாஷஷ்டி—ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வெங்கடேச அய்யாவாள் இயற்றிய ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரம், தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களுடனும், குறிப்புக்களுடனும், Dr. V. ராகவன், எம்.ஏ., பி.எச்.டி., எழுதிய முன்னுரையுடனும் கூடியது. 0—1
8. ஸ்ரீசிவபாதாதி கேசாந்த வர்ணநம் முதலிய ஐந்து சிவ ஸ்தோத்ரங்கள்—ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்ரமும் ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. H. ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரிகள் எழுதிய தமிழ் அனுவாதங்களுடனும், திவான் பகதூர் K. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் எழுதிய முன்னுரையுடனும் கூடியது. 0—15
9. அத்வைத ஸபை அக்ஷர மாலிகா—(51 ஸம்ஸ்கிருத கட்டுரைகள் அடங்கியது) 5—0
10. அத்வைத ஸபை பொன் விழா நினைவு மாலை—(23 தமிழ் கட்டுரைகள் அடங்கியது.) 3—6

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4, பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை